

ANF/XI.

Kassai királyi jogakademia
Könyvtára

Szekrény ... am III
Oszályzat ... 6,

Régi nyomtatványok, Matice Slov., Martin:
/308. is. j. /

Pro Missionarys Collegij
Carolien's Latin's Jesu.

2695.

50

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

Kassa

Sze

CXII
Evangelia, ex
Epistola

EVANGELIOMOK
ES EPISTOLAK,
VASARNAPOKRA ÉS INNEPEKRE
VALÓK, a' KALENDARIOMMAL
és a' SATOROS INNEPI
ZENEKKEKEL.

AIANLO LEVELETSKE,
A' Tekintetes és Ngos Mokcsai
Andráshoz, Corbovai Püspökhöz,
Leleszi Préposthoz, Hrapkói Szent
Lélek Apáturához, Császár és Király
Urunk ő Főlsége Tanátsához. &c.

Alig helyhezette Ngdat a' Jó Isten az Felső Magyar
Országi fényes gyertya-tartóra, úgy mint az régi hí-
res Leleszi Prépostságra; menten nagy szorgalmatozza-
gával, szép költséggével, ezt az Christus Oskolájának
leg-drágább könyvét szetette ki-bocsáttatni Ngd;
kiért az Ur Isten minden főle szent áldásával
bővítse Ngdat. Amen.

CASSAN, az IESVITA Páterek börténivel,
Lubovlenski Ferencz által. 1674.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.18.3./

A' változó ünepeknek egy-néhány

Eszteendő	Vasárnap Bőcs	Hétfő Szerda.	Hétfő
1674.	G.	7. Febr.	25. Martij
1675.	f.	27. Febr.	14. Aprilis
1676.	e d	19. Febr.	5. Aprilis
1677.	e	3. Martij	18. Aprilis
1678.	b	23. Febr.	10. Aprilis
1679.	a	15. Febr.	2. Aprilis
1680.	g f	6. Martij	21. Aprilis
1681.	e	19. Febr.	6. Aprilis
1682.	d	11. Febr.	29. Martij
1683.	c	3. Martij	18. Aprilis
1684.	b a	16. Febr.	2. Aprilis
1685.	g	7. Martij	22. Aprilis
1686.	f	27. Febr.	14. Aprilis
1687.	e	12. Febr.	30. Martij
1688.	d c	3. Martij	18. Aprilis
1689.	b	23. Febr.	10. Aprilis
1690.	a	8. Febr.	26. Martij
1691.	g	28. Febr.	15. Aprilis
1692.	f e	20. Febr.	6. Aprilis
1693.	d	4. Febr.	22. Martij
1694.	c	24. Febr.	11. Aprilis
1695.	b	16. Febr.	3. Aprilis
1696.	a g	7. Martij	22. Aprilis

Eszteendőre- Való TABLAIA.

Aldozó.	Pünkösd.	Ur-napja.	Advent.
3. Maji.	13. Maji	24. Maji	2. Decemb
13. Maji	2. Junij.	13. Junij	1. Decemb
14. Maji	24. Maji	4. Junij	29. Novē.
27. Maji	6. Junij	17. Junij	28. Novem
19. Maji.	29. Maji	9. Junij	27. Novem
11. Maji	21. Maji.	1. Junij	3. Decemb
30. Maji	9. Junij	20. Junij	1. Decemb.
15. Maji	25. Maji	5. Junij	30. Novēb
7. Maji	17. Maji	28. Maji	29. Novēb
27. Maji	6. Junij.	17. Junij	28. Novēb
11. Maji	21. Maji	1. Junij	3. Decemb
31. Maji	10. Junij	21. Junij	2. Decemb
23. Maji	2. Junij	13. Junij	1. Decemb
8. Maji	18. Maji	29. Maji	30. Novēb
27. Maji	6. Junij	17. Junij	28. Novēb
19. Maji	29. Maji	9. Junij	27. Novēb.
4. Maji	14. Maji	25. Maji	3. Decēb.
24. Maji	3. Junij	14. Junij	2. Decēb
15. Maji	25. Maji	5. Junij	30. Novēb
30. April.	10. Maji	21. Maji	29. Novēb
20. Maji	30. Maji	10. Junij	28. Novēb
22. Maji.	22. Maji	2. Junij	27. Novēb
31. Maji	10. Junij	21. Junij	2. Decēb.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

JANUARIUS.

Boldog Aszfzony hava, 31 nap.

A	1.	KIS-KARACSON, és Basilius Mag.
b	2.	Makarius Apátur, Egyptusb. Anno 372.
c	3.	Genovéfa Szűz Párisban 484.
d	4.	Rigobert Püsp: Titus, Sz. Pál tanítvá. Cécé.
e	5.	Telesphorus, ix. Pápa, Mart. Rom. 140.
f	6.	VIZ-KEREST. Gasp. Menyh. Böldisár
g	7.	Raymundus Conf. és Lucinianus Martyr
A	8.	Lőrincz Iustin. és Eberhardus Püsp. Ratisb.
b	9.	Iulianus és Basilissa, Martirok
c	10.	Martianus, Mife mondó Pap.
d	11.	Hyginus, x. Pápa, Mart. Rom. 154
e	12.	Arcadius Mart. és Rajnoldus Mar.
f	13.	Godefridus Conf. Gróf Coppenpergában
g	14.	Hilarius püsp, és Felix Mife-mondó Pap.
A	15.	Remete Sz. Pál, és Ioannes Calybita
b	16.	Marcelius 29 Pápa, Mart. Rem. 309
c	17.	Antal Apátur: Alexandriában.
d	18.	Sz. Péter széki Rom. és Szűz Sz. Piroscs
e	19.	Marius Mart. és Abundantia Szűz.
f	20.	Fabian 21. Pápa An. 240: és Sebestyen Mart
g	21.	Szűz szent Agnes, és Fruktuosus Püsp. Mar.
A	22.	Vince Mart, és Anastasius Mart.
b	23.	Alamásnás Sz. Iános, és Ildefonsus Püsp.
c	24.	Timot. Püsp. és Babylas Püsp. Martir
d	25.	SZ. PÁL MEGTERESE, és Poppo Conf.
e	26.	Policarpus Püsp. és Martyr Smyrnában 169.
f	27.	Árany szájú Sz. Iános Püsp, Doctor 407.
g	28.	Carolus Magnus, és Iacobus Penitens.
A	29.	Constantinus Püspok M és Valerius püsp.
b	30.	Adelgundis szűz Malbodiumban 643
c	31.	Marsella özvegy Romában 411

FEBRUARIUS.

Böjt. elő hava, 28. nap.

d	1.	Ignatius Martir, és Ephrem Confessor
e	2.	GYERTYA SZENTELŐ BOLDOG ASZ:
f	3.	Balás Püspök és Mar. Armeniab An: 300
g	4.	Christianus Conf. és Veronica
A	5.	Szűz Sz. Agata, és Pál, Ian. Isakab Martirok
b	6.	Szűz sz. Dorottya Caesareában 304
c	7.	Romvaldus Apátur, és Theodorus Martir
d	8.	Marina Szűz, és Honoratus püspök
e	9.	Szűz szent Apalia Alexandriab 252.
f	10.	Gulielmus Conf: és Scholastica szűz.
g	11.	Victoria szűz M. és Desiderius Püspök 612
A	12.	Antal Püspök, és Iulianus Confessor
b	13.	Iordanus Conf: és Martinianus Remete
c	14.	Bálint Martir, és Auxentius Apatur.
d	15.	Faurinus Iovit MM. és Severus Confessor
e	16.	Nicephorus Martir, és Iuliana Szűz Mart.
f	17.	Sabinus Püsp. és Iulianus Martir
g	18.	Simeon Püsp. Marx. és Helladius Confessor
A	19.	Conradus Plac. Conf. és Auxibius Püsp.
b	20.	Bucherius Püsp. Aureliában: Anno 732
c	21.	Mauritius Martir, és Eleonora Szűz
d	22.	Ászdögös szent Péter, és Damiánus Péter
e	23.	Florentius Conf. és Lázár. BÖJT.
f	24.	SZ. MATYÁS APOSTOL
g	25.	Tarasius Püsp. és Victorinus Mart
A	26.	Porphyrius Püsp. és Nestor püsp. Maró
b		Athanasia, és Leander Püsp. 603
c	27.	Lupicinus és Romanus Confessor 585
	28.	Minden 4dik elzöldő Bifext. s'akkor 1984 esik ez Hóbá és Sz Mátyás 25 dik napra: az Vasárnapi böjtök, az előtte-velőre változik

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

MARTIVS

Bőjt Más hava, 31 nap

d	1	Svibertus Püspök Werdában An 717
e	2	Ceadda püsp: és Simplicius 29 Pp Rom 469
f	3	Kunegundis szűz, és Winwalocus Conf:
g	4	Casimir Conf: Vilnán An 1473
A	5	Conon Martir, és Adrianus Martir 309
b	6	Coleta szűz, és Evagrius Püsp 371
c	7	Aquinas Tamás Conf és Equitius Confessor
d	8	Philémon Martir, és Apollonius M.
e	9	Francisca özvegy, és 40 Martirok Sebastébá
f	10	Conradus, Alexander, Cajus MM.
g	11	Constantinus Conf: és Pelagia, két Leányával
A	12	Gergely Pápa, és Isidorus Confes
b	13	Henricus Conf: és Euphrosina szűz 395
c	14	Péter Apatur, és Máthildis Királyné
d	15	Longinus Márt: a ki a Christust meg-öklelte
e	16	Heribertus Püsp: és Abramius Remete
f	17	Patricius Püspök, és Gertrudis szűz 664
g	18	Edvardus M: és Cyrillus Püsp: Ierusalémben
A	19	Ioséf Conf: és Sibyllina szűz
b	20	Ioakim Conf: és Cuthbertus püspök
c	21	Benedek Apatur Cassinumban 542
d	22	Sveciai szűz Katalin, Birgittának Leánya
e	23	Otho Conf: kinek Sz Bernard jelenik
f	24	Gabriel Archangyal, és Simon Gyermetske
g	25	GYÁMÖLCS. OLTO BOLDOG ASZSZONY
A	26	Ludgerus Püspök Monasteriumban 809
b	27	Rupertus Püspök Salisburgumban 730
c	28	Guntramus Confes: és Felix Püsp: 386
d	29	Mechtildis szűz, és Armogastus Conf
e	30	Regulus Püsp: és Quirinus Mart: Rom:
f	31	Balbina szűz, Quirinus Leánya 121

APRILIS

Sz. György hava 30 nap

g	1	Hugo Püsp: Valericus Apatur
A	2	Paulai Ferencz és Maria Ægyptia 520:
b	3	Richardus Püsp: Ioseph Poeta, Conf:
c	4	Isidorns Püsp: és Thedulus Martir
d	5	Vincentius Conf és Irene szűz, Mart
e	6	Wilhelmus Conf. Sixtus 8 Papa M: 131
f	7	Calliopius mart, és Hermannus Conf:
g	8	Wieterpus, és Dionysius Püspökök
A	9	Procorus Martir Antiochiab: An: 44
b	10	Macarius Patriarcha, és Apollonius Martir
c	11	Leo I. 47 dik Pápa, Romaban 461
d	12	Inlius 36 Papa, Romaban An 353
e	13	Hermenegildus Mart: és Iustinus M:
f	14	Tiburtius, Valerian MM: és Lydvina szűz
g	15	Eutychius, Basilissa, Anastasia, Mmm:
A	16	Ioachim Confessor, és Toribius Püspök
b	17	Anicetus 12 Pápa, Romaban 173
c	18	Vrsinarius Conf Eleutherius Püsp: 140
d	19	Theodorus töb társaival, és Wernhéus Mm
e	20	Victor 15 dik Pápa és Martir Romaban 204
f	21	Anselmus püsp: Cantuariaban An: 1109
g	22	Soter, 13 dik Pápa és Mart Romaban 177
A	23	ALBERT PÜSPÖK és MARTIR
b	24	GYEORGY MART. perfiab: 295
c	25	Mark Evangelista és Martir Anno 64
d	26	Cletus 3 dik Pápa és Martir Romab 98
e	27	Anastafius 41 dik Pápa, Romaban An 404
f	28	Theodora és Didymus Mm, sz: Ambrusból.
g	29	Petrus Martir, és Húgo Apatur
A	30	Senasbéli szűz Katalin, és Marianus M

Régi nyomtatványok, Matrica Slov., Martin:
/308.ig.j./

M A I V S

Pünkösd Hava, 31. nap.

b	1	FILEP és IAKAB APOSTOL 54
c	2	Athanasius Püspök, Alexandriab: An: 372
d	3	SZ. KERESZT MEG-TALALASA 326
e	4	Monika, Florianus, Pelagia V M:
f	5	Angelus Carmelita Mart és Iutta özvegy
g	6	Sz Iános olaiban főzése Romab: 92
A	7	Stanisló Püsp: M: Sigmond Kiraly M. 516
b	8	Mihály Archang: jelenése. Amatus Confess
c	9	Gergely Püsp: Nazianzenumban 389
d	10	Gliceria, Laodicius, Gordian: Epimachus mm
e	11	Gangulphus Conf: Mamertus Püsp: 463
f	12	Pancratius M: Epiphanius Püspök 365
g	13	Sándor Martir, és Silentiarius Iános 1058
A	14	Pachomius apatur: Victor és Corona, Mm
b	15	Isidorus Martir, és Dymrna Szűz, Martir
c	16	Vbaldus Püsp: Peregrinus Püsp: 150
d	17	Iodocus Püsp: és Torpes Martir
e	18	Ericus Király, Martir, Upsaliab: 1151
f	19	Ivo Conf: Prudentiana szűz Romab 146
g	20	Bernardinus Senensis: Austregisilus Confessor
A	21	Constantinus Császár. Hospitius Conf:
b	22	Romanus apatur. Basiliscus M: an 304
c	23	Bobo Conf: Desiderius Püspök an 612
d	24	Iffabbik Simeon Stylites, és Ioanna
e	25	Orbán 18 dik Pápa M Romaban 230
f	26	Eleutherius 14 Pápa M Romaban 186
g	27	Iános I. 55 dik Pápa mar: Romában 522
A	28	Germanus Püspök, Parisban an 578
b	29	Theodosia, és Andras de Chio Martir
c	30	Felix 27 dik Pápa Martir, Romab. 275
d	31	Velencei Iakab: Petronilla szűz Romab. 69

J U N I V S

Sz. Iván. hava, 30. nap.

c	1	Simeon Confessor, Trevirisb. An. 1035
f	2	Marcellinus, Péter, Mm. és Keresztes Mikl
g	3	Pergentinus, Laurentinus, Martirok
A	4	Gualterius Conf. Optatus Püsp: An. 306
b	5	Waltérus M. Bonifacius Püsp: Mart 754
c	6	Norbertus Püspök, Magdenburgumban
d	7	Robertus Apatur Angliaban An 1159.
e	8	Victorinus Conf és Medardus Püspök 556
f	9	Sylvester C. és Primus, Felician Mm. Rom.
g	10	Oliva V. M. és Margit Királyné Seociaban
A	11	Barnabas Apostol martir Cyprusban 62
b	12	Onufrius Remete, és Antonina Mart 303
c	13	Padvai Antal, és Peregrinus Püsp: M. 600
d	14	Elisæus Prof. és Basilus Püsp: 378
e	15	Vid Martir, és Landelinus Conf. 650
f	16	Benno Püsp. Julitta Quiricus fiával
g	17	Rajnerus C. Adolphus Püspök Traject 650
A	18	Marcus és Marcellianus Mm. Rom. 284
b	19	Gyárfás Protasius Mm. Mediolanumb. 169
c	20	Silverius 60 dik Pápa Martir, 534
d	21	Aloysius, és Albanus Püspök, Mogunt 425
e	22	Paulinus Püsp: és Albinus Martir
f	23	Maria Oegn. Agrippina V. M. B 8 J T
g	24	KERESZTELŐ SZ. JAN. Iván C. 8 57.
A	25	Gallicanus M. és Prosper Aquitaniabéli
b	26	Iános Pál Mm. Romaban An 362
c	27	LASZLO KIRALY és Crescens püsp:
d	28	Leo 82 Pp. és Irenaus P. 205 B 8 I T
e	29	PETER PAL APOSTOL Romab. 69
f	30	Erendrudis Szűz, Rupert unokája.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.18.j./

JULIUS

Sz. Jakáb hava 31 nap.

g	1	Eberhard, Rumold, Püsp. és Simon salus.
a	2	BOLDOG ASZSZONY LATOGATASA
b	3	Landfrancus Püsp. és Heliodorus Püsp. 381
c	4	Udalricus Püspök Augusztában An. 973
d	5	Wilhelm Apátur, Numerian Püspök 640
e	6	Goar Confessor, Godoléva Martir.
f	7	Wilibaldus Püspök Bistetténumban
g	8	Procopius, Kilianus, Mm. Landráda Szűz
a	9	Anatolia V.M. Cyrillus püspök Martir 254
b	10	Felicitas 7 Martir Fiával Romában 171
c	11	Pius 11 dik Pápa Martir An. 166
d	12	Nabor, Felix Mm. és Gualbert Janos
e	13	Szűz Sz. Margit, és Anacletus 5 Pp. 102
f	14	Bonaventura P, Henrik Csász, Isabella
g	15	Nisibi Jakab Püspök, Tuscána özvegy
a	16	Vitalianus püsp. Faustus Martir
b	17	Zorard, Benedek, Mm. és Alexius C. 410
c	18	Symphorosa 7 Fiával Mm. Fridrik Püsp:
d	19	Arsenius Apátur Egyiptusban 440
e	20	Jllyés Proféta, és Volmarus Apátur
f	21	Daniel Prof, Praxedes Szűz Rom. 164
g	22	MARIA MAGDOLNA, Wandregisilus C.
a	23	Apollinaris P. Liborius P. Brigitta özvegy
b	24	Christina Szűz M, és Christina szűz, BÖIT
c	25	JAKAB APOST. Christoph Martir 245
d	26	Anna; szűz MAR. Anya, és Simeon C.
e	27	Pantaleon Martir, és het aluvók. 427
f	28	Innocentius I, 42 dik Pp. Nazarius Mart:
g	29	Mártha, Oláus M, Lupus Püsp: 400
a	30	Abdon és Sennen Martirok Romában
b	31	Ignatius Conf, Germanus Püspök An 435

AUGUSTUS

Kis Aszszony Hava, 31. nap.

c	1	Sz. Péter vasá izakadása, és 7 Machabæ.
d	2	Portiuncula, és István 24 dik Pp. Mart. 260.
e	3	Péter Püspök, és István első mart, találása
f	4	Domonkos, Dominikanus Berátok Attya.
g	5	Havi B. Aszony, és Oswaldus Király Angli.
a	6	UR SZINE VALTOZASA: Justus Martir
b	7	Albert Conf: Donatus M Aretiumb 162
c	8	Cyriacus Martir, és Myro Püspök
d	9	Firmus és Rusticus Martirok. BÖIT
e	10	LEORINCZ Martir, Romában 261
f	11	Tiburtius, Susanna, Mm. Sándor Püsp. M.
g	12	Clára Szűz, Apáczák Annys, An 1253
a	13	Hippolitus, Cassia Mm. Radegundis Kjrályné
b	14	Stanislaus Kostka, Eusebius Presb, BÖIT
c	15	MAGY BOLDOG ASZSZONY
d	16	Hyacinth, Rochus C C. és Arnulph Püsp.
e	17	Mammas csudálatos M: Pál, Juliana Mm
f	18	Agapitus Mart. és Ilona Császárné, An 340
g	19	Lajos Püsp. Sebaldus, szűz házass. An 730
a	20	ISTVAN KIRALY, Bernard apátur
b	21	Czirika özvegy, és Bassa Mart 7 Fiával
c	22	Symphorianus Mar. és Anthusa Szűz
d	23	Zachæus Püsp. Jerusalemben, 112 BÖIT
e	24	BERTALAN APOSTOL, audoenus Püsp.
f	25	Lajos Király, és Genesius tréfás, Rom, 300
g	26	Zepherin Pp. 16 dik; Irenæus és Abundius M
a	27	Aurelius Natalia, tisztá házassok: Margit özv
b	28	Agoston Doctör és Püspök An. 400
c	29	Iános nyaka-vágása Anno Ch. 33
d	30	Bononius Apátur. Felix, adauet. Mm.
e	31	Ajdánus és Paulinus Püspökök

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

SEPTEMBER

Sz Mihály hava, 30 nap.

f	1.	Ægidius Apátur, Narbonaban 720
g	2.	Antoninns Mart, Jodocus Püspök
A	3.	Manfvetus püsp. Ajgulphus Martir
b	4.	Rosalia Szűz, Panormumban, 1160
c	5.	Eudoxius Márt, Victorinus Püsp. Mart.
d	6.	Eleutherius Apátur; Zacharias Proféta
e	7.	István Püsp. Regina Szűz Mart. 244.
f	8.	KIS ASZSZONY; Adorian Martir,
g	9.	Audomarus Püsp. Gorgonius Mart: 302
A	10.	Miklos Tolent. Menodóra, Metrod, Nymf.
b	11.	Euphrosinus Conf. Theodóra pänitens.
c	12.	Gvido Confessor Anderlacumban, 1112
d	13.	Mauritius és Maternus Püspökök
e	14.	SZ. KERBSZT MAGASZTALASA 629
f	15.	Aper püsp. Nicomédes M. Ajchardus apát.
g	16.	Editha V. Cornelius, Cyprian, Mm. 260
A	17.	Lambert P. Hildegardis Szűz, Satyrus Conf.
b	18.	Ferreolus M. Thamas Villanovanus Püsp:
c	19.	Ianuarus P. M. Társaival edgyüt an. 300
d	20.	Eustachius M. Romában an. 120 BÖIT
e	21.	MATHE APOST: EVANG: Iónas Prof.
f	22.	Mauritius M. Phocas M. Emeranus Püsp.m
g	23.	Linus 2.dik Pápa.Projekt Püsp. Thécia V.M.
A	24.	Gelérd Püspök M. Magyar Ország. 1042
b	25.	Cleophas M. és Constatinápoli Gyermeke
c	26.	Cyprianus M. Iustina V.M. Nilus Apátur
d	27.	Cosma, Demjén, Callistrat, Mm. Elzearius C.
e	28.	Wenczesló Mart. Lioba Szűz, Chariten Conf
f	29.	MIHALY ARCHANG, őrző angialokkal
g	30.	Hieron Doctor. Sofia özvegy; őrmény Gerg:

OCTOBER

Mind_szent hava, 31 nap.

A	1.	Remigius és Nicetius Püspökök; Bavo Conf:
b	2.	Leodegarius Püsp: Mart. atrebatumb. a 685
c	3.	Borgia Conf. Chuzubita Iános, Remete 522
d	4.	Ferencz Conf. Franciscanus Barátok Attya
e	5.	Placidus Martir, Meinulphus Confessor
f	6.	Bruno Conf. Carthusianus Barátok Attya
g	7.	Márcus Pápa 35.dik an 386. Osiha szűz
A	8.	Birgitta özvegy: Pelagia; az után, Pelagius
b	9.	Dienes Mart. Párisban tanított an. 119
c	10.	Theophilus Conf. Gereon &c. Mm. Colon:
d	11.	Gummarus Martir, Alemannus Iakab Conf
e	12.	Maximilian Püspök és Martir an. 280
f	13.	Theophilus Püsp: an 110. Colmannus Mar.
g	14.	Calixtus 17 dik Pp. Fortunatus Püspök
A	15.	Theresia szűz. Hedviga Herczegné
b	16.	Gál Apátur; Eliphius Martir Coloniában
c	17.	Neron Püsp: Mart. Andras Martir
d	18.	Lukács Evangélista; Iustus Martir
e	19.	Várus Martir, Ethbinus Confessor
f	20.	Caprasius Martir, Fides Szűz példájára 303
g	21.	Orfolya Szűz M, Hilarion Apát; Malchus C
A	22.	Bonus Iános. Cordula Szűz, Coloniában
b	23.	Richmundis Szűz. Severinus Püspök 400
c	24.	Macarius Romanus és Marcius, Confessorok
d	25.	Chryfantus, Daria, Crispinus, Crispinian M
e	26.	Demeter M. Fulco P. Evaristus 6 dik Pápa
f	27.	Elesban Conf. és Sabina: BÖIT
g	28.	SIMON és IUDAS APOSTOL
A	29.	Narcissus püsp. és Ermelindis Szűz
b	30.	Zenobius, Zenobia, Marcellus Mmm.
e	31.	Wolphgang. rüsp. Ratisbonaban 994 BÖIT

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

NOVEMBER

Szent András hava, 30 nap.

d	1	MIND-SZEN I. Celsarius Martir
e	2	Lelkek emlekezeti: Eustochium Szűz
f	3	Wenefrida Szűz; Hubertus püsp. an. 751
g	4	Carolus Borromaeus, Ioannicius Confessor
a	5	IMRE HERCZEG, Galaczion szűz házass
b	6	Fundenus Andras Püsp; Lénard Conf. an 559
c	7	Engelbertus Coloniai püsp; Willibrordus pü
d	8	Godefridus püsp. 13 Koldús táplálója
e	9	Theodorus Vitéz, és Martir, an 304.
f	10	Tryphon, Respicus, Nypha Mm. Theof. V
g	11	MARTON püspök, Turonban, 397
a	12	Marton I. pápa 75 dik: Cunibertus püspök
b	13	Homobonus Conf. Briktius püspök 444
c	14	Serapion Mart, Lőrincz püspök
d	15	Leopold Herczeg. Samonas, Gurius, Abibus
e	16	Othmarus apátur. Edmundus püspök.
f	17	Turonbéli Gergely, és Thaumaturgus 288
g	18	Odo apátur. Romanus, Barula, Mm.
a	19	ERSEBET SZVEGY. rontianus pp,
b	20	Benignus, és Simplicius püspökök
c	21	Bold. Aszfzony Téplomba Vitele: Columbá
d	22	Cziezelle Szűz Mart. Alfonsus Király
e	23	Kelemen 4 dik pápa M. Trudo Confessor.
f	24	Chrysogonus M. Firmina Szűz Martir
g	25	KATARINA Szűz, M. 307. Mercur.
a	26	Conradus püsp. Sylvester Confessor
b	27	Facundus Mart. Barlaam, Iosaphat, CC.
c	28	Sosthenes püsp. Istvan Martir a' képekért
d	29	Saturninus M; Radbodus püsp. BÖIT
e	30	ANDRAS APOST. Ioscius rófas 1168

DECEMBER

Kárácson hava 31 nap.

f	1	Eligius püsp. an 665 Philaretus Confessor
g	2	Bibiana Szűz M. Romában 362
a	3	Xaverius Ferencz. Galganus C. Lucius M.
b	4	Borbála Szűz M. Annon püsp. Coloniaiban
c	5	Christina V. M. Sabbas apátur an. 521
e	6	Miklós püsp. Isteni jelenésből an. 326
e	7	Ambrus Doctor. Afella Nemes szűz 450
f	8	BOLD. ASZONY FOGANT: jelenésből
g	9	Syrus püsp. Leocadia szűz martir
a	10	Mennas, Eulalia, Melchisedes 33 Pp.
b	11	Daniel Stylita; Damafus 39 dik pápa Rom.
c	12	Spiridion püspök Cyprusbá; csudákkal bőv
d	31	Lucza Szűz M. Iodocus, Királyfág el-hagy
e	14	Nicasius püsp. M. Eutropia szűz martir
f	15	Valerianus püsp. Dachatus martir
g	16	Ananias, Azarias, Misael; Everhard pü. 755
a	17	Lázár, kic Christus fel-támasztot, püspök
b	18	Modestus püsp. Gratianus püsp. Turób. 280
c	19	Megengaudius Conf. Nemefius M. alexandri.
d	20	Ammon &c. Mm. Christianus püsp. BÖIT
e	21	THAMAS Apost. Calaminában. 73
f	22	Anastasia M. Spyridion M. Alexandriában
g	23	Victoria szűz M. Dagobertus Király Franc
a	24	Adám, Eva, első atyáink: BÖIT.
b	25	KARACSON: Anastasia Szűz 300
c	26	ISTVAN első M, Marinus, Domna Mm.
d	27	IANOS Apostol és EVANGEL.
e	28	APRO SZENTEK, Iesufért szenvedők
f	29	Thamas püsp. David prof. Ebralphus Conf.
g	30	Eugenius püsp. philetæus Confessor
a	31	Sylvester 34 dik pápa; Columba szűz M.

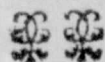
Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

KAntor Bójt tartatik Szerdán,
Pénteken, Szőbaton; az Advent
3. dik Vasárnap után; a' Bójt első
Vasárnap után; mind-járt Pünkösöd
után, és Sz. Kereszt fel-magasztalá-
ása után.

Sz. Pál intéséhez képest, (1. Cor. 7.
5.) Menyegző ne szolgáltsék
Advent első Vasárnaptól fogva,
Vizkeresztig; Bójt-fő Szerdától
fogva, Húsvét utá első Vasárnapig;
ezeket is a' meg-nevezet napokat
tilalmas napok közzé számlálván.

Egy esztendő a' teszi az idő, mellyben az ő tulaj-
don járását végzi-el a' Nap. úgy mint 365 napig és
közel 6. óráig; melly 6. óráért mind 4 dik esztendőbe
egy nappal szaporodik az esztendő: de mivel-hogy
amaz 6. óra, egy-néhány minutával kevesebb, attúl
lőtt, hogy Christus születése után, tizeny egy nappal
továb mentek az Innep-napok az ő tulajdon helyek-
ből; azért kellett meg-ujítani a' Kalendariumot,

és a' régi időre hozni.

Esztendőt által való
EVANGELIUMOK, ES
Epistolák.

ADVENT I. VASARNAP. EPI-
stola. Rom. 13. v. 11.

A Tyámfiai: Tudván hogy orája vagyon már, az
álomból fel-kelelnünk. Mert most közelb vagyon
a' mi üdvösségünk, hogy-fém mikor hittünk. Az éj el-
múlt, a' nap pedig el-közelgetett. Vessük-el azért a'
fetétség eszelekedtetit, és öltözzünk a' világosság fegy-
veribe. Mint nappal tisztességesen járjunk; nem tob-
zódásokban, és részegségekben, nem ágyas-házakban,
és szemetelenségekben, nem versenkezésben, és irigy-
ségben: hanem öltözzetek az Ur JESUS Krisztusba.

EVANGELIUM, SZ. LUKACS-
nak 21. részében. v. 25.

A Z időben: Monda Jesus az ő
tanítványinak: Jelek lesznek a'
napban, és az hóldban, és a'
csillagokban, és a' földön a' népek-
nek szorongatása, a' tenger zúgása

A

és

Régi nyomtatványok, Metica Slov., Martin:
/308.ig.j./

és az habjainak fel-háborodása miatt: el száradván az emberek azoknak félelme és várakodása miatt, mellyek az egész Világra következnek, mert az egek erei meg-indulnak: és akkor láttyák az ember Fiát el-jöni a' felyhőben nagy hatalommal, és ditsőséggel. Ezek pedig meg-kezdvén lenni, feltekintetek, és emellyétek-fel a' fejetekeket: mert el-közelget a' ti váltságtok. Es hasonlatosságot monda nékik: Lássátok a' fűge fát, és minden fákat, mikor immár magokból gyümölcsöt hoznak, tudgyátok hogy közel vagyona' nyár. Ugyti-is midőn láttyátok ezeket meg-lenni, tudgyátok hogy közel vagyon az Isten országa. Bizony mondom néktek, hogy

el

el nem múlik è nemzetiség, mig nem mindenek meg lélsznek. Az ég és a föld el-múlnak: az én beszédim pedig el nem múlnak.

ADVENT II. VASARNAP.

Epistola Rom. 15. v. 4.

A Tyámfiat. Valamik meg-irattak, a' mi tanúsá-
gunkra irattak: hogy a' békeséges tűrés által,
és az Irások vigasztalása által, reménségünk légyen.
A' békeséges tűrésnek s' a' vigasztalásnak Istene pe-
dig, adgyon edgyet értenetek egy-más között az JE-
SUS Kristus szerint: hogy egyenlő szívűek, egy
szájjal tisztellyétek az Istent, és a' mi Urunk JESUS
Kristusnak Attyát. Az okáért vegyétek-fel egy-mást,
a' mint a' Kristus-is fel-vött titeket az Isten tiszteleti-
re. Mert azt mondom, hogy a' Kristus JESUS, szol-
gája volt a' környül-metélkedésnek az Isten igazságá-
ért, az Atyák ígéretinek meg-erősítésére: A' pogá-
nyok pedig az irgalmaságért tisztellyék az Istent, a'
mint írva vagyon: Azért hálát adok néked Uram a'
Pogányok között, és a' te nevednek éneklek. Es ismég
mondgya: Vigadgyatok Pogányok az ő népével. Es
ismég: Dicsirjétek minden Pogányok az Urat: és ma-
gasztaljátok őtet minden népek. Es ismég Istias
mondgya: Jellének gyökere leszen, és a' ki fel-támad
a' Pogányokat vezérteni, ő benne biznak a' pogányok.
A' reménségnek Istene pedig töltsön-bé titeket mu-

A 2

den

4 AZ EVANGELIUMOK,
den örömmel, és békeféléggel az hitelben: hogy bével-
kődgyetek à reménségben, és à Szent Lélek erejében.
EVANGELIUM, SZ. MATENAK
II. részében. v. 2

AZidőben: mikor hallotta vol-
na János a' fogságban à Krisztus
cselekedetét, el-küldvén ket-
tőt à tanítványi közzül, monda né-
ki: Te vagy-é à ki el-jövendő vagy,
avagy mást várunk? Es felelvén Je-
sus, monda nekik: El-menvén jelen-
tsétek-meg Jánosnak à miket hal-
lottatok, és láttatok. A' vakok lát-
nak, à sánták járnak, à poklosok tiszt-
úlnak, à siketek hallanak, à hatottak
fel-támadnak, à szegényeknek az E-
vangeliom prædikáltatik: és bol-
dog, à ki én beñem meg nem bo-
tránkozik. Azok pedig el-menvén,
kezde Jesus mondani à seregek-
nek Jánosról: Mit mentetek-ki à

pusz-

ES EPISTOLAK.

5

pusztába látni? a' széltől hányatta-
tot nádat-é? De mit mentetek-ki
láttni? Lág ruhákba öltözött em-
bert-é? Imé à kik lág ruhákba öl-
töznek, à Királyok házaiban van-
nak. De mit mentetek-ki látni? Pro-
fétát-é? Sőt mondom néktek, profetá-
nál-is nagyobbat. Mert ez az, à ki-
ről írva vagyon: Imé én az én An-
gyalomat küldöm szined előtt, ki
el-kefziti előtted à te útadat.

ADVENT III. VASARNAP.

Epistola, Philip. 4. v. 4.

ATyámiai. Örüllyetek az Urban mindenkor: Is-
még mondom, örüllyetek. A' ti esendes maga-
tok viselése nyilván legyen minden embereknel: Az
Ulr közel vagyon. Semmit ne szorgalmatoskodgyatok:
hanem minden imádságban, és könyörgésben, hálá-
adással, à ti kéréstök tudva legyenek az Istennél. Es
az Istennek békesége, melly fellyül hallad minden ér-
telmet, óltalmazza-meg à ti sziveiteket, és elméite-
ket, à mi Urunk Krisztus Jéhusban.

A3

EVAM-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

6 AZ EVANGELIUMOK,
EVANGELIUM, SZ. JÁNOSNAK
I. részében. v. 19.

AZ időben: Küldének à Sidók
Jerusalemből Papokat, és Lé-
vitákat Jánoshoz, hogy meg-
kerdenék őtet: Te kivagy? Es meg-
vallá és meg nem tagadá; Es meg val-
lá: Hogy nem vagyok én à Christus.
Eskérdék őtet: Mitsoda tehát? Illyés
vagy-éte? Es mondá: nem vagyok.
Profeta vagy-éte? Es felele: Nem.
Mondának azért néki: Kivagy,
hogy választ adgyunk azoknak, kik
minket küldöttek? mit mondasz
magad felől? Monda: En az pusztá-
ban kiáltónak szava vagyok: E-
gyenesítsetek-meg az Úr útát, à
mint meg-mondotta Isaias Profeta.
Es à kik küldettek vala, az Pharise-
usok közzül valának. Eskérdék őtet,

és

ES EPISTOLAK. 9

és mondának néki: Miért keresz-
teliz tehát, ha te nem vagy Christus,
sem Illyés, sem Profeta? Felelené-
kik János, mondván: En vízben ke-
resztelek; közöttetek állott pedig,
àkit ti nem tudtok. Ő az, àki után-
nam jövendő, àki előtttem lött: ki-
nek en nem vagyok méltó hogy
meg-öldgyam à saruja kötelét. E-
zek Betaniában lőnek à Jordánon
túl, àhol János kereszttel vala.

ADVENT IV. VASARNAP.

Epist. 1. Cor. 4. v. 1.

ATyámfi. Ugy alittson minket az ember mint à
Krisztus szolgait, és az Isten titkainak fáfárit. Itt
már az kereszttel, à fáfárok között, hogy ki hívnek
találtsák. Nekem pedig leg-kissebb gandom, hogy
töletek ítéltessem, vagy az emberi náptól: de maga-
mat sem itélem. Mert semmiben lelkem isméreti nem
vádol: de abban meg nem igazultam: à ki pedig enge-
met itél, az Úr. Az okért ne ítéllyetek idő előtt,
míg nem el-jő az Úr: ki meg-is világossítja à sötétség
titkait, és meg-nyilatkoztattya à szívek tanátsit: és

A 4

ak.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

8 AZ EVANGELIUMOK,
akkor léfzen kinek kinek dicsireti az Istenről.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK
3. részében. v. 1.

Tiberius Császár birodalmá-
nak tizenötödik esztendejé-
ben, Pontius Pilátus tisz-
tartója lévén Judæának, Herodes
Tetrarkája lévén Galilæának, Filep
pedig az ő Attyafia Tetrarkája lé-
vén Ituræának, és Trakonites tarto-
mányának, és Lysanias Tetrarkája
lévén Abilinának, Annas és Kaifas
Papi Fejedelmek alatt lón az Úr igéje
Jánoshoz a' Zakariás fiához a' pusztá-
ban. Es jöve a' Jordánnak minden
tartományiban, prædikálván a' pœ-
nitentziának keresztségét a' bűnnek
bocsánatjára, a' mint írva vagyon
Isaias Profeta beszédinec könyvé-
ben: A' kiáltó szava a' pusztában:
Ké-

9 EPISTOLAK.

Készítsétek-el az Úr útát: egyene-
sekké tegyétek az ő ösvényit: min-
den völgy bé-telik; és minden hegy,
és halom meg-aláztatik: és az hor-
gasok egyenessékké lesznek; és a' da-
rabosok sima útakká: és meg-láttya
minden test az Isten üdvözítőjét.

KARACSON NAPIAN.

1. Epistola. Tit. 2. v. 11.

ATyánfia. Meg-jelent a' mi üdvözítő Istenünk ke-
gyelme minden embereknek, oktatván minket,
hogy meg-tagadván az istentelenséget, és a' világi kí-
vágásokat, jozanon, és igazán, és a' itatossan éllyünk
a' világon, várván a' boldog reménséget, és a' nagy I-
sten s' a' mi üdvözítő Jéus Krisztusunk dicsőségének el-
jövetelét: ki önnön magát adta érettünk, hogy min-
ket meg-váltana minden hamiságtól, és tisztítana
magának kedves népet, a' jó-cselekedeteknek követő-
jét. Ezekről szölly és ints: a' mi Urunk Krisztus Jéus-
ban.

EVANGELIUM, SZ. LUK.

2. részében. v. 1.

AZidóban: parancsolat méne-
ki Augustus Császártól, hogy
A 5 bé-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

bé-irattatnéc az egész Világ. Ez az első bé-iratás, lón Czirinuftól Syriánac tífzt-tartojától: és mennec vala mindenec, hogy bé-vallanác magokat, kiki az ő városába. Fel-méne pedig Jósef-is Galilæából Nazaret városából, Judæába à Dávid városába, melly Betlehemnec hivattatic: mivel-hogy à Dávid házából és nemzetiségéből vala, hogy bé-vallaná magát Mariával, ő néki jegyeztetett nehézkes feleségével. Lón pedig, mikor ott vólnának, bé-telénec à napoc hogy szülne. Es szülé az ő első szülött fiát, és bé-takará őtet pólákba, és az jászolba fekteté: mert nem vala néki helyec à szálláson. Es pásztoroc valának azon tarmányban vigjázván, és őrizvén

az

az éjeli vigyázásokat az ő nyájoknál. Es imé az Úr Angyala meg-állapék mellettek, és az Isten fényessége körül fogá őket, és nagy felelemmel meg-felemlének. Es monda nékik az Angyal: Ne félljétek: mert imé nagy örömet hirdetek néktek, mely léfzen minden népnek: mert szülött ma néktek üdvözítő, ki az Úr Christus, à Dávid városában. Es ez néktek à jel: Találtok egy gyermekét pólákban bé-takarva, és az jászolba hely helzette. Es mindigárt lón az Angyallal mennyei feregnek sokasága, dicsirvén az Isten, és mondván: Dicsőség magasságban az Istennek, és à földön békefég az jó akaratú embereknek.

AZON

Régi nyomtatványok, Matice Slov., Martin:
/308.ig.j./

AZ EVANGELIUMOK,
AZON NAP MASODIK
Epist. Tit. 3. v. 4.

ATyámfia. Meg-jelent a mi idvőztő Istenünk kegyelme és embersége; nem az igazság cselekedetiből, mellyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmassága szerint idvőztett minket, az ujjonnan születésnek főördője, és a Szent Léleknek meg-újítása által. Kite-öntött mi reánk békességben a mi idvőztő János Krisztusunk által: hogy meg-igazulván, az ő malasztya által, örökösű legyünk a remény szerint az örök életnek, a mi Urunk Krisztus Jánosban.

EVANGELIUM, SZ. LUK.

2. részében. v. 15.

AZ időben: A' pásztorok szólának vala egymásnak: Menyünk-el Betlehemig, és lássuk-meg e' lőtt dolgot, mellyet az Ur meg-jelentett nekünk. Es elmenének sietve: és találák Mariát, és Józsefet, és az jászolba tétetett gyermekét. Látván pedig meg-érték a dolgot, melly nekik e' gyermek felől mondatott vala. Es minnyájan, a kik

kik hallák, csudálkoznak: és azokon, mellyek a pásztoroktól mondatottak vala nekik: Mária pedig magában tartja vala mindezt igéket, szívében forgatván. Es visszatérének a pásztorok dicsőítván és dicsírván az Istent, mindeneben a miket hallottak és láttak vala, a mint megmondatott vala nekik.

AZON NAP HARMADIK
Epist. Hebr. 1. v. 1.

Sokféle rendben, és sok-képpen szólván az Isten régenten az atyáknak a Proféták által: végezetre, ez napokban szólta nekünk az ő Fia által, kit mindennek örökösévé rendelt; ki által a világot is teremtetett. Ki mivel-hogy az ő dicsőségének fényessége, és állatjának ábrázattya, és mindeneket visel az ő erejének igéjével, meg-tisztítván a bűnökből, áll a felségnek jobján a magasságban: annyival méltóságosbá lőtt az Angyaloknál, mennyivel különb nevet vőtt örökségül azoknál. Mert kinek mondotta valaha az Angyalok között: En fiam vagy te, én ma születlek tégedől. Es ismét: En atya léfzek ő néki, és ő fiam léfzen nekem? Es ismét mikor bé-hozza az ő első születését a

14. **A Z E V A N G E L I U M O K,**
föld kerekiségére, azt mondgya: Es imádgják őtet az
Istennék minden Angyali. Es az Angyaloknak azt
mondgya ugyan: Ki az ő Angyalitellekké teszi, és
az ő szolgait a tűznek langjává. A' Fiának pedig: A'
te Királyi széked Isten, örökkön örökké: igazságnak
pálczája, a te országodnak pálczája. Szeretted az i-
gazságot és gyűlölted az hamiságot: azért kent-meg
téged az Isten, a te istened; örvendezésnek olajával a
te közösid fölött. Es: Te kezdetben fondáltad Uram a
földet: és a kezeid alkotmányi az egek. Azok el-vesz-
nek, te pedig meg-maradsz, és mint a ruha minnyá-
jan meg-avúlnak: és mint az öltözetet el-változtatod
őket, és el-változnak: te pedig ugyan azon vagy, és
a te esztendeid el nem fogynak.

E V A N G E L I U M, SZ. J A N O S.
nak 1. részében. v. 1.

Kezdetben vala az íge, és az íge
Istennél vala, és Isten vala az íge.
Ez vala kezdetben az Istennél.
Mindenek ő általa lőttek, és nála
nélkül semmi nem lőtt, a mi lőtt,
ő benne vala az élet, és az élet vala
az emberek világossága: és a világos-
ság a sötétségben világoskodik, és
a sötétség azt meg nem fogta. Vala
egy

E S E P I S T O L A K.

15

egy ember Istentől küldetett, ki-
nek János vala neve. Ez bizonyosá-
gra jött, hogy bizonyoságot tenne a
világosságról, hogy minnyájan hin-
nének ő általa. Nem vala ő a vilá-
gosság, hanem hogy bizonyoságot
tenne a világosságról. Igaz világos-
ság vala, a melly meg-világosít min-
den e világra jövő embert. E vilá-
gon vala, és a világ ő általa lőtt, és
a világ őtet meg nem isméré. Tulaj-
donibajöve, és az ővéi bé nem fo-
gadák őtet. Valamennyin pedig bé-
fogadák őtet, hatalmat ada nekik
hogy Isten fiaivá lennének, azoknak,
kik az ő nevében hisznek, kik nem
a vérekből, sem a testnek akarattya-
ból, sem a férfiúnac akarattyából,
hanem az Istentől születettek. Es az
íge

íge testélőn, és bennünk lakék: és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atyának edgyetlen egy szülőttének dicsőségét, tellyest malasztral és igazsággal.

Sz. ISTVÁN ELSŐ MARTYR napján. Epist. - Aétor.

6. v. 8. c. 7. v. 54.

AZ napokban: István tellyes malasztral és erővel, nagy csudákat és jeleket cselekeszik vala a népben. Támadának pedig némellyek a synagógából, melly nevesztetik a Libertinusokénak, és Czyrenciekénak, és Alexandriaiakénak, és azokénak kik Czili-
eziából és Asziából valának, vetekedvén Istvánnal: és nem állhatnak vala ellene a bölcseségnek, és a Léleknek a ki szóll vala. Halván pedig ezeket dúl-fúlnak vala szívökben, és fogókat csikorgattyák vala reája. Holott pedig tellyes volna Szent Lélekkel, az égre tekintvén, látá az Isten dicsőségét, és az Jeshu az Istő jobja felől állani. Es mőda: Imé nyitva látó az egeket, és az ember Fiát az Isten jobja felől állani. Fel-kiáltván pedig ők nagy szóval, bé-dugák az ő fülöket, és egyenlő akarattal réa rohanának. Es ki-vetvén őtet a váras-kivül, kövezik vala: és a tanúk le-tévék az ő ruhájakat, egy istúnak lábainál, ki Saulusnak hivattatik vala. Es kövezik vala Istvánt, ki könyörög,

és

és mond vala: Uram Jeshu! vedd hozzád az én lelke-met. Térdeire esvén pedig, nagy szóval kiálta, mondván: Uram ne tulajdonítsd nekik e bánt. Es midőn ezt mondotta volna, el-aluvék az Urban.

E V A N G E L I U M, SZ. M A T E N A K

23. részében. v. 34.

AZ időben: Monda Jeshu a Zidók sereginek, és a Papifejedelmeknek: Imé én küldök hozzátok profétákat, és bölcséket, és Irás-tudókat; azok közzül megöltök, és meg-feszítetek, és azok közzül meg-ostoroztok a synagógáitokban, és üldözitek városról városa-ra: hogy reátok jőjön minden igaz vér, mély az földre ontatott, az igaz Abel vérétől fogva, Zakariásnak a Barakias fiának véreig, kit megöltetek a templom's az oltár-között. Bizony mondom néktek, el jőnek mind ezek erre a nemzetiségre. Je-

B

ruia-

rusalem! Jerusalelem! ki meg-ölöd
à profétákat, és meg kövezed azo-
kat kik hozzád küldettek, hányszor
akartam egybe gyűjteni az fiaidat,
mint à tyúk egybe gyűjti az ó csirké-
it szárnyai alá, és nem akartad? Imé
pusztán hagyatik néktek à ti háza-
tok. Mert mondom néktek, nem
lártok engem mostantól fogva, míg
nem mondgyátok: Aldot, a' kiaz Ur
nevében jő.

SZENT JANOS APOSTOL ES
Evangelista napján Epistola.

Eccli. 15. v. 1.

A' ki az Istent féljőkat cselekeszik: és à ki az igaz-
ságnak meg-tartója, meg-fogja azt, és eleibe mé-
gyen mint egy tiszteletes anya, és mint egy szűz a sz-
szony állat fogadgya. bé őtet. Eteti őtet az életnek é-
értelemnek kenyerével, és átvőléges bölcseséggel
vizével itattya őtet: és meg-erősödik benne, és el nem
h jóli: és meg-tartya őtet, és meg nem szégyenül: é-
fel-magasztallya őtet felebarátinál: és à Gyülekeze-
nek közepette meg-nyitja à száját, és bölcseséggel

s' értelemnek lelkével tölti-bé őtet, és à dicsőségnek
ruhájával ruhazza-meg őtet. Vigaságot és örvende-
zést gyűjt reája, és örökké való nével örökösíti őtet.

EVANGELIUM, SZ. JANOS.

nak 21. részében. v. 19.

A Z időben: Monda Jesus Pé-
ternek: Kövess engem. For-
dúlván Péter, látá azt a' tanít-
vánt, a' kit szeret vala Iesus, utánna
jőni, a' kia' vacsorán az ő mellyén fe-
kűtt, és mondotta; Uram, kicsoda
a' ki téged el-árul? Ezt azért mikor
látta volna Péter, monda Jesusnak:
Uram, ez pedig mit? Monda néki
Jesus: Így akarom őtet maradni
mig el-jővők, mi gondod véle? te
kövess engem. Ki-méne azért az
atyafiak között e' beszéd, hogy az
a' tanítvány meg nem hal. Es nem
mondotta néki Jesus, meg nem
hal: hanem: Így akarom őtet ma-
rad-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

60 AZ EVANGELIUMOK,
radni mig el jövök, mi gondod vé-
le? Ez az a tanítvány, a ki bizony-
ságot téstzen ezekről, és írta ezeket:
és tudgyuk, hogy igaz az ő bizony-
sága.

APRO SZENTEK NAPIAN.

Epist. Apoc. 14. § 1.

A' Napokban. Laték az Sion hegyén egy Bárány
állani, és ő véle száz negyven négy ezeren, az ő
homlokokon írva lévén az ő neve, és az ő Attya neve.
Es hallék szózatot az égből, mint fok vizek zúgását, és
mint nagy menydörgés szavát: és a szózat, a melyet
hallék, olly mint az czitarások szava, kik czitaráznak
az ő czitarájokon. Es énekelnek vala ugy-mint új éne-
ket, a szék előtt, és a négy lelkes állat előtt, és a vének
előtt: és senki nem mondhattya vala az éneket, ha-
nem csak a száz negyven négy ezeren, a kik a földről
árron vétettek-meg. Ezek azok, a kik az aszfzony-ál-
latokkal meg nem ferteztettek: mert Szűzek. Ezek
követik a Bárányt, valahová mégyen. Ezek árron vé-
tettek-meg az emberek között az Istennek, és a Bá-
ránynak első séngéi: és az ő szájakban nem talála-
tot hazugság: mert makula nélkül valók az Istennek
királyi széke előtt.

EVANGELIUM, SZ. MATE.

nak 2. részében. v. 13.

Az

ES EPISTOLAK.

81

AZ időben: Az Ur Angyala
meg-jelenék Josefnek álmá-
ban, mondván: Kelly-fel, és
vedd a'gyermeket s' az anyját, és
Ægyiptusba füss, és legy ott a' mig
meg-mondom néked. Mert keresni
fogja Heródes a'gyermeket, hogy
el-veszeffe. Kifel-kelvén, vévé a'
gyermeket s' az anyját éjjel, és el mé-
ne Ægyiptusba: és lón ott az Heró-
des haláláig, hogy bé-tellyesednék
az mi meg mondatott az Uról az
profeta által, mondván: Ægyiptus-
ból híttam az én fiamat. Akkor
Heródes látván hogy meg-csúfól-
tatott volna az Mágusoktól, igen
meg-haraguvék, és el-küldvén meg-
ölé mind a'gyermeket, kik Bet-
lehemben, és annak minden hatá-

B3

ri-

UNICUM.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

AZ EVANGELIUMOK,

riban valának, két esztendősköztől fogva és alább, az idő szerént, mellyett à Máguloktól kérdett vólt. Akkor bé-tellyesedett, à mi megmondattott Jeremiás Profeta által, mondván: Szózat hallatott Rámában, sírás és sok ordítás: Rákel siratván à fiait, és nem akart megvigasztaltatni, mert nincsenek.

KARACSON UTAN VALÓ
Vasárnap, Epistola. Gal.

4. §. 1.

ATyámfiak: Míg az örökös kisdéd, semmit nem különböz à szolgától, noha mindeneknek Ura: hanem à tótörök s' à gondviselők alatt vagyon. Az atyától el-rendelt ideig: úgy mi-is midőn kisdéd vólnánk, à Világnak bötűi alatt szolgáltunk. De minnek utánna el-jött az időnek tellyes vólta, el-küldé az Isten az ő Fiát, ki aszszony állatból lőtt, ki à törvény alá adatott, hogy azokat, à kik à törvény alatt valának, meg-váltaná, hogy fogadott fiúságot vennék. Mivelhogy pedig fiak vattok, el-küldötte az Isten az ő Fiának lelkét à ti szívetekbe, ki azt kiáltja: Ab-

ES EPISTOLAK

29

Abba, Atya. azért már nem szolgál, hanem fia: Hogy ha fia, örökös-is az Isten által.

EVANGELIUM, SZ LUK.

2. részében. v. 33.

AZidőben: Jozsef és Maria à Jesus anyja, csudálkoznak vala azokon, mellyek mondatnak vala ő felőle. Es meg áldá őket Simeon, és monda Máriának az ő anyának: Imé tétetett ez sokaknak romlására, és fel-támadására Isráelben; és jelűl, mellynek ellene mondatik: és à te lelkedet-is által járja à tör, hogy ki-nyilatkoztaffanak sok szívekből à gondolatok. Es vala egy Anna profeta aszszony, Fánuel leánya, Aser nemzetségéből: ez nagy idős vala, és élt vala à férjével hét esztendeig szűzeffégetől fogva. Es ez özvegy valanyolczvan négy esztendeig: ki el nem távozik vala à

B 4

temo

UNICUM.

24 **A Z E V A N G E L I U M O K,**
templomból, bűjölésekkel szol-
gálván éjjel és nappal. Esez, azon ó-
rában el érkezvén, hálát ad vala az
Urnak: és szól vala ő felőle min-
deneknek, à kik várják vala Israél-
nek váltságát. Es hogy el-végezé-
nek mindeneket az Ur törvénye sze-
rént: meg-térének Galilæába, az ő
városokba Názaretbe. A' gyermek
pedig nevedik és erőssödik vala,
tellyes bölcseséggel: és az Isten
malasztya vala ő benne.

KIS KARACSON NAPIAN,
Epist. Tit. 2. §. II.

Lásd fol. 9.

E V A N G E L I U M, SZ. LUK.
2. részében. v. 21.

A Zidóban minek utánna el-te-
lék à nyolczad nap hogy kőr-
nyúl-meteltetnék à gyermek:
hi-

E S E P I S T O L A K. 25
hivattaték az ő neve Jესusnak, mely-
nek hivattatott az Angyaltól, minek
előtte méhben fogantatnék.

KIS KARACSON NAP UTAN
való Vasárnap, Epist. Gal.

4. §. 1. Lásd fol. 22.

E V A N G E L I U M, SZ. M A T E N A K
2. részében. v. 19.

A Zidóban Meg-halván Heró-
des, imé az Ur Angyala meg-
jelenék Josefnek álmában Æ-
gyiptusban, mondván: Kelly-fel, és
vedd à gyermeket, és az anyját, és
meny Israél földébe: mert meg-
hóltak à kik keresik vala à gyermek
lelkét. Ki fel-kelvén, vévè à gyer-
meket, és az anyját, és jöve Israél
földébe. Halván pedig hogy Arke-
láus uralkodnék Judæában, az at-
tyáért Herodesért, fele oda menni:

B5

és

UNICUM

Régi nyomtatványok, Metica Slov., Martin:
/308.ig.j./

és meg-intetvén álmában, el-tére Galilæa részeire. Es el menvén lakék a városban, melly Nazaretnek hívattatik: hogy bé-tellyesednék a mi meg-mondatott a Profeták által: Hogy Nazaræusnak hívattatik.

VIZ KERESZTNAPJAN,
Epist. Ifai. 60. v. 1.

KElly-fel, világosfűlly meg Jerusalemben: mert el-jött te világosságod, és az Ur dicsősége fel-támadott te rajtad. Mert imé a fetétség bé-burittya a földet, és az homály a népeket: te rajtad pedig fel-támad az Ur, és az ő dicsősége meg-láttatik te rajtad. Es a pogányok a te világosságban járnak, és a királyok a te elő-jövelednek fényességében. Emeld fel kőrös-kőrül a te szemeidet, és lássad: mind ezek egybe-gyűltek, hozzád jöttek: a te fiad meszszünnen jönnek, és a te leányid oldalad mellől kelnek-fel. Akkor meg-látod, és bévelkődöl, és csudálkozik és ki-terjed a szived, mikor hozzád tér a tengernek sokasága, és a pogányok ereje hozzád jő. A' tevék sokasága el-burít téged, Mádiannak és Efának gyors tevéi: minnyájan el-jönek Sábából, aranyat és tenjént hozván, és az Urnak dicsiretet hirdetvén.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK

a. 60. ében. v. 1.

Mi-

Mikor született volna Jésus Júda Betlehemében, Heródes király napjaiban, imé Magusok jövének nap-keletről Jerusalemben, mondván: Hol vagy a ki született a Sidók királya? mert láttuk a csillagát nap keletben, és imádni jöttünk őtet. Halván pedig Heródes király, meg-háborodék, és egész Jerusalemben véle. Es őszve gyűjtvén mind a Papi fejedelmeket, és a népnek Irás-tudóit, tudakozik vala tőlök hol születnék a Krisztus. Azok pedig mondának néki: Júda Betlehemében; mert így iratott meg a Profetától: Es te Betlehem Júda földé, semmi képpen nem vagy leg-kisebb a Júda fejedelmi közzött: mert belőled jó ki a vezér, ki az én né-

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

népemet Izraelt vezérellye. Akkor
Heródes titkon hívatván a Mágus-
fokat, szorgalmatoson meg-tudát-
lók a csillag ide-jét, melly nekik meg-
jelent: és el-küldvén őket Betle-
hembe, monda: mennyetek-el, és
kérdezkedgyetek szorgalmatoson
az gyermek felől: és mikor meg-tá-
láljátok, üzennyétek-meg nekem
hogy én-is el-menvén imádgyan
őtet. Kik mikor hallották volna
királyt, el-menének; és imé a csillag
mellyet láttak vala nap-keletben
előttök mégyen vala, mig el-jutván
meg-állana fenn, az hól a gyermek
vala. Látván pedig a csillagot, örü-
lének igen nagy örömmel. Es be-
menvén az házba, meg-találák
gyermeket az annyával Máriával

le-borúlván imádák őtet: és meg-
nyitván kincsőket, ajándékokat adá-
nak neki, aranyat, temjént, és mir-
gát. Es feleletet vévén álmokban,
hogy vissza ne mennének Heró-
deshez, más úton térének az ő tar-
ományokba.

VIZ KERESZT UTAN I. VA-
sárnap, Epist. Rom.

12. §. 1.

A Tyámfiái. Kérlek titeket az Isten irgalmassá-
gára, hogy a ti testeteket adgyátok élő, szent, és
Istennek kedves áldozatul, a ti szolgálatotok okos-
sággal legyen. Es ne szabjátok magatokat a Világhoz,
hanem változzatok-el a ti értelmeteknek újulásában:
hogy meg-próbáljátok, mellyik legyen az Istennek
jó, és kellemetes, és tékélletes akarattya. Mert az
mondom a nekem adatott malaszt által, minnyájok-
nak a kik közöttetek vannak: Hogy ne értsetek több-
et annál, a mint kell-érteni, hanem értsetek józan-
ság szerént: és a mint kinek-kinek Isten osztotta az
aditnek mértékét. Mert az mint egy testben sok tag-
aink vannak, minden tagoknak pedig nem ugyan a-
zon egy cselekedetek vagyon: úgy sokan egy test va-
gyunk a Krisztusban, mindenikünk pedig egyik a má-
sik.

UNICUM

50 AZ EVANGELIUMOK,
51knak tagjai: à mi Urunk Jesus Ktistusban.

EVANGELIUM, SZ. LUKACSNAK
2. részében. v. 42.

Mikor Jesustizenkét esztendő
lőtt volna, fel-menvén òk Je-
rusalembé az innép napnak
szokása szerént, és el-végezõdvén à
napok, midõn vissza térnének, el-
marada à gyermek Jesus Jerusalemben,
és eszékbe nem vèvék à szûlei.
Vèlvén pedig õtet az úti társaság-
ban lenni, menének egy napi útát,
és keresik vala õtet, à rokonok és is-
mérõk között. Es meg nem talál-
ván, vissza térének Jerusalembé,
keresvén õtet. Es lòn, harmad nap
után meg-találák õtet à templom-
ban, à doktorok között ùlve, halgat-
ván és kérdezvén õket. Almélkod-
nak vala pedig minnyájan, à kik õ-

te

ES EPISTOLAK.

51

tet halgattyák vala, az ò okosságán
és feleletin. Es látván csudálkozá-
nak. Es monda az annya neki: Fi-
am miért cselekedtél így velünk? I-
mé az atyád és én bánkodva kere-
sünk vala téged. Es monda nekik:
Midolog hogy engem kerestek vala?
nem tudgyátok vala-é hogy azok-
ban, mellyek az én atyámé, kell né-
kem lennem? Es òk nem érték az
igét, mellyet nekik szólla. Es alá-
méne vélek, és jöve Názaretbe: és
engedelmes vala nekik. Es az an-
nya ez igéket mind szívében tartya
vala. Es Jesus nevedik vala böl-
cseségben, és idõben, és kedvesség-
ben Istennél és embereknél.

VIZ KERESZT UTAN II. VA.

lárnap, Epist. Rom. 12.

v. 6.

A.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

32 AZ EVANGELIUMOK,

ATyámfi. Külömböző ajándékink vannak a ma-
laszt szerént, a melly nekünk adatott; akár a
profétálás az hitnek módgya szerént, akár a szolgálat
a szolgálatban, akár a ki tanít a tudományban, a ki
int az intézésben, a ki adakozik az együgyűségben, a
ki könyörül a vidámságban. A' szeretet tettetés nél-
kül. Gyűlölvén a gonoszt, a jóhoz ragaszkodván. Az
atyafiságnak szerelmével egy mást szeretvén: Tisz-
telettel egy mást meg-előzvé: Az szorgalmatosság-
ban nem restelkedvén: A' lélekben buzgók lévén:
Az Urnak szolgálván: A' reményben örülvén:
Az háborúságban békével tűrvén: Az imádságban
ferénykedvén: A' szenteknek szükségében adako-
zók lévén. A' gazdálkodást követvén: Aldgyátok
a ti üldözöiteket: áldgyátok és ne átkozzátok. Ö-
rüllyetek az örvendezőkkel, sírjatok a sírókkal: U-
gyan-azon értvén egy más között: fenn nem ért-
vén, hanem az alázatosokkal edgyezvén.

EVANGELIUM, SZ. JANOSNAK
2. részében. v. 1.

AZ időben: Menyegző lőn
Galilæai Kánában: és ott vala
a Jesus anyja. El-hivattaték
pedig Jesus-is, és az ő tanítványi,
menyegzőre. Es el-fogyván a bor-
monda a Jesus anyja néki: Ninc
borok

ES EPISTOLAK.

33

borok. Es monda néki Jesus: Mi
közöm nekems' néked a szízyony ál-
lat? nem jött még el az én óram.
Monda az ő anyja a szolgáknak: Va-
lamit néktek mond, meg-cseleked-
gyétek, Vala pedig ott hat kö-veder
helyheztetve, a Sidók tisztulása sze-
rént, mindenik két vagy három
mértékű. Monda nékik Jesus: Töl-
tsétek-meg a' vedreket vízzel. Es
szintén teli tölték azokat. Es mon-
da nékik Jesus: Meríttsetek már,
és vigyétek a násznagynak. Es el-vi-
vék. Hogy pedig meg-kóstolá a bor-
ra lőtt vizet a násznagy, és nem tud-
gya vala honnét vólna, a szolgák pe-
dig tudgyák vala, a kik a vizet merí-
ettek vala: hívá a vő-legént a nász-
nagy, és monda néki: Minden em-
ber.

UNICUM

ber először jó bort ad, és midőn meg-részegülnek, akkor azt, amelly alább való: Te pedig eddig tartottad a jó bort. Ezt cselekedé Jé-
sus a csuda tételeknek kezdetit a Galilæai Kánában: és meg-jelenté az ő dicsőffégét, és hívének ő benne az ő tanítványi.

VIZ KERESZT UTAN III.

Vasárnap. Epist. Rom.

12. v. 16.

A Tyámfiái. Ne legyetek okosfak ti magatoknak. Senkinek gonoszért gonoszt viszfza nem adva a jókra igyekeztén nem csak Isten előtt, hanem minden emberek előtt is. Ha lehetséges, a mi rajtatok áll, minden emberrel békeségtek lévén: Magatok nem óltalmazván szerelmest, hanem adgyatok helyett a haragnak. mert írva vagyon: Enyim a boszszulás; én meg-fizetem, úgy mond az Úr. De ha éhes a te ellenféged, ótesd őtet, ha szomjúhozik, italt ad neki. mert ezt cselekedvén, tűzes szemet gyűjtésed fejére. Meg ne győzettefsél a gonosztól, hanem val győzd meg a gonoszt.

EVA

AZ időben: Mikor le jött volna Jé-
sus a hegyről, követé őtet sok sereg: és ímé egy poklos jövén, imádá őtet, mondván: Uram, ha akarod, meg-tisztithatsz engem. Eski-nyujván Jé-
sus kezét, illeté őtet, mondván: Akarom. Tisztúll-meg. Es mindgyárt meg-tisztúlla az ő poklosága. Es monda neki Jé-
sus: Meg-lásd, senkinek ne mond: hanem eredgy, mutasd-meg magadat a papnak, és add-bé az ajándékot, mellyet parancsolt Moyses, bizonyságúlnékik. Mikor pedig bé-ment volna Kafarnaumba, egy Százados méne hozzája, kérvén őtet, és mondván: Uram, a szolgám há-

C2

há-

UNICUM

ber először jó bort ad, és midőn meg-részegülnek, akkor azt, amelly alább való: Te pedig eddig tartottad a jó bort. Ezt cselekedé Jé-
sus a csuda tételeknek kezdetit a Galilæai Kánában; és meg-jelenté az ő dicsőffegét, és hívének ő benne az ő tanítványi.

VIZ KERESZT UTAN III.

Vasárnap, Epist. Rom.

12. §. 16.

A Tyámfiái, Ne legyetek okosok ti magatoknak. Senkinek gonoszért gonoszt viszfza nem adva a jókra igyekeztén nem csak Isten előtt, hanem minden emberek előtt is. Ha lehetséges, a mi rajtatok áll, minden emberrel békeségtek lévén: Magatok nem óltalmazván szerelmest, hanem adgyatok hely a haragnak. mert írva vagyon: Enyim a boszszu-lás; én meg-fizetem, úgy-mond az Ur. De ha éhez a te ellenséged, ötefd őtet, ha szomjúhozik, italt ad neki. mert ezt cselekedvén, tűzes szemet győttel fejére. Meg ne győzzetel a gonosztól, hanem val győzd meg a gonoszt.

EVA

AZ időben: Mikor le jött volna Jésus a hegyről, követé őtet sok sereg: és ímé egy poklos jövé, imáda őtet, mondván: Uram, ha akarod, meg-tisztithatsz engem. Eski-nyujván Jésus kezét, illeté őtet, mondván: Akarom. Tisztúllj-meg. Es mindgyárt meg-tisztúla az ő poklosága. Es monda neki Jésus: Meg-lásd, senkinek ne mond: hanem eredgy, mutasd-meg magadat a papnak, és add-bé az ajándékot, mellyet parancsolt Moyses, bizonyságúlnékik. Mikor pedig bé-ment volna Kafarnaumba, egy Százados méné hozzája, kérvén őtet, és mondván: Uram, a szolgám

C2

há-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.18.1./

UNICUM.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

házamban fekszik ina szakadva, és gonoszúl gyótródik. Es monda néki Jézus: En el-mégyek, és meg-gyógyítom őtet. Es felelvén a Százados, monda: Uram nem vagyok méltó hogy hajlékomba jőj: hanem csak egy szóval mondgyad, és meg-gyógyul az én szolgám: Mert én is bírodalom alatt való ember vagyok, vi-tézek lévén alattam, és mondom eny-nek: Menny el, és el-mégyen; és a másoknak, Jószte, és el-jő; és a szol-gámnak, Miveld ezt, és meg-miveli. Halván pedig Jézus, csudálkozték, és a követőinek monda: Bizony mon-dom néktek, nem találtam ennyi hi-tet Izraelben. Mondom pedig nék-tök, hogy sokan jőnek nap keletről, és nap-nyugatról, és le-telepednek

Abra-

Abrahámmal, és Izsákkal, és Jákob-bal mennyeknek országában: az or-szág fiai pedig ki-vette nek a külső-ferétségre: ott leszen sírás, és fogak-esikorgatása. Es monda Jézus a Századosnak: Menny-el, és a mint hittél, úgy légyen néked. Es meg-gyógyula a szolga azon órában.

VIZ KERESZT UTAN IV. VA-sárnap. Epistola Rom.

13. v. 8.

A Tyámfiai. Senkinek semmivel ne tartózzatok, hanem csak hogy egy mást szeressétek: mert a ti felebaráttyát szereti, a törvényt be-töltötte. Mert: Ne paráználkodgyál; Ne ölly; ne orozz; Hamis tanu-ágot ne szőlly; Ne kívány: és ha más egyéb pa-rasolat vagyon, ez igében foglaltatik: Szeressed fele-barátodat mint te magadat. A' felebarátun' szereteti gonoszt nem eselekezik. A' törvének tellyes volta zért a szeretet.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK

8. részében. v. 23.

C3

Az

UNICUM.

Régi nyomtatványok, Metica Slov., Martin:
/308.ig.j./

AZ időben: Bé-menvén János az hajóba, követék őtet a tanítványi: és ímé nagy indulat lón a tengeren, úgy hogy a hajócska el-buríttatnék a haboktól. Ő pedig aluszik vala. Es hozzája járulának a tanítványi, és fel-költék őtet, mondván: Uram, szabadíts-meg minket, el-veszünk. Es monda nékik János: Mit féltek, kicsiny hitűek? Akkor fel-kelvén, parancsola a szeleknek és a tengernek, és nagy csendesség lón. Az emberek pedig csudálkoznak, mondván: Minémű ez, mert a szelek, és a tenger engedelnek neki.

VIZ KERESZT UTAN V. VASÁRnap. Epistola Coloss.

3. §. 12.

Atyám-

ATyámfiak. öltözzetek fel mint Istennek választottai, szentek, és szerelmesei, az irgalmaságnak indulatiba, kegyességbe, alázatosságba, szelígségbe, békéséges társasba: el-tűrvén egy mást, és meg-engedvén egy-másnak, ha vala-kinek valaki ellen panaszra vagyon: a mint az Ur is meg-engedett néktek, úgy ti is. Mind ezek felett pedig, szeretetetek legyen, melly a tevéletességnek kötele: és a Krisztus békéségre örvendezzen a ti szíveitekben, mellyre hívattattatok is egy testben: és hálá-adók legyetek. A Krisztus igéje lakjék bennetek bővességgel, minden bölcseséggel, tanítván, és ítvén egy-mást, szótárokkal, dicsirettekkel, és lelki énekekkel, jó kedvel énekelvén szíveitekben az Istennek. Valamit cselekedtek szóval vagy tette-ménnyel, mindeneket az Ur János Krisztusnak nevében, hálákat adván az Istennek és az Atyának a mi Urunk János Krisztus-által.

EVANGELIUM, SZ. MATEUSNAK

13. részében. v. 24.

AZ időben: Mondá János a se-regeknek példabelzédet: Ha sonlová lótt mennyeknek országa az emberhez, a ki jó magot vetett az ő földébe. mikor pedig alunnának az emberek, el jöve az ő ellenfele, és felyül konkolyt vere a

C4

bü-

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

40 AZ EVANGELIUMOK,

búza-kőzibe, és el-méne. Mikor pedig fel-nevekedett volna a fű, és gyümölcsöt hozott volna, akkor meg-tetsték a konkoly is. Előjövén pedig a cselédes ember szolgálai, mondának néki: Uram, nem jó magot vetettél-e a te földedbe? honnét vagyon tehát konkolya? Es monda nékik: Az ellenséges ember cselekedte azt: A' szolgálai pedig mondanak néki: Akarod-e, el-megyünk, és ki-szedgyük azokat? Es monda: Nem: hogy valami képpen a konkolyt szedvén, ki ne gyomlállyátok edgyűt azzal a búzával is. Hadgyátok mind a kettőt fel-nőni az aratásig, és az aratásnak idejekor megmondom az aratóknak: Szedgyétek ki először a konkolyt, és kössétek azt

azt

41 ES EPISTOLÁK.

azt kévékbe meg-égetésre, a búzával pedig gyűjtsétek az én csűrömbe.

VIZ KERESZT UTAN VI.

Vasárnap. Epist. i Thess.

1. §. 2.

A Tyámfiak. Hálákat adunk az Istennek mindenkor minnyájatokért, emlékezetet tévén rólatok imádságokban szüntelen, meg-emlekezvén a ti hitek cselekedetiről, és munkátokról, és szeretetetekről, és tűrő reménységtekről a mi Urunk Jesus Krisztusban, a mi Istenünk: Atyánk előtt: tudván atyámfiak, az Istennek szerelmesei, a ti választástokat: mert a mi Evangéliomunk nem volt ti hozzátok csak beszédben, hanem erőben is, és a Szent Lélekben, és nagy tevékenységben, a mint tudgyátok minéműek voltunk közöttetek ti érettetek. Es ti mi követőink lőtetek, és az Uré, bé-fogadván az ígértök háboruságban, a Szent Lélek örömeivel: úgy hogy példává lőtetek legyen minden hívőknek Maczedóniában, és Akaiában. Mert töletek hirdettetett ki az Ur beszéde, nem csak Maczedóniában, és Akaiában, hanem minden helyen is a ti hitek, melly az Istenben vagyon, ki terjedett, úgy hogy nem szükség nekünk semmit szólalunk. Mert ő magok hirdetik felőlünk minémű bémenetelünk volt hozzátok: és mi módon tértetek meg az Istenhez a bálványoktól, az élő és igaz Istennek szolgálni, és várni az ő Fiát mennyekből (kit felcámasztott hallottaiból) a Jesust, ki meg-mentette minket a jövőendő haragtól.

ES

EVANG.

UNICUM

Régi nyomtatványok, Metica Slov., Martin:
/308.ig.j./

AZ időben: Mondá Jēsus à se-
regeknek è példa beszédet:
Hasonló à mennyeknek orszá-
ga à mustár maghoz; mellyet vé-
vén az ember, el-veté az ő földébe:
melly kissebugyan minden mag-
vaknál: mikor pedig fel-nő, na-
gyobb minden fűveknél, és fává lé-
szen, úgy hogy az égi madarak el-
jőnek, és az ő ágain laknak. Más pél-
da beszédet monda nekik. Hason-
ló mennyeknek országa az kovász-
hoz, mellyet vévén az aszsfzony ál-
lat el-egyelíte három véka lisztbe,
míg mind meg-kovászosodnék.
Mind ezeket példa beszédekben
szóllá Jēsus à seregeknek, és példa
beszédek-nélkül nem szóll vala né-
kik

kik: hogy bé-tellyesednék à mi
mondva vala à Profēta által, mond-
ván: Meg-nyitom példa beszédek-
ben à számat, ki-mondom à mi el-
rejtetett à világ alkotásától fogva.

SEPTUAGESIMA VASAR-
nap. Epist. 1 Cor. 9. § 24.

ATyámfiak. Nem tudgyátok-é hogy azok à kik
pályát futnak, neha minnyájan futnak, de egy
vérszi-el à jutalmat? úgy fússzatok hogy el-vegyétek.
Minden pedig, à ki à küzdésben tusakodik, minde-
nektől meg-tartoztattya magát: és azok ugyan, hogy
meg-rothadandó koronát vegyenek; mi pedig hogy
rothadatlant. En azért úgy futok, nem mint bizony-
talanra: úgy harczolok, nem mint à levegő-eget ver-
vén: hanem verem à testemet, és szolgálat alá vetem:
hogy ne talám midőn egyebeknek prédikállottam, én
magam meg ne vettessem. [cap. 10.] Mert nem aka-
rom hogy ne tudgyátok atyámfiak, hogy az atyáink
minnyájan à felyhő alatt vóltak, és minnyájan által-
mentek à tengeren; és minnyájan Mojséstől keresz-
teltettek-meg, à felyhőben, és a' tengerben: és min-
nyájan ugyan azon lelki eledelt őtték, és minnyájan
ugyan azon lelki italt itták: (ivának pedig az őket kö-
vető lelki kősziklából: à kőszikla pedig à Krīstus va-
la) de sokakhoz kőzzűlők nem vólt kedve az Isten-
nek.

EVAN.

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

A Zidóban: Mondá Jésus az ő
tanítványinak é példa beszé-
det: Hasonló mennyeknek or-
szága á cselédes emberhez, ki jó reg-
gel ki ment mívelseket fogadni az ő
szólójébe. Meg-szerződven pedig
a mívelsekkel egy napi pénzben, el-
küldé őket a szólójébe. Es ki-men-
ven három óra tájban, láta más hí-
volkodókat állani a piacon, és mon-
da nékik: Mennyetek ti is a szólóm-
be, és a mi igaz lélzen meg-adom
néktek. Azok pedig el-menének.
Ismég pedig ki-méne hat és kilencz
óra tájban: és hasonló képpen csele-
kedék. Tizenegy óra tájban pedig
ki-méne, és találta más veszteg álló-
kat, és monda nékik: Mit állotok itt
egész

egész nap hívolkodva? Mondának
néki: Mert senki nem fogadott meg
minket. Monda nékik: Mennyetek
ti is a szólómbe. Mikor pedig este
lött volna, monda a szóló ura a
gond-viselőjének: Hídd elő a mível-
seket, és ádd meg nékik az ő bé-
reket, el-kezdven az utólsóktól az
elsőkig. Mikor azért el jöttek vol-
na a kik tizenegy óra tájban jöttek
vala, vévének egy-egy pénzt. El-jö-
ven pedig az elsők-is, alíták hogy
többet vennének: vévének pedig ők-
is egy-egy pénzt. Es el-véven mor-
golódnak vala a cselédes ember el-
len, mondván: Ezek az utólsók egy
óráig munkálkodtak, és egyenlők-
ké tetted őket hozzánk, kik a nap-
nak terhét és hűségét viseltük. Ő
pe-

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

pedig felelvén egyiknek közzülők, monda: Barátom, nem teszek néked hamisítat: nem egy pénzben szerződte-é-meg velem? Vedd fel a mi tiéd, és menny-él: annyit akarok pedig ez utólsónak is adni a mint néked. Avagy nem szabad-e nékem, a mit akarok, cselekednem? talám a te szemed álnok, hogy ím én jó vagyok? Így lesznek az utólsók elsőkké, és az elsők utólsókká. mert fokban vannak a hivatalások, kevesen pedig a választottak.

SEXAGESIMA VASARNAP.

Epist. 2 Cor. II. 19.

A Tyánfiai. Örömeit, el-szenveditek az eszteleneket: mivel ti bölcssek vattok. Mert el-tűritek ha ki titeket szolgálat alá vét, ha ki meg-emész, ha ki rajtatok vonszon, ha ki fel-fuvalkodik, ha ki arcú-vér titeket. Gyalázat szerént mondom, mint ha m-erőtlenek lőttünk volna a dolokban. a ki valamiben mérészel, (esztelenségben mondom) én-is mérészek.

Sido

Sido ők, én-is: Izraéliták ők, én-is: Abraham magva ők, én-is: A' Krisztus szolgálói ők (mint kevésbé eszes mondó) én inkább: igen sok munkákba, a tömlőczőkben gyakrabban, a vereségekben mód felett, a halálokban gyakorta. A' Sidoától ötför, egy héán negyven csapást vőttem. Haromszor verettettem-meg veszfűzőkkel, egyszer meg köveztettem, háromszor hajó törest szenvedtem, éjjel és nappal a tenger mélységében voltam, úton járáfokban gyakorta, folyó-vizek veszedelmében, tolvajok veszedelmében, veszedelmekbe a nemzetem miá, veszedelmekben a Pogányok miá, veszedelmekben a városban, veszedelmekbe a pusztában, veszedelmekben a tengeren, veszedelmekben a hamis atyafiak között: munkában és nyomorúságban, sok vigyazásokban, éhségben és szomjúságban, sok börtölésekben, hidegben és meztelenségben: azok nélkül a mellyek kívül vannak, az én minden napi szorongatásim, minden Gyülekezeteknek szorgalmatos gondgya. Ki nyavalyog, és én nem nyavalygok? Ki botránkozik meg, és én nem égek? Ha dicsekedni kell: az én erőtlenségimben dicsekedem. Az Isten és a mi Urunk Jesus Krisztusnak Attya, a ki mind örökké áldott, tudgya hogy nem hazudok. Damaskusban az Arétas király Népeinek tífzt-tartója örizi vala a Damaskusiak várását, hogy engem megfogna: és az ablakon kosárban bocsáttattam ki a köfalon, és úgy menekedtem ki az ő kezéből. [cap. 12.] Ha dicsekedni kell (nem használ ugyan:) a látásokra és az Ur jelenésire jövők pedig. Tudok egy embert a Krisztusban tizen-négy éztendő előtt, (akár a testben nem tudom, akár a test kívül nem tudom, az Isten

tud

UNICUM.

Régi nyomtatványok, Metica Slov., Martin:
/308.ig.j./

tudgya) hogy az el-ragadtatott a harmadik éig. Es tudom ez illetén embert, (akar a testben, akar a test kívül, nem tudom, az Isten tudgya) hogy a Paradisomba ragadtatott: és hallott titkos igé-et, melyeket nem szabad embernek szólani. Ez ilyenekben dicsekedem: magamban pedig semmit nem dicsekedem, hanem csak az én erőtlenségimben. Mert ha dicsekedni akarok-is, nem leszek esztelen: mert igazságot mondok: de meg-tartoztatom magamat, hogy valaki ne alítson engem feljebb annál, a mit én bennem lát, vagy valamit hall én tőlem. Es hogy a jelenéseknek nagy volta fel ne fuvalkodtasson engem, adatott nékem az én testem ösztöne a Sátán angyala, a ki nyakon csapdossan engem. Ezért háromszor kértem az Urat hogy el-távoznék tőlem: és monda nékem: Klég néked az én maláztom: mert az erő az erőtlenségben végeztetik el. Azért örömezt dicsekedem az én erőtlenségimben, hogy bennem lakják a Krisztus ereje.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK

3. részében. v. 4.

AZ időben: Mikor nagy sereg gyűlné egybe, és a várokból szietnének Jesushoz, monda hasonlatossággal: Ki-méne a magvető, el-vetni az ő magvát: és midőn vetné, némelly az út-félre esék; és

és el-tapodtaték, és az égi madarak meg-évék azt. Es némelly a kősziklára esék; és ki kelvén meg-szárada, mert nem vala nedvessége. Es némelly a tővissék-közzé esék; és edgyütt fel-nevekedvén a tővissék-meg-fojták azt. Es némelly a jó földbe esék; és ki-kelvén száz annyi gyümölcsöt hozza. Ezeket mondván, kiált vala: A' kinek fülei vannak a hallásra, hallja meg. Kérdik vala pedig őtet a tanítványi, mi volna a példa beszéd. Kiknek ő monda: Néktek adatott tudni az Isten országa titkát, egyebeknek pedig példa beszédekben; hogy látván ne lássanak, és halván ne értsenek. Ez pedig a példa beszéd: A' mag, az Isten igéje. A' kik pedig az út-félre, és azok

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

azok, à kik halgattyák; az után el-
jő az őrdög, és ki-vész az ígét az ő
szívekből, hogy híven ne üdvözül-
lyenek. Mert à kik à kő-sziclára, a-
zok, à kik midőn hallják, örömmel
fogadgyák az ígét: és ezeknek nincs
gyökerek: kik egy ideig hisznek, és
à kifirtet idején el-távoznak. A'
melly pedig à tővissék közibe esett,
azok, à kik hallották, és elő-men-
vén, à szorgalmatosságoktól, és gaz-
dagságoktól, és az életnek győ-
nyörűségítől meg-fojtnak, és
gyümölcsöt nem hoznak. A' melly
pedig à jó földbe, azok, à kik jó és je-
les szível halván az ígét meg-tar-
tyák, és gyümölcsöt hoznak béke-
sleges tűrésben.

QUINQUAGESIMA VASAR-

nap

nap. Epistola. 1 Cor. 13. 1.

A Tyámfiat. Ha emberek és Angyalok nyelvei
szóllok-is, szeretetem pedig nincsen, ollyá lő-
tem mint à zengő rész vagy à pengő czimbalom. Es
ha Profétálásom lész-en-is, és tudok minden titkokat,
és minden tudománt; és ha minden hitem lész-en-is
ugy hogy à hegyeket másuvá vigyem, szeretetem pe-
dig nem lész-en: semmi vagyok. Es ha el-osztom-is à
szegények eledelére minden marhámát, és ha à teste-
met adom-is ugy hogy égjek, szeretetem pedig nem
lész-en: semmit nem használ nékem. A' szeretet tűrő,
kegyes: à szeretet nem irégykedik; nem cselekedzik
gonoszúl, fel nem fuvalkodik, nem tisztesség kívánó,
nem keresi azokat à mik magáé, nem gerjed haragra,
nem gondol gonoszt, nem örvendez à hamisságon,
örvendez pedig az igazságon: mindeneket el-tűr, min-
deneket hiszen, mindeneket remél, mindeneket el-
szenvet. A' szeretet soha meg nem szűnik; akar à
profétálások meg-űresüllyenek, akar à nyelvek meg-
szűnnyenek, akar à tudomány el-rontasék. Mert
rész szerént értünk, és rész szerént profétálunk. Mi-
kor pedig el-jő à mi tekéletes, meg-űresül à mi rész
szerént vagyunk. Midőn kisdéd volnók, ugy szóllok
vala mint kisdéd, ugy értek vala mint kisdéd, ugy
gondolkodom vala mint kisdéd. Mikor pedig ember-
korba jutottam, ki-űresítettem à kisdédhez valókat.
Most tükör által homályban látunk: akkor pedig szín-
ről színre. Most rész szerént ismerek, akkor pedig
ugy ismerek, à mint én-is meg-ismérttettem. Most
pedig meg-maradnak, à hit, à reménség, à szeretet, à

De

három

UNICUM.

három: ezek közül pedig nagyobb a szeretet.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK

13. részében. V. 31.

AZ időben: Melléje vévé Jézus a tizenkét tanítvánt, és monda nékik: Imé fel-megyünk Jerusalembé, és bé-tellyesednek mindenek, mellyek meg-írattattak a Proféták által az ember Fiáról. Mert a Pogányok kezébe adatik, és meg-csúfoltatik, és meg ostoroztatik, és meg-pókdóztatik: és minek-utánna meg-ostorozzák, meg-ölik őtet, és harmad napon fel-támad. Es űk semmit ezekben nem értének, és ez íge el vala rejtve tőlők, és nem érték a mellyek mondatnak vala. Lőn pedig, mikor Jerikóhoz közelgetne, egy vak űl vala az út-felen, kőldűlván. Es mikor hallaná az ál-

tal

tal-menő sereget, kérdé mi vólna az. Mondának pedig néki, hogy a Názareti Jézus menne által. Es ki-álta, mondván: Jézus Dávidnak fia, könyörűlly rajtam. Es a kik elől mennek vala, feddik vala őtet, hogy halgatna. ű pedig sokkal inkább ki-ált vala: Dávidnak fia, könyörűlly rajtam. Meg-álván pedig Jézus, magához hagyá őtet hozatni. Es midőn el-közelgetett vólna, kérdé őtet, mondván: Mit akarsz hogy cselekedgyem veled? Ama' pedig monda: Uram hogy lássak. Es Jézus monda néki: Lás, a te hited meg-szabadított téged. Es azonnal láta, és követi vala őtet, magasztalván az Istent. Es az egész nép hogy látá, dicsíretet ada az Istennek.

D3

HAM-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

UNICUM.

AZ időben: Monda Jesus az ő tanítványinak: Mikor bőjöltek, ne legyetek mint a kép-mutatók szomorúak. Mert meghervasztyák orcájokat, hogy az emberektől láttassanak bőjtelni. Bizony mondom néktek, hogy el-vőtték az ő jutalmokat. Te pedig, mikor bőjtölsz, kend-meg a fejedet, és az orcádat mosd-meg, hogy ne láttassál az emberektől bőjtölni, hanem a te atyádtól, aki rejtekben vagy: és az atyád, aki láttya a rejtekben, meg-fizet néked. Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön: a hól a rofda, és a moly meg-emészti: és a hól a lopók ki-ásák, és el-lopják.

Gyűj

Gyűjtsetek pedig magatoknak kincset az égben, a hól sem a rofda, sem a moly meg nem emészti, és a hól a lopók ki nem ásák, s' el nem lopják. Mert a hól a kincsed vagy, ott vagy a szíved-is.

BŐJT I. VASARNAP. EPI-
stola. 2 Cor. 6. v. 1.

ATyámfiak: Intünk titeket hogy az Isten malasztyát heába ne vegyétek. Mert azt mond-gya: Kellemetes időben meg-halgattalak téged, és az üdvösségnek napján meg-segéttelek téged. Imé most vagy a kellemetes idő, imé most az üdvösségnek napja. senkinek semmi botránkozást nem adván, hogy ne szidalmaztassék a mi szolgálatunk: hanem mindenekben visellyük magunkat mint Istennek szol-gai, sok tűrésben, háboruságokban, szűkségekben, szorongatásokban, vereségekben, tömiőczőkben, tá-madásokban, munkákban, vigyázásokban, bőjtölésekben, tisztaságban, tudományban, hosszú várakozás-ban, kegyességben, a Szent Lélekben, tettetés-nél-kül való szeretetben, az igazság igéjében, az Isten ere-jében, az igazság fegyvere által jobb és bal-kéz felől; dicsőség és gyalázat által; gonosz és jó hír által: min-hitetők, és igaz mondók; mint ismételtenek, és ismé-retelek; mint meg-halók, és imé élünk; mint meg-ve-

D 4

ret-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

UNICUM

56 AZ EVANGELIUMOK,
rettetek, és meg nem ölettettek; mint szomoruak:
mindenkor pedig örülök; mint szűkölködők, sokakat
pedig meg-gazdagítók; mint ha semmink nem volna,
és mindennel bírok.

EVANGELIUM, SZ. MATE-
nak 4. részében. v. 1.

AZidőben: Jēsus a pusztába vi-
teték a Lélektől, hogy meg-
kísírtetnék az őrdőgtől. Es
midőn bőjtölt volna negyven nap,
és negyven éjjel, azután meg-éhe-
zék. Es hozzá járulván a kísértő,
monda néki: Ha Isten fia vagy,
mondgyad hogy ezek kenyerek-
ké legyenek. Ki felelvén, monda: Ir-
va vagy: Nem csak kenyérrel él
az ember, hanem minden igével,
melly az Isten szájából származik.
Akkor fel-vivé őtet az őrdög a szent
városba, és a templom tetejére ál-
latá őtet, és monda néki: Ha Isten
fia vagy, bocsásd-alá magadat.

Mers

ES EPISTOLAK.

57

Mert írva vagy: Hogy az Angya-
linak parancsolt felőled, és kezekbe
vélsznek téged, hogy ne talám kőbe
ne üssed a lábadat. Monda néki Je-
sus: Ismég írva vagy: Nekisér-
tsed a te Uradat Istenedet. Ismég fel-
vivé őtet az őrdög egy igen magas
hegyre: és meg-mutatá néki a világ-
nak minden országait, és azok dicsőf-
ségét, és monda néki: Ezeket mind
néked adom, ha le-esvén imádan-
dasz engem. Akkor monda néki Je-
sus: Menny-el Sátán: mert írva va-
gyon: A te Uradat Istenedet imád-
gyad, és csak néki szolgály. Akkor
el hagyá őtet az őrdög: és imé az
Angyalok jövének, és szolgálatuk
néki.

Bőjt II. VASARNAP.

D5

Epi

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

UNICUM.

ATyámfiak. Kérünk titeket, és igen kérünk az Ur Jესusban, hogy a mint vőttétek tőlünk mint kellyen néktek járnotok, és Istennek kedveskednetek, úgy járjatok is, hogy inkább bővölködjétek. Mert tudgyátok minémű parancsolatokat adtam néktek az Ur Jესus által. Mert ez az Isten akarattya, a ti meg-szentüléstek: hogy meg-tartoztatásátok magatokat a p ráznaságtól, hogy tudgya mindenitek bírni az ő e-dényét szentségben, és tisztességben; neim a kíván-ságnak indulattában, mint a Pogányok-is, kik nem isméri az Istent: és hogy senki meg ne nyomorítsa, se meg ne csallja dologban az ő atyafiát: mert boszú álló az Ur mind ezekért, a mint az előtt meg-mon-dottuk néktek, és bizónyságot tőttünk: mert nem hí-vott minket az Isten tisztátalanságra; hanem szent-ségre, a mi Urunk Krіstus Jესusban.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK

17. részében. v. 1.

AZ időben: Melléje vévé Jესus Pétert, és Jakabot, és Jánost annak öccsét, és vivé őket egy magas hegyre külön: és színébe el-változék előttök. Es fénylék az or-czája mint a nap: a ruhái pedig feí-reklőnek mint a hó. Es ímé meg-je-le

lenének nékik Mojses és Illyés szól-ván véle. Felelvén pedig Péter, mon-da Jესusnak: Uram, jó nekünk itt lennünk: ha akarod, csinállyunk itt három hajlékot, néked edgyet, Mojsesnek edgyet, és Illyésnek ed-gyet. Még ő szólván, ímé fényes kő árnyékozá meg őket. Es ímé szózat a kőből mondván: Ez az én szerelmes Fiam, kibennékem jól kedvem tölt: őtet halgassátok. Es halván az tanítványok, orcájokra eszenek, és igen meg-félemlének. Es hozzájok méne Jესus, és illeté őket és monda nékik: Kelljétek-fel, és ne félljétek. Fel emelvén pedig az ő szemeiket, senkit nem látának, ha-nem csak egyedül Jესust. Es alá jő-vén azok a hegyről, parancsola né-kik

kik Jesus, mondván: Senkinek ne mondgyátok a látást, míg az ember Fia halottaiból fel nem támad.

BÓJT III. VASARNAP.

Epist. Ephes. 5. v. 1.

A Tyámfiak. Legyetek az Isten követői, mint szerelmes fiak: és járjatok a szeretetben, a mint a Krisztus-is szeretett minket, és önnön magát adta értünk ajándéknak és áldozatul az Istennek gyönyörűség és illatra. Paráznaság pedig, és minden tisztátalanság, vagy fősvénység, ne-is nevezettség ti-köztetek, a mint szentekhez illik: vagy rúttság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melly nem illik a dologhoz: hanem inkább hála-adás. Mert ezt tudgyátok meg, értvén, hogy egy paráznának-is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, melly bálványi szolgálat, nincs öröksége a Krisztusnak s az Istennek országában. Senki titeket meg ne csalljon héába-való szókkal: mert ezekért jó az Isten haragja az hitetlenségnek fiaira. Ne legyetek azért részefek azokban. Mett valaha fetéség valátok, most pedig világosság az Urban. Mint a világosságnak fia járjatok: mert a világosságnak gyümölcse minden jószágban, és igazságban, és igazmondásban.

EVANGELIUM, SZ. LUK.

II. részében. v. 14.

Az

A Z időben: Jesus őrdögöt űz vala ki, és a néma vala. Es midőn ki-űzte volna az őrdögöt, szólla a néma, és csudálkozának a seregek. Némellyek pedig közzűlők mondának: Beelzebubnak az őrdögök fejedelmének általa űzi-ki az őrdögöket. Es egyebek kísértnén, az égből kérnek vala jelt tőle. Ő pedig hogy látá az ő gondolat-tyokat, monda nékik: Minden magában meg-hasonlott ország elpusztúl, és a ház a házra omol. Ha pedig a sátán is meg hasonlott maga ellen, mi módon áll meg az ő országa? Mert azt mondgyátok hogy Beelzebub által űzöm-ki az őrdögöket. Ha pedig én Beelzebub által űzöm-ki az őrdögöket: a ti fiaitok ki

Régi nyomtatványok, Metlica Slov., Martin:
/308.ig.j./

UNICUM.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

ki által űzik-ki? Az okáért űk lesznek à ti bíraitok. Ha pedig az Istennek újjával űzõm-ki az űrdõgõket bizonyára el-érkezett hozzátok az Isten országa. Mikor az erõs fegyveres az ű pitvarát űrzi, békefegyverek vannak à miket bír. Ha pedig erõs seb nálánál jõvén, meg gyõzi űtet minden fegyverit el-vészí, à melyekben bízott, és az ű ragadománnyit el-õsztya. A' ki velem nincs ellenem vagyon; és à ki velem nem gyõjt, tékozol. Mikor à tisztátal lélek ki-mégyen az emberbõl, vezetlen helyeken jár, nyugodalmat keresvén; és nem találván, mond: Viszszatérek az én házámba, à honét ki-jöttem. És mikor el-jõ, megtisztítva talállya azt sõprõvel, és

ékesítve. Akkoron el-mégyen, és melléje vészén más hét magánál gonoszblekeket; és bé-menvén, ott laknak. Es annak az embernek utolsó dolgai gonoszbak lesznek az el-sõknél. Lõn pedig, midõn ezeket mondaná, fel-emelvén szavát egy aszszony állat à seregébõl, monda néki: Bóldog à méh, melly téged hordozott; és az emlõk, mellyeket szoptál. ű pedig monda: Sõt bóldogok, à kik az Isten igéjét halgatták, és meg-õrizik azt.

BÕJT IV. VASARNAP.

Epist. Gal. 4. v. 22.

ATyámfiat. Irva vagyon: Hogy Abrahámnak két fia vólt: edgyik à szolgától, és edgyik à szabadostól. De à ki à szolgától, test-szerént született: à ki pedig à szabadostól, az igéret által: mellyek példában mondattak. Mert ezek à két testamentom. Edgyik ugyan à Sina hegyén, szolgálatra szûlvén; melly az Agár, mert à Sina hegye Arabiában vagyon; melly à hoz foglaltatott melly most Jerusálem, és szolgál az

UNICUM.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

és fiaival. Ama' fenn-lévő Jerusalemben pedig, szabados, melly a' mi anyánk. Mert írva vagyon: Vigadgy magtalan, a' ki nem szűl: örvendezz, és kiált, a' ki nem nemz: mert sokkal többek az el-hagyattnak fiai, hogy sem annak a' kinek férje vagyon. Mi pedig atyámfiai, Izsák szerint az ígértnek fiai vagyunk, de a' mint akkor az, a' ki test szerint született vala, üldözi vala azt, a' ki lélek szerint: úgy most is. De mit mond az Írás? Vessd ki a' szolgát, és a' fiát: mert nem lesznek örökös a' szolgáló fia a' szabadosnak fiaival. Az okéért, atyámfiai, nem vagyunk a' szolgáló fiai, hanem a' szabadosé: melly szabadsággal a' Krisztus szabadított meg minket.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOS.

nak 6. részében. v. 1.

AZ időben: Jézus a' Galilaeai tengeren-túl méne, melly a' Tiberiásé, és követi vala őtet nagy sokaság, mert látták vala a' jeleket, mellyeket cselekezik vala azokon kik betegek valának. Felment azért Jézus a' hegyre: és ott ül vala az ő tanítványival. Közél vala pedig az Húsvét, a' Sidók innepe napja. Mikor azért fel-emelte vol-

na

na hogy igen nagy sokaság jőne hozzája, monda Filepnek: Honnét vesszünk kenyereket, hogy ezek egyenek? Ezt pedig mondgya vala kísértvén őtet: mert ő tudgya vala mit volna cselekedendő. Felele néki Filep: két száz pénzárra kenyér nem elég nekik, hogy ki-ki mind csak valami keveset végyen is. Mondan néki egy a' tanítványi közzül, András, Simon Péternek a' bátyja: Vagyon itt egy gyermek, kinek öt árpa kenyere vagyon, és két hala: de ezek micsodák ennyi között? Mondan azért Jézus: Telepittsétek le az embereket. Vala pedig sok széla azon a' helyen. Le-telepedének azért a' férfiak, szám-szerént úgy mint öt ezeren. Vévén azért Jézus a'
E ke-

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

kenyereket, és mikor hálákat adott volna, el-osztá a le-telepedteknek: hasonló-képpen a halakból-is a menyit akarnak vala. Hogy pedig bételének, monda a tanítványinak: Szedgyétek-fel a melly morsálékok meg-maradtak, hogy el ne veszszenek. Fel-szedék azért, és tizen két kosárt töltének-meg az öt árpa kenyér hulladékiból; mellyek meg-maradtak vala azoktól a kik öttek vala. Azok azért az emberek, mikor látták volna a jelt mellyet Jesus cselekedett vala, mondanak: Hogy ez bizonyára a Proféta, a ki é világra jövendő. Jesus azért midőn észbe vőtte volna, hogy el-jönének, hogy meg ragadnák őtet, és királlyá tenéki őtet; ismég a hegyre futá magányedül.

Bójt

Bójt V. VASARNAP.

Epist. Hebr. 9. v. 11.

ATyámfiat. A' Kristus a következő jóknak Fő-papja elő állván, nagyobb és tekéletesb főtör által, melly nem kézzel csináltatott, az az, nem: felle alkotmányú; sem a bakok vagy borjúk vére által, hanem a tulajdon maga vére által, ment-bé egyszer a Szent helybe, örök váltságot találván. Mert ha a bakok s' a tulkok vére, és az úszónek el-hintett hama, a tisztátalanokat meg-szenteli a testnek tisztulására: mennyivel inkább a Kristus vére, ki a Szent Lélek által önmőn magát ártatlan lévén az Istennek áldozta, meg-tisztítja lelki ismertetűnket a meg-hőle cselekedetekből, az élő Istennek szolgálattára? Es ezért az új testamentomnak közbe járója; hogy a halál által azoknak a bűnöknek váltság ért, mellyek az előbbi testamentom alatt vóltak, a hivatalosok az örökké való örökségnek ígértét el-vegyék.

EVANGELIUM, SZ. JANOSNAK
8. részében. v. 46.

AZ időben: Monda Jesus a Sídók sereginek, és a Papi fejedelmeknek: Ki fedd meg engem közzületek a bűnről? Ha igazságot mondok néktek, miért nem hisztek nekem? A' ki Istentől va-

A 2

gyon

UNICUM.

gyon, Istennek igéjét halgattya. Azokáért nem halgattyátok ti, mert az Istentől nem vattok. Felelének azért à Sidók, és mondának néki: Nem-de jól mondgyuk émi, hogy Samaritanus vagy te, és őrdögöd vagy? Felele Jესus: Ennékem őrdögöm nincsen: de tisztelem az Atyámat, és ti tiszteletlenséggel illetetek engem. En pedig nem keresem az én dicsőségemet: vagyon à ki keresse, és meg-itéllye. Bizony, bizony mondom néktek: ha ki az én beszédemet meg-tartya, halál nem lát örökké. Mondának azért à Sidók: Most ismértük-meg hogy őrdögöd vagy. Abrahám meg hólt, és à Proféták; és te azt mondd: Ha ki az én beszédemet meg-tartya

tartya, à halált meg nem kóstollya örökké. Vallyon te nagyobb vagy-é à mi atyánknál Abrahámnál, à ki meg-hólt? à Proféták-is meg hóltak. Mivé tészed magadat? Felele Jესus: Ha én dicsóítem magamat, az én dicsőségem semmi: vagyon à ki dicsóít engem, az én Atyám, à kiti ti mondotok hogy ti Istentek, és meg nem ismértétek őtet, én pedig ismértem őtet: Es ha mondom hogy nem tudom őtet, ti hozzátok hasonló hazug léstök. De tudom őtet, és az ő beszédét meg-tartom. Abrahám az atyátok őrvendezett hogy látná az én napomat: látta, és őruúlt. Mondának azért à Sidók néki: Még nincs ötven esztendő, és Abrahámot láttad? Monda néki Jესus

fus. Bizony, bizony mondom néktek; minek előtte Abrahám lenne, én vagyok. Kőveket kapának azért, hogy ő reája hagyigálnák: Jézus pedig el rejté magát, és ki-méne a templomból.

VIRAG VASARNAP.

Epist. Phil. 2. §. 5.

ATyámfiak: Azt éreztétek magatokban, a mi a Krisztus Jézusban-is: ki mikor az Isten formájában volna, nem álitotta ragadománynak magát az Istennel egyenlőnek lenni: hanem ő magát ki üresítette szolgai formát vévén-fel, az emberekhez hasonlóvá lőtt, és külső ábrázattában úgy találtatott mint ember. Meg-alázta önnön magát engedelmes lévén mind a halálig, a keresztnak haláláig pedig. Azokáért az Isten-is fel-magasztalta őtet, és nevet ajándékozott néki, melly minden név-főltt vagyon: hogy a Jézus nevére minden mennyieieknek, földieknek, és föld alatt valóknak térdek meg-hajólyon, és minden nyelv vallást tégyen, hogy az Úr Jézus Krisztus az Atya Istennek dicsőségében vagyon.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK

21. részében, v. 1.

AZ

AZ időben: Mikor Jézus Jerusalembhez közelgetett volna, és jött volna Betfagéba, az olai-fák hegyére: Akkor el-külde két tanítvánt, mondván nekik: Menyetek a kastéllyba, melly ellentekben vagyon, és mindgyárt találtok egy meg-kötött szamárt, és az vehet véle: öldgyátok-meg, és hozzátok-el nékem; és ha valaki néktek valamit mond, mondgyátok hogy az Urnak ezekre szűksége vagyon, és mindgyárt el-bocsáttya azokat; Ez pedig mind meg-lőtt, hogy beteltyesednék, a mi meg-mondatott a Profeta által, mondván: Mondgyátok-meg a Sion Leányának: Imé a te királyod jó néked szeliden, ülvén a szamáron, és a terh-viselőnek

E4

nek

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

UNICUT

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

nek vehén. El-menvén pedig à tanítványok, cselekedének à mint parancsolt vala nékik Jêsus. Es el-hozák à számárt, és az vehet: és tévék azokra az ô ruhájokat, és ô-tetfelyül reáj rûlteték. A' fok sereg pedig le-teríté az ô ruháit az úton: egyebek pedig ágakat vágnak vala à fákról, és el-terítik vala az úton: à seregek pedig, mellyek elöl men-nek vala, és à mellyek követik vala: kiáltanak vala, mondván: Hosanna à Dávid fiának: áldott, à ki az Úr nevében jő: Hosanna à magasság-ban.

NAGY CSÓTÓRTÓKÓN

Epist. 1. Cor. 11. ̄-20.

A Tyámfiat: Midôn egybe gyûltök, immár nem az Úr vacsoráját éfzitek. Mert ki ki az ô vacso-ráját előbb meg-éfszi. Es némelly éhezik ugyan; né-melly

melly pedig részeg. Vallyon nincs-é házatok ételre és italra? vagy az lsten Anya-szentegyházát útálljá-tok-é meg, és azokat szégyenítitek-é meg à kiknek ninesen? Mit mondgy k néktek? dicsérlek-é titeket? ebben nem dicsérlek. Mert én az Urtól vöttem, à mit előtökbe-is adtam, hogy az Úr Jêsus à melly éjjel el-árultaték, vévé à kenyeret, és hálákat adván meg-fze-é, és mond: Vegyétek, és egyétek, ez az én te-stem, melly ti-érettetek adatik: ezt az én emlekeze-temre cselekedgyétek. Hasonlóképpen à pohárt-is, minek utánna vacsorála, mondván: Ez à pohár az új testamentom az én véremben: ezt az én emlekeze-temre cselekedgyétek, valamenyifzer isfzátok. Mert valamenyifzer éfzitek è kenyeret, és isfzátok à po-hárt: az Úr halálát hirdetitek à míg el-jő. Az-oká-ért valaki éfszi è kenyeret, vagy isfziza az Úr pohárát méltatlanul; vétkezik az Úr teste és vére ellen. Pro-bálya-meg azért magát az ember: és ugy egyék ab-ból à kenyérből, és igyék à pohárból. Mert à ki éfszik, és iszik méltatlanul, itéletet éfszik és iszik magának: meg nem választván az Úr testét. Az-okáért ti köz-tetek fok betegek és erőtlenek vannak, és alusznak fokban. Hogy-ha mi magunkat meg-itélnők, nem itél-tetnénk-meg ugyan. Midôn itéltetünk pedig, az Urtól feddettetünk, hogy è világgal el ne kárhoztattassunk.

EVANGELIUM, SZ. JANOS.

nak. 13. részében. v. 1.

AZ Húsvét innepe napja előtt, tudván Jêsus hogy el-jött az
Es órá-

UNICUT

Régi nyomtatványok,
308.ig.j./ Metica Slov., Martin:

Ő orája hogy el-menne è Világból az Atyához: midőn szerette volna az ővéit, kik è világon valának, végiglen szerette őket. Es à vacsora meg lévén, midőn az őrdög már szívébe bocsátta volna, hogy Júdas à Simon Iskáriot fia el-árúlná őtet: tudván hogy mindeneket kezébe adott néki az Atya, és hogy az Istentől jött-ki, és az Istenhez mégyen: fel kele à vacsorától, és le-tévé az ő ruháit: és midőn kendőt vőtt volna elő, meg-ővedzé magát. Az után vizet tölte à medenczébe, és kezdé mosni à tanítványok lábait, és meg-törteni à kendővel, mellyel ővedzve vala. Jöve azért Simon Péterhez. Es monda néki Péter: Uram te mosod-é meg nekem à lá-

à lábaimat? Felele Jesus, és monda néki: A' mitén cselekelek, te most né tudod meg-tudod pedig ez után. Monda néki Péter: Néké örökké meg nem mosod à lábaimat. Felele néki Jesus: Ha meg nem moslak téged, nem leszen részed én-velem. Monda néki Simon Péter: Uram, nem csak à lábaimat, de à kezeimet s' à fejemet-is. Monda néki Jesus: A' ki meg-mosódott, nem szűkölködik hanem hogy csak lábait moss. meg, de tiszta mindenestől. Ti-is tisztákvattok, de nem minnyájan. Mert tudgya vala, ki volna à ki el árúlná őtet: az-okáért monda: Nem vattok tiszták minnyájan. Minek-után-na azért meg-mosá az ő lábokat, és ruháit fel-vévé: midőn ismég le-ült volt-

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

vólna, monda nékik: Tudgyátok-é mit cselekedtem veletek? Ti engem Mesternek, és Urnak híttok; és jól mondgyátok: mert én vagyok. Ha azért én meg mostam a ti lábaitokat, Ur, és Mester lévén; ti-is tartoztok véle hogy edgyik a másik lábait meg-mossa. Mert példát adtam néktek, hogy a mint én cselekedtem veletek, ti-is úgy cselekedgyetek.

NAGY PENTEKEN. A'
mi kegyes údvőzítőnknek, a Kri-
stus Jესusnak keserves szen-
vedése és halála.

Sz. Jánosnak. 18. részében. v. 1.

AZ időben: Ki-méne Jესus a tanítványival a Cze-
dron patakán által, holott egy kert vala, melly-
ben bé-méne ő, és a tanítványi. Tudgya vala pedig
Júdás-is, a ki el-árulá őtet, a helyt: mert Jეს⁹ gyakorta
oda gyűlt vala a tanítványival. Judás azért midőn se-
reget vőtte vólna, és a Fő-papoktól s a Fariszeusoktól
szolgákat, oda méne lámpásokkal, és szövétnekekkel,

és fegyverekkel. Jესus azért tudván mindeneket, a
mellyek reája jővendők valának, elő méne, és mon-
da nékik: Kit kerestek? Felelének néki: A' Názaleti
Jესust. Monda nékik Jესus: En vagyok. Vélek áll
vala pedig Judás-is, a ki el-árúlly vala őtet. Hogy
azért monda nékik: En vagyok: hátra menének, és a
földre esének. Ismét meg-kérdé azért őket: Kit ke-
restek? Azok pedig mondának: A' Názaleti Jესust.
Felele Jესus: Meg-mondám néktek, hogy én vagyok:
ha azért engem kerestek, erefzéték el ezeket. Hogy
bé-tellyesednék a beszéd, mellyet mondott: Hogy a
kiket nékem adtál, senkit azok között el nem vesztet-
tem. Simon Péternek pedig kardgya lévén, ki vo-
ná azt: és csapá a Fő-pap szolgáját: és el-vágá annak
jobb fülét. A' szolgának pedig Malkus vala neve.
Monda azért Jესus Péternek: Tedd a hűvelybe a kar-
dodat. A' pohárt, mellyet nékem az Atyám adott,
ne igyam-é meg azt? A' sereg azért, és a hadnagy, és
a Sidók szolgái meg-fogák Jესust, és meg-kötözték ő-
tet: Es vivék őtet először Annáshoz, mert ipa vala
Kaifásnak, ki Fő-pap vala azon esztendőben. Kaifás
pedig az vala, a ki tanácsot adott vala a Sidóknak:
Hogy hasznos, egy embernek meg-halni a népért.
Követi vala pedig Jესust Simon Péter, és egy más ta-
nítvány. Az pedig a tanítvány ismerőse vala a Fő-
papnak, és bé-méne Jესussal a Fő-pap pitvarába. Péter
pedig az ajtón kívül áll vala. Ki-méne azért a más
tanítvány, ki ismerőse vala a Fő-papnak, és szólla az
ajtón álló leánzónak, és bé-vivé Pétert. Monda azért
az ajtón álló leánzó Péternek: Nem-de te-is ez em-
bernek tanítványi között vagy-ó? Monda ő: Nem
vagyok,

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

vagyok. Allanak vala pedig a szolgák, és az insfok a szennél, mert hideg vala, és fűtöznek vala: ő vélek vala pedig Péter-is álván, és fűtözvén. A' Fő-pap azért meg-kérdé Jესust az ő tanítványi és tudománya felől. Felele néki Jესus: En nyilván szólottam a Világnak: én mindenkor a synagogában tanítottam, és a templomban, a hová gyűlnek minnyájan a Sidók: és rejtékben nem szólottam semmit. Mit kérdesz engem? kérdgyed azokat, a kik hallották mit szólottam nékik: imé ezek tudgyák a miket én mondtam. Ezeket pedig midőn mondotta volna, egy az ott álló szolgák közzül arczúl csapá Jესust, mondván: Így felelsz-e a' Fő-papnak? Felele néki Jესus: Ha gonoszúl szólottam, tégy bizonytságot a gonoszról; ha pedig jól, miért versz engem? Es küldé őtet Annás meg kötözve a Kaifás Fő-paphoz. Simon Péter pedig áll s fűtözik vála. Mondának azért néki: Nem-e te-is az ő tanítványi-közzül vagy-e? Meg-tagadá ő, és monda: Nem vagyok. Monda néki egy a Fő-pap szolgái közzül, annak rokona, a kinek Péter elvágta a fülét: Nem láttalak-e én téged a kertben ő véle? Azért ismég meg-tagadá Péter, és mindgyárt szólta a kakas. Hozák azért Jესust Kaifástól a törvény házba. Reggel vala pedig: és ők nem menének be a tanács házba, hogy meg ne ferteztetnének, hanem hogy meg-ennék a Húsvétet. Ki-méne azért Pilátus hozzájuk, és monda: Micsoda vádolást hoztok ez ember ellen? Felelének és mondának néki: Ha ez gonosz tévő nem volna, nemadtuk volna őtet kezdőbe. Monda azért nékik Pilátus: Vegyétek el ti őtet

őtet, és törvényetek szerént ítéllyétek-meg őtet. Mondának azért néki a Sidók: Nékünk nem szabad senkit meg-ölnünk. Hogy a Jესus beszéde bé-telleyesed-nék, mellyet mondott, jelentvén micsoda halállal halna-meg. Bé-méne azért ismég a tanács-házba Pilátus, és szólítá Jესust, és monda néki: Te vagy-e a Sidók királya? Felele Jესus: Magadtól mondod-e ezt, vagy egyebek mondották néked én felőlem? Felele Pilátus: Nem-de Sidó vagyok-e én? A' te nemzetséged, és a Fő-papok adtak téged kezembe, mit mivel-tél? Felele Jესus: Az én országom nem a Világból való, ha a Világból volna az én országom, az én szolgálaim harczolnának ugyan hogy kézbe ne adattatnám a Sidóknak: most pedig az én országom nem innét való. Monda azért néki Pilátus: Te-hát király vagy te? Felele Jესus: Te mondod hogy király vagyok én. En arra szűlettem, és arra jöttem a világra, hogy bizonytságot tegyek az igazságról: minden a ki az igazságból vagyon, halgattya az én szómat. Monda néki Pilátus: Micsoda az igazság? Es midőn azt mondotta volna, ismég ki-méne a Sidókhoz, és monda nékik: En semmi okot nem találok ő benne. Szokástók pedig néktek, hogy edgyet el-bocsásásak néktek Húsvétben; akarjátok-e azért hogy el-bocsássam néktek a Sidók királyát? Kiáltának azért ismég minnyájan mondván: Nem ezt, hanem Barabbást. Barabbás pedig tovább vala. [cap. 19.] Akkor azért fogá Pilátus Jესust, és meg-ostorozá: és vitézek koronát fonyván tévisekekből, az ő fejére tévák, és bársony ruhát adának

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.18.3./

adának reája. Es hozzája mennek vala, és mondanak vala: ádvöz légy Sidók királya: és orozúl csapdosák vala őtet. Ki-méne azért ismég Pilátus, és monda nékik: Imé ki-hozom néktek őtet, hogy megismérjétek, hogy semmi okot nem találok ő benne. (Ki-méne azért Iesus a tövis koronát viselvén, és a veres bársony ruhát.) Es monda nékik: Ihol az ember. Midőn azért látták volna őtet a Fő-papok, és a szolgák, kiáltnak vala, mondván: Feszítsd-meg, feszítsd-meg őtet. Monda nékik Pilátus: Vegyétek ti őtet, és feszítsétek meg: mert én nem találok okot ő benne. Felelének néki a Sidók: Nékünk törvényűn vagyon, és a törvény szerént meg kell halnia, mert Isten fiává tőtte magát. Midőn azért Pilátus hallotta volna ő beszédet, inkább meg-ijede. Es ismég bé-méne a tanátsházba, és monda Iesusnak: Honnan való vagy te? Iesus pedig nem ada feleletet néki. Monda azért néki Pilátus: Nékem nem szólasz-é? nem tudod-é hogy hatalmam vagyon a te meg-feszítésedre, és hatalmam vagyon a te el-bocsátásodra? Felele Iesus: Nem volna semmi hatalmad el-lenem, ha te-néked onnan fellyül nem adatott volna. Azokáért a ki engem kézbe adott néked, nagyobb bűne vagyon. Es attól fogva igyekezik vala Pilátus el-bocsátani őtet. A' Sidók pedig kiáltnak vala, mondván: Ha ezt el-bocsátod, nem vagy a Császárré barátja, mert minden, a ki magát királlyá téfzi, ellene mond a Császárnak. Pilátus pedig midőn ő beszédet hallotta volna, ki-hozá Iesust: és az itélő székbe üle, a helyen melly Litostrotusnak mondatik, Sidóul pedig Gabbatának. Vala pedig a Húsvétnek készüllete;

ugy

úgy mint hat óra-tájban: és monda a' Sidókaak: I-hon a' ti Királytok. Azok pedig kiáltanak: Vidd-el, vidd-el, feszítsd-meg őtet. Monda nekik Pilátus: A' ti Királyotokat feszítsemé-meg? Felelének a' Fő Papok: Nincs Királyunk, hanem csak Császáruk. Akkor azért kezekbe adá őtet hogy meg-feszítették. Vévék azért Iesust, és ki-vivék. Es a' Keresztet hordozván magának, ki-mene arra a' helyre, mely Agy-Kaponya helyének mondatik, Sidóul pedig Golgotának: a' hol meg-feszíték őtet, és ő véle más kettőt, két felől, középsben pedig Iesust. Fellyül való írást is ira pedig Pilátus: és a' kereszte felibe tévé. Vala pedig irva: A' Názáreti Iesus a' Sidók Királlya. Ezt azért a' fellyül való írást sokan olvasák a' Sidók között, mert közel vala a' városhoz a' hely, a' hol meg-feszítették Iesus. Es irva vala Sidóul, Görögül, és Deákul. Mondának azért Pilátusnak a' Sidók Fő-Papjai: Ne irjad hogy a' Sidók Királya, hanem hogy ő mondotta: A' Sidók Királya vagyok. Felele Pilátus: A' mit irtam, meg-irtam. A' vitézek azért midőn meg-feszítették volna őtet, vévék az ő ruháit, (és négy részre oszták, mindenik vitéznek egy részt) s' a' köntöst is, varratlan vala pedig a' köntös, a' felitől fogva egészen szőttetett. Mondának azért egy másnak: Ne metéllyük-el azt, hanem vessünk forgot reája kié legyen. Hogy az irás bé-telleyesednék, mondván: El-oszták az én ruháimat ő magoknak: és a' köntösömre forgot vetének. Es a' vitézek ezeket cselekedék ugyan. Allanak vala pedig a' Iesus Kereszte mellett az ő Anya, és az Anyjának Nőnye Mária Kleófe, és Mária Magdol-

Régi nyomtatványok,
308.ig.j./
Matica Slov., Martin:

Magdolna. Mikor azért látta volna János az Annyát, és a' tanítványt ott állani, a' kit szerezet vala, monda az Annyának. Afzszony állat, imé a' te fiad. Az után monda a' tanítványnak: Imé a' te Anyád. Es az órától fogva vévé őtet a' tanítvány magához. Az után tudván János hogy mindenek el-végeztettek, hogy bé-telleyesednék az irás, monda: Szomjuhozom. Vala azért egy edény le-téve, teli eczettel. Amazok pedig az eczettel teli spongiát, isópot tévén környüle, a' száához vivék. Midőn azért el-vőtte volna János az eczetet, monda: Bé-telleyesedett. Es le-hajtván a' fejét, ki-adá a' lelkét. A' Sidók azért (mivel hogy az innep készülete vala) hogy ne maradnának a' kereszten a' testek szombaton, (mert ama nagy Szombat nap vala,) kérék Pilátust hogy meg-töretnének azoknak szárai, és le-vétnének. El-jövének azért a' vitézek: és az elsőnek meg-törék ugyan a' szárait, a' másoknak is ki meg-feszítettett vala ő véle. Jeshoz pedig mikor jöttek volna, hogy láták őtet hogy már meg-hólt, nem törék-meg a' szárait: hanem egy a' vitézek közül láncával megnyitá az ő oldalát, és leg ottan vér és víz jöve ki: Es a' ki látta, bizonyoságot rött: és igaz az ő bizonyossága. Es ő tudgya hogy igazakat mond; hogy ti is hidgyétek. Mert ezek azért lőttek, hogy az irás bé-telleyesednék: Csontot meg ne rontsatok ő benne. Es ismét más irás mondgya: Meg-látták kit vertnek által. Ezek után pedig kéré Pilátust az Arimatai József, (azért hogy tanítványa vala Jeshoznak, de titkon való a' Sidóktól való félelem mia) hogy le-venné a' János Testét. Es meg-engedé Pilátus. El-jöve

El-jöve azért, és le-vevé a' János Testét. El-jöve pedig Nikodémus-is, ki Jeshozhoz először éjjel jötte vala, myrrának és aloësnek elegyítését hozván, úgy mint száz fontot. Vevék azért a' János Testét, és azt ruhákba kötözék fűszerfűszerekkel, a' mint szokások a' Sidóknak temetni. Vala pedig a' helyen, a' hól fel-feszítettett, egy kert, és a' kertben egy új koporsó, melybe még senki nem tétetett vala. Azokáért a' Sidóknak innepéhez való készületekért, mivel hogy közel vala a' koporsó, oda tevék Jeshozt.

HUSVET NAPIAN.

Epistola 1. Cor. 5. v. 7.

A Tyámfiak. Tisztítsátok ki a' régi kovászt, hogy új tésták legyetek, a' mint hogy kovásztalanok vattok. Mert a' mi Húsvétünk a' Krisztus megáldoztatott. Az okáért lakozzunk; nem a' régi kovászfal: sem a' gonofságnak és álnokságnak kovászfával: hanem a' tisztaságnak és igazságnak kovásztalanival.

EVANGELIUM, SZ. MARKNAK
16. részében. v. 1.

AZ időben: Mária Magdolna, és Mária a' Jakab anyja, és Salóme keneteket vásárlának, hogy el-menvén meg-kennék Jeshozt. Es
F2 igen

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

igen reggel à szombat első napján, à koporsóhoz menének, már à nap fel-kelve. Es mondnak vala egymásnak: Kicsoda hengeriti-el nekünk à követ à koporsó ajtajáról? Es tekintvén láták hogy à kő elvólta hengerítve: mert igen nagy vala. Es bé-menvén à koporsóba, látának egy ifiat úlni jobb kéz felől, fel-öltözve fehér hoszszu ruhában, és el-rémülének. Ki monda nekik: Ne félljétek: à meg-feszített Názareti Jesust keresitek? fel-támadott, nincs itt, imé à helyly à hová tötték őtet. De menyetek-el, mondgyátok meg à tanítványinak, és Péternek, hogy előtőket vészti Galilæában: ott meg-láttjátok őtet, à mint mondotta néktek.

Hus-

HUSVET HETFŐN

Epist. Actor. 10. v. 37.

A' Napokban. Alván Péter a' nép között monda: Ti tudgyátok hogy ige lőtt az egész Judæában: mert el-kezdvén Galilæától fogva, a' keresztség után mellyet János prädikállott, a' Názareti Jesust; miképpen kente-meg őtet az Isten Szent Lélekkel, és erővel, ki széllyel járt jól tévén és meg-gyógyitván mindeneket, a' kik az ördögtől le-nyomattatva valának, mert az Isten vala ő véle. Es mi tanúi vagyunk mindeneknek, a' miket cselekedett a' Sándor-nak tartományában, és Ierusalémben, kit meg-ölték fel-függesztvén a' fára. Ezt az Isten fel-támasztá harmad napon, és nyilván meg-jelenté őtet, nem az egész népnek, hanem az Istenből eleve el-rendeltetett tanúknak; nekünk a' kik őttünk és ittünk ő véle, minek utánna fel-támadott halottaiból. Es meg-parancsolá nekünk, hogy prädikáljunk a' népnek, és bizonyítsuk hogy ő az, a' ki az Istenből bírójává rendeltetett az eleveneknek és holtaknak. Erről minden Próféta bizonyosságot tesznek, hogy a' bűnők bocsánattyát az ő neve által vészik minnyájan, a' kik ő benne hisznek.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK

24. részében. v. 13.

Az időben: Ketten à Jesust tanítványi közzül, azon nap men-

F 3

nek

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

nek vala egy Emaus nevű kastélyba, melly hatván futamatnyi földön vala Jerusalemtól, Es ők szólnak vala egymással mind azokról a mik történtek vala. Es lőn, midőn beszélgetnének, és kérdezkednének egymás között; ő maga Jesus is elközölgetvén, vélek mégyen vala: az ő szemek pedig tartoztatva valának, hogy meg ne ismérnék őtet. Es monda nékik: micsoda beszédek ezek, mellyeket köztetek forgattok járván, és szomorúak vagtok? Es felelvén eggyik, kinek Kleófas neve, monda néki: Te vagy-e egyedül jövevény Jerusalemben, és meg nem tudtad a mik abban lőttek énapokban? Kiknek ő monda: Micsodák? Es mondának: A' Názareti Jesus

Jesus felől, ki Profeta férfiu volt, hatalmas a cselekedetben és a beszédben, az Isten s' az egész nép előtt: Es mi módon adták őtet a fő Papok, és a mi fejedelmink a halálnak kárhoztatására, és megfeszítették őtet. mi pedig reméllyük vala hogy ő megszabadítaná Israelt: és most mind ezek felett, harmad napja ma, hogy ezek lőttek. De némelly közzülünk való aszszony állatok is rettentének minket, kik virratta előtt a koporsónál voltak, és nem találván az ő testét, meg jöttek mondván: hogy ők Angyali látást is láttak volna, kik élni mondgyák őtet. Es némellyek közzülünk a koporsóhoz mentek: és úgy találták a mint az aszszony állatok mondották, őtet pedig nem találták.

Régi nyomtatványok, Metica Slov., Martin:
/308.ig.j./

lálták. Es ő monda nékik: Oh bal-
gatagok, és késedelmes szivűek,
mind azoknak el-hitelére mellye-
ket à Proféták szóllottak! Nemeze-
ket kellett élszenvedni à Krisztusnak,
és úgy menni-bé az ő dicsőségébe?
Es el-kezdvén Mojsésen, és mind à
Profétákon, magyarázza vala né-
kik minden irásokban, à mellyek ő
felőle valának. Es à kastélyhoz kö-
zelgetének à hova mennek vala: és ő
tetteté hogy meszszebb menne. Es
kényszeríték őtet, mondván: Ma-
radgy velünk, mert bé-estveledik,
és már el-hányatlott à nap. Es bé-
méne ő vélek. Es lőn, midőn le-te-
lepednék vélek, vévé à kenyeret, és
meg-áldá, és meg-szegé, és nékik
nyujtya vala. Es meg-nyilatkozá-
nak

nak az ő szemek, és meg-ismérék ő-
tet: és ő el-enyészék szemek elől. Es
mondának egy másnak: Nem gerje-
dez vala-é à szivünk mi beűnk, mi-
dőn szóllana az úton, és meg-nyilat-
koztatná nekünk az Irásokat? Es fel-
kelvén azon órában vissza térének
Jerusalembe: és találák egybe gyűlve
à tizenegyet, és azokat à kik vélek
valának, mondván: Hogy fel-táma-
dott az Úr bizoñyal, és meg-jelét Si-
móñak. Es ők beszélik vala, à mik az
útő történtek vala: és mint ismérték-
meg őtet à kenyérnek szegésében.

HUSVET KEDDEN.

Epist. Actor. 13. §. 26.

A, Napokban: Fel-kelevén Pál, és kezével halgatás-
ra intvén, monda: Atyámfiak férfiak, Abra-
hám nemzetének fiai, és à kik közöttetek az Istent fé-
lik, néktek küldetett ez üdvösségnek igóje. Mert à
kik Ierusalembe laknak vala, és annak fejedelmi, ez
nem

Régi nyomtatványok, Matrica Slov., Martin:
/308.ig.j./

nem ismervén, és à Proféták szózatit, mellyek minden szombaton olvastatnak, meg-ítélvén be-telleyesítették: és semmi okot a'halálra nem találván ő benne, meg-kérék Pilátustól, hogy meg-ölnék őtet. Es midőn el-végeztek volna mindeneket, mellyek ő felőle írva valának, le-vévén őtet a' fáról, a' koposóba tévék őtet. Az Isten pedig fel-támasztá őtet halottai: ből harmad napon: ki fok napokon láttatott azoktól a' kik egygyütt fel-mentek vala ő véle Galiláából Ierusalémba: kik mind eddig tanúi ő neki a' községhez. Mi-is azt az igiretet hirdettyük nektek, melly az atyáinkhoz lőtt: mert ezt az Isten be-telleyesítette a' mi fiainknak, fel-támasztván a' mi Urunk Iesus Krisztust.

EVANGELIUM, SZ. LUKACSNAK

24. részében. v. 36.

AZ időben: Meg-állá Iesus az ő tanítványi közötr, és monda nékik: Békeleg néktek: én vagyok, ne féljete. Meg háborodván pedig, és meg-rettenvén, azt vélik vala hogy lelkét látnának. Es monda nékik: Miért háborodtatok meg; és gondolatok mennek-fel à ti sziveitekbe? Látsátok kezeimet, és lábait.

lábaimat, mert ennen magam vagyok: tapogalsátok meg és látsátok: mert à léleknek húsa és csontai nincsenek, à mint láttyátok hogy nekem vagyon. Es mikor ezt mondotta volna, meg-mutatá nékik kezeit, és lábait. Midőn pedig még sem hinnének, és örömökből csudálkoznának, monda nékik: Vagyon-e itt valami ennetek való? Ők pedig hozának néki egy darab sült halat, és lépes mézet. Es mikor on őtt volna előttök, vévén à maradékokat, nékik adá. Es monda nékik: Ezek az igék, mellyeket szóllottam néktek, midőn még veletek vólnék, hogy szűkség be-telleyesedni mindenneknek, mellyek írva vannak à Moyses törvényében, és à Profétákban,

és

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

és a Soltárookban én felőlem. Akkor meg-nyitá elméjeket, hogy meg-ér-tenék az Írásokat, és monda nékik: Mert így vagyon meg-írva, és így kellett a Krisztusnak szenvedni, és fel-támadni halottaiból harmadna-pon.

HÍSVET UTAN I. VASARNAP.
Epistola 1. Joan. 5. v. 4.

Szerelmeim, Valami az Istentől született, meg-győzi e' világot: és ez a' győzelem, melly meg-győzi e' világot, a' mi hitünk. Kicsoda az, a' ki e' világot meg-győzi, hanem a' ki hiszi hogy az Isten Fia a' Iesus? ez az, a' ki víz és vér által jött, a' Iesus Krisztus: nem csak vízben, hanem vízben és vérben. És lélek az, a' ki bizonyosságot tesz, hogy igazság a' Krisztus. Mert hárman vannak, a' kik bizonyosságot tesznek menyben: az Atya, az Ige, és a' Szent Lélek: és e' három egy. És hárman van-nak, a' kik bizonyosságot tesznek a' földön: a' Lélek és a' víz, és a' vér: és ez három egy. Ha az em-berek bizonyosságát be-vevesszük, az Isten bizonyossá-ga nagyobb: mert ez az Isten bizonyossága, melly na-gyobb, hogy bizonyosságot tőtt az ő Fiáról. A' ki hi-szen az Isten Fiában, az Isten bizonyossága vagyon an-nál ő magában.

HIVAT-

EVANGELIUM, SZ. JANOSNAK
20. részében. v. 19.

AZ időben: Mikor estve volna azon a napon, a szombatnak első napján, és az ajtók be-té-ve volnának, a hól a tanítványok egybe gyűltek vala a Sidóktól való felelmek mia: el jöve Iesus, és meg-állta középbén, és monda nékik: Bé-kefég néktek. És midőn ezt mon-dotta volna, meg-mutatá nékik ke-zeit, és oldalát. Örülének azért a ta-nítványok, látván az Urat. Monda azért nékik ismég: Békefég néktek. A' mint engem el-küldött az Atya, én is el-küldlek titeket. Ezeket mi-dőn mondotta volna, reájok lehel-le; és monda nékik: Vegyétek a Sz. Lelet: a kiknek bűnöket meg-bo-csát-e

UNICUM

csátttyátok, meg-bocsáttatnak nékik: és a kiknek meg-tarttyátok, meg-vannak tartva. Tamás pedig egy a tizen kettő közzül, ki Kettőfnek mondatik, nem vala vélek mikor el-jöve Jესus. Mondának azért neki a több tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nekik: Hanem ha látom az ő kezeiben a szegek liggatását, és az ujjomat a szegek helyére bocsátom, és a kezemet az ő oldalába bocsátom, nem hiszem. Es nyolcz nap után, ismég benn valának az ő tanítványi; és Tamás ő vélek. El-jöve Jესus ajtók bé-téve, és meg-áll a középben, és monda: Békeség néktek. Az után monda Tamásnak: Erezd ide bé az ujjodat, és lássad az én kezeimet; és hozd ide a keze-

kezedet, és bocsásd az én oldalamba: és ne légy hitlen, hanem hiv. Felele Tamás, és monda neki: En Uram, és én Istenem. Monda neki Jესus: Mivel hogy láttál engem Tamás, hittél: bóldogok a kik nem láttak, és hittek. Sok egyéb jeleket is cselekedék ugyan Jესus, az ő tanítványinak látására, mellyek nincsenek írva e könyvben. Ezek pedig meg-irattak, hogy higgyétek, hogy Jესus az Istennek Fia a Krisztus: és hogy hívén, életetek legyen az ő nevében.

HUS VET UTAN II. VASARNAP.

Epist. 1. Pet. 2. v. 21.

Szerelmesim. A' Krisztus szenvedett érettünk, nektek példát hagyván hogy az ő nyomdokait követétek, ki bünt nem tölt, sem álnokság nem taglaltatott a' szájában: ki midőn szidalmaztatnék, nem szidalmazott: midőn szenvedne, nem fenyegetődött: hanem

Régi nyomtatványok, Matrica Slov., Martin:
/308.ig.j./

hanem adgya vala magát az őtet hamissan itilőnek: ki a' mi bűneinket hordozta az ő testében a' fenn: hogy a' bűnőknek meg-halván, az igazságnak élljünk: a' kinek febeivel meg-gyógyúltatok. Mert mint a' sévelgyő juhok valátok, de meg-tértetek most a' ti lelkeitek pásztorához és püspékéhez.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOS.
nak. 10. részében. v. 11.

A Zidőben: Monda Jesus a' Farisaeusoknak: En vagyok az jó Pásztor. Az jó Pásztor az ő lelkét adgya az ő juhaiért. A' béres pedig, és a' ki nem pásztor, kinek a' juhok nem tulajdoni, láttya a' farkast jőni, és el-hadgya a' juhokat, és el-fút: és a' farkas el-ragadozza, és el-özlattya a' juhokat: a' béres pedig el-fút, mert béres, és nincs neki közi a' juhokhoz. En vagyok a' jó pásztor: és ismérem az enyimeket, és ismérnek engem ez enyimek. A' látni engem az Atya ismér, én-is ismérem

mérem az Atyát: és az én lelkemet le-tésem az én juhaimért. Egyéb juhaim-is vannak, mellyek nem ez akolból-valók: azokat-is el-kell hoznom, és az én szömat halgattyák, és egy akol léssen, s' egy pásztor.

HUSVET UTAN III.

Vasárnap, Epistola. I. Pet. 2.

Ψ. II.

Szerelmeim, kérlek titeket mint jövevényeket és szarándokokat, hogy meg-cartoztassátok magatokat a' testi kívánságoktól, mellyek vitézkednek a' lelkek-ellen, a' ti magatok-víselése a' Pogányok-között jó lévén: hogy a' helyében, hogy titeket rágalmaznak mint gonosz-tévőket, a' jó cselekedetekből meg-szélvén titeket, dicsőítsék az Istent a' látogatásnak napján. Engedelmesek legyetek azért minden emberű teremtettségnek az Istenért: akár a' királynak, mint leg-fellyeb valónak; akár a' hadnagyoknak, mint a' tőle küldetteknek a' gonosz-tévők büntetésére, a' jók pedig dicséretre: mert így vagyon az Isten akarattya, hogy jól cselekedvén meg-némítsátok az esztelen emberek tudatlanágát: mint szabadosok, és

- G

nem

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

nem mint ha a szabadiágot a gonoszság palástjának tartanátok, hanem mint Isten szolgái. Mindeneket tisztellyetek: az atyafiságot szeressétek: az Istent féltellyetek: a Királyt tisztellyetek. Szolgák, engedelmessek legyetek uraitoknak minden félelemmel, nem csak a jóknak és csendeseknek, hanem a feslett erkölcsűeknek is.

EVANGELIUM, SZ. IANOSNAK

16. részében. v. 16.

AZ időben: Monda JESVS az ő tanítványinak: Egy kevéssé, és már nem láttok engem: és ismét egy kevéssé, és meg-láttok engem: mert az Atyához megyek. Mondának azért az ő tanítványi-közzül egymásnak: Micsoda ez, a' mit nekünk mond: Egy kevéssé, és nem láttok engem: és ismét egy-kevéssé, és meg-láttok engem; mert az Atyához megyek? Mondának azért: micsoda ez, a' mit mond, Egy-kevéssé? Nem tudgyuk mit szól. Meg-ismérem pedig JESUS, hogy kérdeni akar-

nák őtet; és monda nekik: E' felől kérdezkedtek közöttetek, hogy mondtam; Egy kevéssé, és nem láttok engem: és ismét egy kevéssé, és meg-láttok engem. Bizony, bizony mondom néktek: hogy könyveztek, és sirtok ti, e' Világ pedig örül: ti pedig szomorkodtok, de a' ti szomorúságtok örömmre fordul. Az a szomorúság midőn szül, szomorúsága vagyon, mert el-jött az ő órája: mikor pedig szülte a' gyermeket, már nem emlekezik az ő szorongatásáról az örömmért, hogy ember született e' világra. Néktek-is azért most szomorúságtok vagyon; ismét pedig meg látalak ti: teket, és örvendez a' szívetek: és a' ti örömeteket senki el nem vészítheti tőletek.

HUSVET UTAN IV.

Vasárnap. Epistola. Jak. I. 16.

Szerelmesim. Minden jó adomány, és minden teké-
letes ajándék, onnét-fellyül vagyon, le-szálván a'
világosságnak Attyától, kinél nincs változásnak ár-
nyékozása. Mert akarattya-szerént szült minket
az igazságnak igéjével, hogy nemi-némű kezdeti
légyünk az ő teremtet-állattyanak. Tudgyátok
szerelmes atyámfiai. Légyen pedig minden ember
gyors a hallásra, és késedelmes a' haragra: Mert az
embernek haragja, az Istennek igazságát né csélekefzi.
Az okáért el-vetvén minden tisztátalanfagot, és a' go-
nofságnak bé-velködését, szelidféggel vegyétek-bé a'
bé-öltatott igét, melly üdvözítheti a' ti lelkeiteket.

EVANGELIUM, SZ. JANOSNAK

16. részben. v. 5.

AZ időben: Monda JESVS az ő ta-
nitványinak: A'hoz megyek, a'
ki engem küldött: és senki közzü-
letek meg nem kérd engem, hová
megy? De mivelhogy ezeket szól-
lottam néktek, szomorúság töltöt-
te-bé sziveteket. De én igazságot
mondok néktek: használ néktek
hogy

hogy én el-mennyelek: mert ha el
nem megyek, a' Vigasztaló nem jó
hozzátok: ha pedig el-megyek, el-
küldöm őtet hozzátok. Esmikor
az el-jövend, meg-feddi a' Világot
a' bűnről, és az igazságról, és az ité-
letről: a' bűnről ugyan, mert nem
hittek én bennem: az igazságról
pedig, mert az Atyához megyek,
és már nem láttok engem: az ité-
letről pedig, mert é Világ fejedel-
me már meg-itéltetett. Még sokat
kellene néktek mondanó, de most
el nem viselhetitek. Mikor pedig
el-jövend amaz igazságnak Lelke,
meg-tanit titeket mindé igazságra.
mert nem szól ő magától: hané
valamiket hall, azokat szóllya; és
az mellyek jövendők, meg-hirdeti
néktek.

G 3

Hu-

Régi nyomtatványok,
/308.ig.j./
Matica Slov., Martin:

UNICUM

HUSVET UTAN V.

Vasárnap. Epist. Jac. 1. v. 22.

Szerelmesim. Legyetek az igének cselekedői, és nem csak halgatói; meg-csalván magatokat. Mert ha ki halgotója az igének, és nem cselekedője: az a' férőhöz hasonlított, ki meg-tekénti természet szerént-való ábrázattát a' tükörben: mert meg-tekintette magát, és el-ment, és mindgyart el-felejtette minémű volt. A' ki pedig be-tekint az szabadságnak tekéletes törvényébe, és abban marad, nem fedékeny halgató lévén, hanem a' cselekedetnek követője: ez boldog lesz az ő cselekedetében. A' ki pedig magát Istent-tisztelőnek alittyá lenni, meg nézabolásván a' nyelvét, hanem meg-csalván a' maga szívet: ennek heába-való az ő Isteni tisztelete. A' tisztta, és makula-nélkül-való Isteni tisztelet, az Isten, a' az Atya-előtt, ezt meg látogatni az árvákat és özvegyeket az ő háborúságokban, és makula-nélkül magát meg-örizni e' Világtól.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOSNAK

16. részében. v. 23.

AZ időben: Monda JESVS az ő tanítványinak: Bizony, bizony mondom néktek; Ha mit kérendetek az Atyától az én nevemben, meg-adgya néktek. Eddig nem

kérte-

kértetek semmit az én nevemben: Kérjete, és el-vészite, hogy a' ti örömetek tellyes legyen. Ezeket példa-beszédekben szóllottá néktek. El-jő az óra, midőn már né példa-beszédekben szóllok néktek, hanem nyilván hirdetek néktek az Atya-felől. Azon a' napon kértők az én nevemben: és nem mondom néktek, hogy én kérem az Atyát érte: Mert ő maga az Atya szeret titeket, mivel hogy ti szerettek engem, és el-hittétek hogy én az Istentől jöttem-ki. Ki-jöttem az Atyától, és e' Világra jöttem: ismég el-hagyom e' Világot, és az Atyához megyek. Mondának neki az ő tanítványi: Imé most nyilván szólal, és semmi példa-beszédet né

G 4

mon-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

mondasz. most tudgyuk hogy mindeneket tudsz, és nem szűklég néked, hogy valaki téged megkérdegyen: ebben hiszszük hogy az Istétől jöttél-ki.

KERESZT-JARO HETFÖN.

Epist. Jac. 5. v. 16.

Szerelmesim. Vallyátok-meg egymásnak a' ti bűneiteket, és imádkozzatok egy-másért, hogy údvózzuljatek: mert sokat használ az igaznak szüntelenvaló könyörgése. Illyes hozzánk-hasonló ember volt szenvedhető: és imádsággal imádkozott hogy ne lenne első a' foldre, és nem lett első három esztendeig, és hat hónapig. Es ismég imádkozott: és az ég első adott, és a' föld megadta az ő gyümölcsét. Atyamfia, ha ki el-tévelyedik közzületek az igazságról, és meg-téríti valaki őtet: tudni kell, hogy a' ki meg-térítetteti a' bűnöst az ő tévelygő útáról, meg-szabadítja a' annak lelkét a' haláltól, és el-földözi a' bűnöknek sokaságát.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK
II. részében. v. 5.

AZ időben: Monda JESVS az ő tanítványinak: Kinek vagyon küz-

küzzületek baráttya, és hozzája megyen éj-félkor, és mond néki: Barátom, adgy nékem három kenyeret költsön, mert egy barátom jött hozzám az útról, és nincs mit elejbe tennem; és az onnét belől felelvén azt mondgya: Ne bánts engem, már az ajtó bé tétetett, és a' gyermekim velem vannak az ágyas házban, nem kelhetek-fel, és nem adhatok néked. Es ha ő álhatatosan zörget: mondom néktek, ha nem ad-is néki fel-kelvén, azért hogy baráttya, mindazáltal annak úntatásáért fel-kél, és ad néki valami kell. En-is mondom néktek: Kérjete, és adatik néktek: keressetek, és találtok: zörgessetek, és megnyittatik néktek. mert minden a' ki

G 5

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

a' ki kéri, el-vészí; és a' ki keresi,
meg-talállyá; és a' zörgetőnek meg-
nyittatik. Kicsoda kér pedig köz-
zúletek kenyeret az attyától, val-
lyon követ ad-énéki? A' vagy halat:
vallyon a' halért kigyót ad-énéki?
A' vagy ha tyuk-monyat kér, vallyó
skorpiót nyúit-énéki? Ha azért ti
gonoszok lévén, jó adományokat
tudtok adni a' ti fiaitoknak: meny-
ivel inkább a' ti Atyátok menyből
jó lelket ad az ő-tőle kérőknek.

UR MENYBE MENETELE
napján. Epist. Act. I. V. I.

Első beszédem ugyan o! Teófile, mind azokról
vól, a' melyeket Jesus cselekedni és tanítani
kezdett, mind a' napig, mellyen parancsolván az A-
postoloknak a' Szent-Lélek által, a' kiket választott,
fel-véteték: kiknek meg-j mutatá magát elevenen az
ő szenvedése-utá fok bizonyítások által, negyvő napig
jelévén nekik, és szólván az Iste országáról. Es eggy-
ütt lévén, meg-parancsolá nekik hogy Jerusálemből el-
ne men-

ne mennének, hanē meg-várnák az Atya ígérétit; mel-
lyet hallottatok (ugy-mond) az én szájamból: mert
János vizzel Keresztelt ugyan, ti pedig Szent-Lélek-
kel kereszteltettek-meg e' nem sok napok után. Az
okáért a' kik egybe-gyűltek vala, kérdik vala őtet,
mondván: Uram, ebben az időben állatod-é helyére
az Ifraél országát? Monda pedig nekik: Nem ti dol-
gotok, tudni az időket vagy az alkalmatosságokat,
mellyeket az Atya az őnnön hatalmában helyhez-
tetett: hanem el vészitek erejét a' folyó reátok-jövő
Szent-Léleknek, és tanúim léstek nekem Jerusalemben,
és az egész Iudæában, és Samariában, és mind
a' föld végéig. Es mikor ezeket mondotta vólna,
szemök láttára fel-emeltek, és a' folyó bé-fogadá
őtet az ő szemek-elől. Es mikor néznék őtet az
égbe menni, imé két férfiú állá melléjék féiér ruhák-
ban, kik mondanak-is: Gatilzai férfiak, mit állotok
az égbe nézván? az a' Jesus, a' ki fel-vétetett ti-tőltek
az égbe; úgy jó-el, a' mint láttátok őtet az égbe
menni.

EVANGELIUM, SZ. MARKNAK
16. részében. V. 14.

AZ időben: A' le-telepedett tizen-
egy tanítványinak meg-jelenék
Jesus: és szemekre hányá az ő hi-
tlenségeket, és szivók keménységét;
hogy azoknak, kik látták őtet hogy
fel-

UNICUM

fel-támadott volna, nem hittek. Es monda nékik: El-menvén az egész világra predikállyátok az Evangéliumot minden teremtetett-állatnak. A' ki hiszen, és meg-keresztelkedik, üdvözül: a' ki pedig nem hiszen, el-kárhozik. Azokat pedig a' kik hisznek, ezek a' jelek követik: Az én nevemben ördögöket űznek-ki; új nyelvekkel szólnak; kígyókat vésznek-fel; és ha valami haláloft isznak, nem árt nékik: a' betegekre kezeket téstik, és meg gyógyúlnak. Az Ur Jesus pedig minek utánna szólla nékik, fel-véteték menybe és ül az Istennek jobbjára. Azok pedig el-menvén predikállának mindenütt, az Ur vélek együtt munkálkodván, és a' beszédet meg erős-

erősítvén, következő jelekkel.

UR MENYBE MENETELE UTAN
való Vasárnap. Epist. 1. Pet. 4. v. 7.

Szerelmesim. Legyetek okosok, és vigyázzatok az imádságokban. Mindeneknek előtte pedig, az egymáshoz-való szeretet szüntelen legyen bennetek: mert a' szeretet bé-födőzi a' bűnök sokaságát. Gazdálkodók egy másnak zúgolódás nélkül. Mindenitek, a' mint vőtte az ajándékot, azt egymás között szolgáltattván, mint az Istennek sok-féle ajándékának jó főfari. Ha ki szól, úgy mint az Istennek beszédit: ha ki szolgál, úgy mint az erőből, mellyet az Isten szolgáltatt: hogy mindenekben tiszteltesse az Isten a' mi Urunk Jesus Christus-által.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOSNAK

15. részében. v. 26.

AZ időben: Monda Jesus az ő tanítványinak: Mikor el-jövend a' Vigasztaló, kit én néktek küldök az Atyától, az igazságnak lelkét, ki az Atyától származik, ő bizonyosságot részen felőlem: ti-is bizonyosságot téstek, mert eleitől-fogva velem

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308. ig. j. /

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

velem vartok. [cap. 16.] Ezeket szólottam néktek, hogy meg ne botránkozzatok. A' synagogáktól megfosztanak titeket: de el-jő az óra, hogy minden, a' ki meg ől titeket, azt alíttya hogy az Istennek szolgálót tészen: és ezeket cselekeszik néktek, mert nem isméri az Atyát, sem engemet. De ezeket szólottam néktek; hogy, midőn el-jő az óra, azokról meg-emlekezzetek, hogy én meg-mondottam néktek.

PÜNKÖSD NAPJAN.

Epistola. Act. 2. v. 1.

Mikor bé-telnének a' Pünkösöd napjai, minnyájan egyenlő képpen azon helyen valának: és lőn hirtelen az égből mint egy sebessen-jövő szélnek zúgása, és bé-tölté az egész házat a' hol ülnek vala. És jelenének nekik el-oszlott nyelvek mint a' tűz, és szálla mindenikre és-közzűlők: és bé-telnének minnyá-

jan

jan Szent Lélekkel, és kezdének szállani különbözö nyelveken, a' mint a' Szent Lélek ad vala nekik szállaniok. Valának pedig Jerusalemben-lakó Zidók, Isten-félő férfiak mind-éféle nemzetsegből, melly az ég-alatt vagyon. E' szózat lévén pedig, sokaság gyülekezék egybe, és meg-háborodék elméjében, mert hallya vala ki-ki mind az ő nyelvén őket szállani. Al-mélkodnak vala pedig minnyájan, és csodálkoznak vala, mondván: Imé minnyájan ezek, a' kik szólnak, nem Galilaeaiak-e', és mi-képpen hallottuk mi ki-ki a' mi nyelvünket, a' melyben születünk? Pártusók, és Médusók, és Elámiták, és a' kik Mesopotámiát lakiák, Judáát, és Kappadocziát, Pontust, és Ásiát, Frigyiát, és Pamfiliát, Egyiptust, és Libiának részeit, melly Cziréne-körül vagyon, és a' Romai jövevények, a' Zidók-is, és a' Lótt-zidók, a' Krétaiak, és Arábiaiak: hallottuk őket szállani a' mi nyelveinken az Istenek nagy dolgaic.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOSNAK
14. részében. v. 23.

AZ időben: Monda Iesus az ő tanítványinak: Ha ki engem szeret, az én beszédemet meg-tartya, és az Atyám-is szereti őtet, és hozzá-ja megyünk, és lako-helyt szerzünk nála: a' ki engem nem szeret, az én beszé-

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.18.j./

beszédimet meg nem tartya. Es a' beszéd mellyet hallottatok, ne enyim: hanem azé, a' ki engé küldött, az Atyáé. Ezeket szóllottá néktek, nálatok-lévén. A' Vigasztaló Szent Lélek pedig, kit az Atya az én nevemben küld, az titeket meg-tanít mindenekre, és eszetekebe juttat mindeneket, valamiket néktek mondandok. Békeséget hagyok néktek, az én békeséget adom néktek: nem a' mi-képben a' Világ adgya, adom én néktek. Meg ne háborodgyék a' ti szívetek, se ne féljen. Hallottátok, hogy én mondtam néktek: Elmentek, és el-jövök hozzátok. Helyet engem szeretnétek, örülnétek úgy, hogy az Atyához megyek: mert

az Atya nagyobb nálamnál. Es most meg mondtam néktek minnek-elotte meg-légyen: hogy midőn meg-lészen, hidgyétek. Inmar nem sokat szólok veletek: mert el-jött e' Világ fejedelme; és én-bennem semmie nincs. De hogy meg-ismérje a' Világ hogy szeretem az Atyát, és a' mint parancsolatot adott nékem az Atya, úgy cselekekszem.

P Ű N K Ő S D H E T F Ő N.

Epist. Act. 10. v. 42.

A' Napokban: Fel-nyitván Péter a' száiát monda; Atyámfiai férfiak: az Ur meg-parancsolta nekünk, hogy predikállyuk a' népnek, és bizonyítsuk, hogy ő az, a' ki az Istentől bírójává rendeltetett az eleveneknek és holtaknak. Erről minden Proféták bizonyfágot téfznek, hogy a' bűnnek bocsánattját az ő neve-által vészik minnyájan, a' kik ő benne hisznek. Még Péter ez igéket szólván, a' Szent-Lélek minnyájokra szálla a' kik halgattyák vala az igét. Es almél-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308. is. j. /

AZ EVANGELIUMOK

...
kőszik a' környül merélkedésből való hívek, kik
Péterrel jöttek vala, hogy a' Nemzetiségekre is ki-
setert a' Szent Lélek malafetya. Mert hallak őket
nyelveken szólnani, és az Istent magasztalni. Akkor
felele Péter: Válsz meg-tilthattya-e valaki a' vizet,
hogy meg-kereszteltessenek ezek, a' kik a' Szent-
Lelket vőtték, a' mint mi is? Es meg hagyá hogy
meg-kereszteltetnének az Úr János Christus nevében.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOSNAK

3. részben. v. 16.

AZ időben: Monda JESVS Niko-
démusnak: Ugy szerette Isten
ez Világot, hogy az ő egyetlen
egy szülőtt Fiát adná; hogy min-
den, a' ki ő benne hiszen, el ne ves-
zzen, hanem, örök élete legyen.
Mert nem küldötte Isten az ő Fiát
e' Világra, hogy ítéllye e' Világot
hanem hogy üdvözüllyön e' Világ
ő általa. A' ki ő-benne hiszen, meg-
nem ítéltetik: a' ki pedig nem hi-
szén, már meg-ítéltetett: mert nem
hiszen, az Isten egyetlen-egy szü-

136

ES EPISTOLAK

135

lött Fiának nevében. Ez pedig
az ítélet: hogy a' világosság e' Vilá-
gra jött, és inkább szerették az
emberek a' sötétséget, hogy-sen a'
világosságot: mert az ő cselekedet-
ek gonoszszak valának. Mert min-
den a' ki gonoszúl cselekezik, gyű-
löli a' világosságot, hogy meg ne
feddessenek az ő cselekedeti: a' ki
pedig igazságot cselekezik, a' vi-
lágosságra jő, hogy ki-nyilatko-
ztassanak az ő cselekedeti, hogy
Istenben lőttek.

P ÜNKÖSD KEDDEN.

Epistola, Act. 8. v. 14.

A' Napokban: Midőn hallották volna az Aposto-
lok, kik Jerusálemben valának, hogy bő-vőtes
vólna Samaria az Isten igéjét, hozzájok küldék Péterre
és Iánost. Kik midőn el-mentek vólva, imádkozának
és éretek, hogy el-vennék a' Szent Lelket. Mert még
senkire hozzájok nem szállott vala, hanem csak meg-

137

keresze

UNICUM

kerefzteltettek vala az Ite Iesus nevében. Akkor te-
ájok téfzik vala kezeket, és el-vezik vala a' Szent
Lelket.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOS NAK

10. részében. V. 1.

AZ időben: Monda Iesus Faris-
zausoknak: Bizony, bizony mő-
dom néktek: a' ki nem az ajtón
mégyen-bé a juhok aklába, hanem
málunnat hág-bé, lopò az, és tol-
vaj. A' ki pedig az ajtón mégyen-
bé, pásztora a' juhoknak. Ennek
az ajtón álló meg-nyitja, és a ju-
hok az ő szavát hallják, és az ő
tulajdon juhait nevek-szerént hi-
ja, és ki-vezzi azokat. Es mikor az
ő tulajdon juhait ki boesáttja, e-
lőttök mégyen: és a' juhok őtet
követik, mert tudgyák az ő szavát.
Idegent pedig nem követnek, ha-
nem futnak tőle: mert nem isme-

rik az idegenek szavát. E' példá-
beszédet Monda nékik Iesus. Ők
pedig nem érték mit szóllana né-
kik. Monda azért ismég nékik Iesus:
Bizony, bizony mondom néktek,
hogy én vagyok a' juhok ajtaja.
Minnyájan valamennyin jöttek, lo-
pòk, és tolvajok, és nem halgatták
őket a' juhok. En vagyok az ajtó.
En-általá a' ki bé-mégyen, és bédzük
és bé-mégyen, és ki jő, és legelte-
tést talál. A' lopó nem jő, hanem
hogy csak lopjon, és öllyön, és ve-
szessen. En jöttem hogy életet
légyen, és bővebben légyen.

SZ. HAROMSAG NAPJAN.

Epistola, Rom. II. V. 33.

Ott iten bölcsesége és tudománya gazdagságának
magasságát, melly meg-foghatatlanok az ő igazsá-
gát meg-világosztatlanok az ő útait. Mert ki ismerte-
még

Régi nyomatványok, Matison Slov. Martini
/308. is. j. /

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

meg az Ur elméjét? Vagy ki volt az ő tanatja? Vagy ki adott előbb neki, és visszafiztatik annak? Mert ő tőle, és ő általa, és ő benne vannak mindenek: ő-néki legyen dicsőség örökké. Amen.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK 28.
részében. v. 18.

AZidőben: Monda JESVS az ő tanítványinak: Adatott nekem minden hatalom mennyben, és a' földön: el-menvén azért tanítottatok minden nemzeteket, meg-keresztelven őket Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek nevében: tanítván őket meg tartani mind a' miket parancsoltam néktek. Es imé én veletek vagyok minden nap, Világ végezetig.

P ÜNK ÖSD UTAN I.
Vasárnap. Epist. 1. Joan. 4. v. 9.

Szerelmesim. Az Isten, szeretet. Abból jelent-meg az Isten szereteti mi-hozzánk, hogy az ő egyetlen egy szülött Fiát küldötte az Isten e' Világra, hogy éllyünk ő általa. Abban vagyok a' szeretet: nem

hogv

hogv mi szeretettük volna az Istent, hanem hogy ő szeretett minket elsőben, és el-küldötte a' Fiát engesztelőül a' mi bűneinkért. Szerelmesim, ha így szeretett minket az Isten: nekünk-is kell egy-mást szeretnünk. Az Istent soha senki nem látta. Ha egy-mást szerettyük, az Isten mi-bennünk lakik, és az ő szereteti mi-bennünk teljéletes. Abból ismerjük meg, hogy ő-benne lakunk, és ő mi-bennünk: hogy az ő Lélekéből adott nekünk. Es mi láttuk, és bizonyítást teszünk, hogy az Atya el-küldötte az ő Fiát e' Világ üdvözítőjé. Valaki vallyá hogy a' Iesus az Isten Fia, az Isten lakik abbá, és ő az Istenbő. Es mi meg-ismerjük, és hittük az Istennek hozzánk való szeretetét. Az Istē, szeretet: és a' ki a' szeretetben marad, az Istēbő marad, és az Istē ő-benne. E'végre lőtt teljéletes az Istē szereteti mi-hozzánk, hogy az ítéletnek napján bizodalunk legyen: mert a' mint ő vagyon, mi-is vagyunk e' Világon. Félelem nincs a' szeretetben: hanem a' teljéletes szeretet ki-rekeszti a' félelmet, mert a' félelemnek, gyötrelme vagyon. a' ki pedig fél, nem teljéletes a' szeretetben. Mi azért szeressük az Istent, mert az Isten szeretett minket először. Ha ki azt mondgya hogy, szeretē az Istent, és az ő atyafiát gyűlöli, hazug az. Mert a' ki nem szereti az ő atyafiát, a' kit lát, az Istent, a' kit nem lát, mi-módon szeretheti? Es e' parancsolatunk vagyon az Istentől: hogy a' ki szereti az Istent, szeresse az ő atyafiát-is.

EVANGELIUM, SZ. LUKACSNAK
6. részében. v. 36.

Az

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

Az időben: Monda JESVS az őtanítványinak: Legyetek irgalmasok, mint a' ti Atyátok-is irgalmas. Ne ítéllyetek, és nem íteltetők: ne kárhoztassatok, és ne kárhoztattok. Meg-bocsássatok, és meg-bocsáttatik néktek. Adgyatok, és adatik néktek: jó, és megtömt, és meg-rázott, és ki-folyó mértéket adnak a' ti kebeletekbe. Mert azon mértékkel, a' mellyel mérték, vissza-mérettetik néktek. Monda pedig hasonlatosságot-is nékik: Vallyon a' vak vezetheti-é a' vakot? nem mind ketten a' verembe esnek-é? Nem fellyeb-való a' tanítvány a' mesternél; tekélletes lészén pedig minden, ha lészé mint az ő mestere. Miért nézed pedig
a'

a' szálkát az atyádfia szemében; a' gerendát pedig, melly a' te szemedben vagy, nem vészéd eszedbe? A' vagy mint modhatod az atyádfiának: Atyámfia, hadd vessen-ki a' szálkát a' szemedből; magad a' szemedben a' gerendát nem látván? Kép-mutatò, vedd-ki először a' gerendát a' te szemedből; és akkor lássad hogy ki-vegyed a' szálkát az atyádfia szeméből.

UR NAPIAN. Epistola, I. Cor. II.

v. 20. Lásd fol. 72.

EVANGELIUM, SZ. JANOSNAK

6. részben. v. 56.

AZ időben: Monda JESVS az Zidók sereginek: Az én testem, bizonynal étel; és az én vérem, bizonynal ital: a' ki észí az én testemet, és iszja az én véremet, én-benné

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308. is. j.

lakik, és én ő benne. A mint engé el-küldött az élő Atya, én-is élek az Atyáért: és a' ki észen engem, ő is él én-érettem. Ez a' kenyér, melly az égből szállot-alá. Nem úgy a' mint a' ti atyáitok mannát öttek, és meg-hóltak. A' ki e' kenyeret észí, örökké él.

P Ü N K Ó S D U T A N I I.

Vasárnap. Epistola, 1. Joan. 3. v. 13.

Szerelmefim Ne csodálljátok ha gyűlöl titeket e' világ. Mi tudgyuk hogy a' halálból által-vitet-eünk az életre, mert szerettyők az atyafiakat. A' ki nem szeret, a' halálban marad: minden a' ki gyűlöl az ő atyafiát, gyilkos az. Es tudgyátok hogy egy gyilkosnak nincs magában meg-maradó örök élete. Abból ismértők-meg az Isten szeretetét, hogy ő az ő lelkét adta mi-érttünk: nekünk-is lelkünket kell adnunk az atyánk-fiai-ért. A' kinek e' világi machája v. gyon, és látja az atyafiát szűkölködni, és bőzárja szívé az-előt: mi-képpen marad meg az Isten szereteti abban? Fiatskám, ne szeresszunk szóval, se nyelvel, hanem cselekedettel és igallággal.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁSNAK 14.
kötetében. v. 16.

Ae

AZ időben: Monda Jesus a' Fariszeusoknak: Egy ember nagy vacsorát szerze, és sokakat hív. Es el-küldé a' szolgáját a' vacsoranak oráján, meg-mondani a' hivatalosoknak, hogy el-jönnének, mert már mindenek el-készítették. Es kezdék egygyütt minnyájan magokat menteni. Az első monda neki: Majort vőttem, és szűklég ki-men-nem, és azt meg-látnom; kérlek téged ments-meg engem. Es a' másik monda: Őt iga-ókrót vőttem, és meg-próbálni megyek azokat; kérlek téged ments-meg engem. Es más monda: Feleséget vőttem, és azért nem mehetek-el. Es meg-térvén a' szolga, meg-jelenté ezeket az ő urának. Akkor meg bara-guván

UNICUM

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

guván a' cselédes ember, monda az
ő szolgájának: Menny-ki hamar az
útzákra és a' várasnak ízerire; és a'
szegényeket, és a' bennákat, és a' va-
kokat, és a' lántákat hozd-bé ide.
Es monda a' szolga: Uram, meg-
lőtt az mint parancsoltad, és meg-is
hely vagyón. Es monda az Ur a'
szolgának: Menny-ki az útakra és
a' sővényekhez: és kényszerítted
bé-jóni, hogy meg-tellyek az én
házam. Mondom pedig néktek,
hogy senki ama férfiak-közzül a'
kik hivattattak, meg-nem kóstollya
az én vacsorámat.

PÚNKÓSD UTAN III.

Vasárnap. Epist. 1. Pet. 5. v. 6.

Szerelmesim. Alázzátok meg magatokat az Isten-
nek hatalmas keze-alat, hogy fel-magásztaljon
sitket a' meg-látogatásnak idején: minden szorgal-
matot.

matosságtokat ő-reája vetvén, mert ő-néki gondgya
vayon reátok. Józanok legyetek, és vigyázza-
tok: mert a' ti ellenségtok az őrdög mint az ordító
orofzlány körül-jár, keresvén a' kit el-nyeljen: ki-
nek ellene álljatok erőflek lévén a' hitben: tudván
hogy ugyan-azont szenvedik a' ti atyátok-nai, a' kik
e' Világon vannak. A' minden kegyelemnek Isten-
pedig, a' ki minket az ő örökké való dicsőségére hi-
vott a' Christus Jeshuban, titeket a' kik egy kevesse
szenvedtök, tekéltetessekké tészén, meg-erősít, és
meg-vastagít. őnéki dicsőség, és birodalom örök-
kőn örökké.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK
15. részében. v. 1.

AZ időben: Közelgetnek vala
Ieshushoz a' Publikánusok és bű-
nösök, hogy halgatnák őtet. Es
morgolódnak vala a' Fariseusok és
az Írás-tudók, mondván: Hogy ez
a' bűnösöket bé-fogadgya, és vé-
lek észik. Es szólla nekik ime pél-
da-beszédet, mondván: Kicsoda az
ember közzületek, a' kinek száz ju-
ha vagyón; és ha el-veszt egyet
azok

UNICUM

azok-közzül, nem hadgya-e'a' kilenczvé kilenczeta' pusztaban, és a' hoz mégyen a' melly el veszett vala, miig nem meg-talállya azt? Es mikor azt meg-talállya, vállaira vészi örülvén: és haza mévén egybe-híja barátit és szöszedit, mondván nekik: örvendgyetek neké, mert meg-találtá az én juhomat, melly el-veszett vala. Mondom néktek, hogy úgy öröm leszén menyben egy penitenczia-tartó bűnösön, inkább hogy-sem kilenczven-kilencz igazakon, kik nem szűkölködnek penitenczia-nélkül. A' vagy melly aszszonyállatnak tiz garasá lévén, ha el-veszt egy garast, nem gyúyt-égyertyát, és meg-sópria' házát, és meg-keresi szorgalmatoson, miig

miig nem meg-talállya? Es mikor meg-talállya, egybe-híja barátit és szomszédit, mondván: örvendgyetek nekem, mert meg-találtá a' garast, mellyet el-vesztettem vala. Így, mondom néktek, öröm leszén az Isten Angyali-elött egy penitenczia-tartó bűnösön.

PÜNKÖSD UTAN IV.

Vasárnap. Epistola, Rom. 8. v. 18.

A Tyámsiai. Alkotom, hogy nem méltók e' mostani időnek szenvedési a' következő ücsödiégre, melly meg-jelentetik mi-bennünk. Mert a' teremtetállatnak várakodása, az Isten fiának meg-jelenését várja. Mert hívás alá vettetett a' teremtet állat nem akarva, hanem azért, a' ki őtet alája vetette reményében: mert maga a' teremtet állat-is meg-szabadittatik a' romlandóságnak szolgálattától, az Isten fia dic-őfégenek szabadságára. Mert tudgyuk hogy minden teremtet állat fohászkozik: és szál mind eddig. Nem csak az pedig, hanem mi-magunk is, kik a' léleknek fengéit vőttük: mi-is fohászko-dunk magunkban, az Isten fogadott fiúságát várva, a' mi testünknek válttságát.

EVAN.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

UNICUM

AZ időben: Mikor a' seregek Je-
susra tódulnának, hogy az Isten
Igét halgatnák, és ő áll vala a' Ge-
nezaret tava mellett. Es láta a' tó
mellet két hajót álván: a' halászok
pedig ki-szállotta k vala, és mossák
vala az hálókát. Bé-menvén pedig
eggyik hajóba, melly Simoné vala,
kéré őtet hogy a' földtől bellyebb
vinné egy kevéssé. Es le-ülvén ta-
nította vala az hajótskába a' sere-
geket. Hogy pedig meg-szűnek
szóllani, monda Simonnak: Vidd
a' mélyre és ereszszeitek-meg a' ti
hálóditokat a' hal-fogásra. Es felel-
vén Simon, monda neki: Mester,
egész étzaka munkálkodván, sem-
mit

ES EPISTOLAK. 129
mit nem fogtunk: de a' te igédre
meg ereszté a' hálót. Es midőn azt
mivelték volna, halaknak bővse-
ges sokaságát rekeszték-bé, szaka-
doz vala pedig az ő hálójok. Es
intének a' társoknak, kik a' más ha-
jóban valának, hogy el-jönének, es
segétenék őket. Es el-jövének, és
meg-tölték mind a' két hajótskát,
úgy hogy csak nem el-merülének.
Mellyet midőn látta Simon Péter,
a' Jesus térdeihez borúla, mondvá:
Menny-ki tőlem, mert bunós em-
ber vagyok, Uram. Mert az ál-
mélkodás környül-vőtte vala őtet,
és mind a' kik véle valának, a' halak
fogásán, mellyet fogtak vala. Ha-
sonló-képpen pedig Jakabot-is és
Jánost, a' Zebedæus fiait, kik a' Si-
mon

mon társai valának. Es monda Simonnak Jesus: Ne fély; mostantól fogva már embereket fogsz. Es kivonyván a' földre a' hajókat, mindeneket el-hagyván követék őtet.

P Ű N K Ő S D U T A N V.
Vasárnap. Epistola, 1. Pet. 3. v. 8.

Szerelmesim. Minnyájan egy akaratűnak legyetek az imádságban, szánakodók, atyafiúságnak szere-
tői, irgalmasok, csendesek, álaazatosok: nem fizetvén gonoszszal a' gonoszáért, se szidalommal a' szidalomért, hanem inkább áldván: mert arra hivattattatok, hogy az áldást örökfégül birjátok. Mert a' ki az életet akarja szeretni, és jó napokat látni, meg-tartóztassa nyelvét a' gonosztól, és az ő ajaki ne szóllyanak álnokságot: Távozzék-el a' gonosztól, és cselekedgyék jól: keresse a' békeséget, és kövesse azt: Mert az Ur szemei az igazokon, és az ő fülei azok könyör-
gésin. Az Ur tekintete pedig a' gonosz-tévőkön. Es ki árt néktek, ha a' jónak követői léstetek? De ha valamit szenvedtök-is az igazságért, boldogok les-
tek. Azoktól-való féltetekben pedig meg ne félemlyetek, és meg ne háborodgyatok. Az Ur Christust pedig szentellyetek a' ti sziveitekben.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK 5.
részében. v. 20.

AZ időben: Monda Jesus az ő tanítványinak: Mondom néktek, hogy ha félyebb nem bévelkődik a' ti igazságatok az Irás-tudókénál, és Farisæusokénál, bé nem mentek mennyeknek országába. Hallot-
tátok hogy mondatott a' régieknek; Ne ölly: a' ki pedig ő, itéletre köteles: én pedig mondom néktek; hogy minden, a' ki atyafiára haragszik, köteles az itéletre. A' ki pedig mondgya az atyafiának; raka: köteles a' gyülekezetre. A' ki pedig mondgya; bolond: köteles a' gehenna tűzére. Ha azért ajándéodat óltárra viszed, és ott meg-emlekezel hogy az atyádfiának vagyó valamie ellened: hadd ott az ajándékat az óltár-elött, és mēny elő-

először meg-békélleni az atyá-
fiával: és akkor el-jöven add bé a-
jándékokat. Edgyez-meg hamar
ellenkeződdel míg az úton vagy
véle: hogy valami képpen az el-
lenkeződ ne adgyon téged a' bi-
rónak: és a' bíró adgyon téged a'
szolgának: és a' tömlőczbe vettes-
fél. Bizony mondom néked, ki
nem jósz onnét, míg meg-nem
fizeted az utolsó fillyért.

PÜNKÖSD UTAN VI.

Vasárnap. Epistola, Rom. 6. v. 3.

A Tyamfai. Valakik meg-kereszteltettünk a' Chri-
stus Jéhusban, az ő halálában kereszteltettünk-
meg. Mert el-temettettünk véle egyűt a' keresztfég-
által a' halálban: hogy a' mint a' Christus fel-táma-
dott halottaiból az Atyának dicsőfége által; úgy mi-
is az életnek újságában járjunk. Mert ha bé-öltattunk
az ő halálának hasonlatossága-szerént; a' fel-támadá-
sában-is úgy lészünk. Azt tudván, hogy a' mi régi
emberünk véle egyetemben meg-feszítettett, hogy
el-rontassék a' bűnnek teste, és többé ne szolgáljunk
a' bűn-

a' bűnnek. Mert a' ki meg-holt, meg-igazult a' bűn-
zól. Ha pedig meg-holtunk a' Christussal; hiszszük,
hogy edgyűt-is élünk a' Christussal: tudván, hogy
Christus halottaiból fel-támadván, már meg-nem
hal, a' halál ő-raja többé nem uralkodik. Mert hogy
meg-holt a' bűnnek, egyszer holt-meg: hogy pedig
él, az Istennek él. Így alittsátok ti is magatokat meg-
holtaknak a' bűnnek, élőknek pedig az Istennek, a'
mi Urunk Jéhus Christus-által.

EVANGELIUM, SZ MARKNAK 8.
részében. v. 1.

AZ időben: Midőn Jéussal sok
sereg volna, és nem volna mit
enniük: egybe híván a' tanítványo-
kat, monda nékik: Szánom a' se-
reget: mert imé már harmad na-
pja hogy velem vannak, és nincs
mit énniük: és ha éhen bocsátom-
el őket házokhoz, el-fogyatkoznak
az úton: mert némellyek közzű-
lők meszszűnnen jöttek. Esfelelé-
nek néki az ő tanítványi: Hon-
nét elégitheti-meg ezeket valaki
kenye-

kenyerekkel itt a' pusztaban? Es kérdé őket: Hány kenyeretek vagyon? Kik mondának: Hét. Es parancsolá a' seregnek, hogy le-telepednék a' földön. Es vévén a' hét kenyeret, hálákat adván meg-szegé, és adá a' tanítványinak hogy eleikbe tennék, és a' sereg-eleibe tévők. Kevés halatskájok-is vala: azokat is meg-áldá, és eleikbe hagyá tenni. Esévénék, és meg-elégedének, és a' meg-maradott hulladékokból hét kosárt szedének-fel. Valának pedig a' kik öttek vala, úgy mint négyczeren: és el-bocsátá őket.

P Ü N K Ó S D U T A N VII.

Vasárnap. Epistola, Rom. 6. v. 19.

A Tyámfiat. Ember-szerent mondom, a' ti testeteknek erőtlenségéért: mert a' mint adtátok a' ti vagyaitokat a' igazságnak szolgálatyára, és a' ha-

a' hamisságnak a' hamisságra: úgy adgyátok most a' ti vagyaitokat az igazságnak szolgálatyára a' meg-szenteltetésre. Mert midőn a' bűnnek szolgái volnátok, szabadosok vóltatok az igazságtól. Micsoda gyümölcsötök vólt azért akkor azokban, a' melyeket most szégyenletek? Mert azoknak vége a' halál. Most pedig meg-szabadítottván a' bűntől, az Isten szolgái lévén pedig, gyümölcsötök vagyon a' meg-szenteltetésre, végetek pedig az örök élet. Mert a' bűnnek zóldgya, a' halál. Az Isten malasztya pedig, az örök élet, a' mi Urunk Iesus Christushan.

EVANGELIV M, SZ. MATENAK 7.
részében. v. 15.

A Zidőben: Monda JESVS az ótanítványinak: Ojátok magatok a' hamis profétáktól, kik hozzatok juhok ruházatiban jőnek, belől pedig ragadozó farkasok: az ő gyümölcsökről isméritek-meg őket. Vallyon szednek-e a' tövisfekről szőlőket, vagy a' bojtörjánokról fügeket? Így minden jó fa, jó gyümölcsöket terem: a' gonosz fa pedig, gonosz gyümölcsöket teré.

Nem teremhet a' jó fa, gonosz gyümölcsöket: sem a' gonosz fa, jó gyümölcsöket né teremhet: Minden fa, a' melly nem hoz jó gyümölcsöt, ki-vágattatik, és a' tűzbe vettetik. Az-okáért az ő gyümölcsökről ismértek-meg őket. Nem minden, a' ki mondgya nékem, Urá, Urá, mégye meñyeknek országába: hanem a' ki az atyám akarattját cselekeszi, a' ki mennyekben vagy ő; az mégyen meñyeknek országába.

PŰNKÖSD UTAN VIII.

Vasárnap. Epist. Rom. 8. v. 12.

Atyámfiak. Adóssak vagyunk nem a' testnek, hogy a' test-szerént éllyünk. Mért ha a' test-szerént éltek, meg-haltok: ha pedig lélekkel a' test cselekedetét meg öldöklitek, éltek. Mert valakik az Isten lelkétől vezettetnek, azok az Isten fiai. Mert nem vöttétek a' szolgálat lelkét ismét a' félelemben, hanem a' fogadott fiak lelkét vöttétek, a' mellyben kiáltjuk: Abba (Atyánk.) Mert ő-maga a' Lélek bizony

zonyfágot teszen a' mi lelkünknek, hogy az Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, örökös-fiai: az Istennek örökösfi ugyan, a' Christusnak pedig örökös társai.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK

16. részében. V. 11.

AZidőben: Monda Iesus az ő tanítványinak: Vala egy gazdag ember, kinek sáfára vala; és az bé-vádoltaték nala, mint-ha el-tékoz-lotta volna az ő javait. Es hívá őtet, és monda néki: Mit hallok felőled: adgy számot sáfárságodról: mert már nem sáfarkodhatol. Monda pedig a' sáfár önnön-magában: Mit mivellyek, hogy im az Uram el-vészi tőlem a' sáfárságot? nem kapálhatok; kóldulni szégyélek: Tudom mit cselekedgye, hogy mikor ki-vettetem a' sáfárságból, bé-fogadgyanak engem az ő házokba. Egybe-híván azért az urának

urának minden adóssit, monda az elsőnek: Mennyivel tartozol az Uramnak? Az pedig monda: Száz tonna olajjal. Es monda néki: Vedd elő a' számtartó könyvedet; és úgy-le hamar, írd ötvent. Azután monda a' másiknak: Te pedig mennyivel tartozol? Ki monda: Száz kőből búzával. Mőda néki: Vedd elő a' te leveleidet, és írd nyólczant. Es dicséré az Ura' hamisságának fáfárát, hogy eszeffen cselekedett volna: mert e' Világ fia eszebbek a' világosság fiainál az ő nemekben. En-is mondom néktek: Szerezsetek magatoknak barátokat a' hamisság mammonájából; hogy, mikor meg-fogyatkoztok, bé-fogadgyanak titeket az örök háylékokba.

PÚNKÓSD UTAN IX.

Vasárnap. Epistola, I. Cor. 10. v. 6.

A Tyámfiai: Gonoszt, kívánók ne legyünk, a' mint azok is kívántak. Se bálványozók ne legyetek, mint némellyek ő közzülők, a' mint írva vagyon: Leüle a' nép enni és innya, és fel kelének játszani. Se ne paráznalkodgyunk, mint némellyek azok-közzül paráznalkodtak, és el-estek egy nap huszon-három ezeren. Se ne kísértésük a' Christust: mint némellyek azok-közzül kísértették, és a' kígyók miá veszték el. Se ne zúgolódgyatok, mint némellyek azok-közzül zúgolódtak, és el-veszének a' pusztító-miá. Ezek pedig mind példában történnek vala nékik: meg-iratnak pedig a' mi oktatásunkra, kikre az utolsó idők jutottak. Azért a' ki magát fenn-állani állítja, meg-lássa hogy el ne essék. Emberi kísértetnél egyéb meg ne fogjon titeket: hiv pedig az Isten, ki nem hágy titeket a' fölött kísértetni a' mit el-szenvedhettek, de a' kísértettel elő-menetelt-is szerez, hogy el-szenvedhessetek.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK

19. részében. v. 41.

AZ időben: Mikor Jesus Jerusalembhez közelgetett volna, látván a' várašt síra azon, mondván: Mert ha meg-ismérted volna te-is, és

és főképpen ezen a te napodon,
mellyek a te békeffégedre vannak:
most pedig el-réjve vannak a te
szemeidtől. Mert reád-jőnek a
napok: és környül-vésznek téged a
te ellenségid árokkal, és környül-
fognak téged: és meg-szorogat-
nak téged minden-felől; és a földig
le-rontnak téged, és a fiaidat, kik
benned vannak; és nem hagynak
te-benned követ a követőn: azért
hogy meg nem ismérted a te láto-
gatásod idejét. Es bé-menvén a
templomba, ki-kezdé hánni azo-
kat, a kik abban árúlnak és vésznek
vala, mondván nékik: Irva vagyō:
Hogy az én házam, imádlágnak há-
za: ti pedig azt latroknak barlag-
jává tőttétek. Es tanít vala min-
den-nap a templomban.

PÜNKÖSD UTAN X.

Vasarnap. Epist. 1. Cor. 12. v. 2.

ATyámfiat. Tudgyátok hogy midőn Pogányok
vólnátok, a néma bálványokhoz mentetek, a
mint vitettetek vala. Azért tudtotokra adom, hogy
senki az Isten Léleke által szólván, nem mond átkot
a Jესusnak. Es senki nem mondhattya, Ur Jესus, ha-
nem csak a Szent-Lélek által. Külömbfélégek vannak
pedig az ajándékokban, de ugyan azon a Lélek: Es
külömbfélégek vannak a szolgálatokban, de ugyan azon
az Ur: Es külömbfélégek vannak a cselekedetekben,
de ugyan azon az Isten, a ki mindeneket cselekefzi
mindenekben. Mindennek pedig haszonra adatik a
Léleknek meg-jelenése. Némellynek ugyan a Lélek-
által adatik a bölcseségnek beszéde: másnak pedig a
tudománynak beszéde azon Lélek-szerént. Másnak a
hit, azon Lélek-által: másnak a gyógyításoknak a-
jándéka, azon Lélek által: másnak a prófétálás, más-
nak a lelkeknek meg-választása, másnak a nyelvek-
külömbfélégi, másnak a beszédeknek magyarázása.
Ezeket pedig mind azon-egy Lélek cselekefzi, osztó-
gatván mindennek a mint akarja.

EVANGELIOM, SZ. LUKÁCSNAK 18
részében. v. 9.

AZidőben: Monda Jესus némel-
lyeknek, kik magokban bíznak
vala mint igazak, és meg-útálnak
vala

valá egyebeket, e' pelda-beszédet is: Két ember mène-fel a' templomba hogy imádkoznának; edgyik Fariseus, és a' másik Publikánus. A' Fariseus álván, így imádkozik vala magában: Isten hálákat adok néked, hogy nem vagyok mint egyéb emberek. ragadozók, hamissak, paráznák: a' mint e' Publikánus is: kétszer bőjtölök egy hétben; dézmát adok mindenekből a' mi ket birok. Es a' Publikánus távúl álván, szemeit sem akarja vala fel emelni az égre: hanem a' mellyét veri vala, mondván: Isten, légy kegyelmes nékem bűnösnek. Mondom néktek, alá-méne ez a' házához, inkább meg-igazíttatván amánál: mert minden a' ki magát fel-

ma-

magasztallya, meg-aláztatik; és a' ki magát meg-alázza, fel-magasztaltatik.

PÚNKÖSD UTAN XI.

Vasárnap. Epistola, 1. Cor. 15. v. 1.

A Tyamfiai. Tudotokra adom néktek az Evangeliumot, a' mellyet néktek predikállottam, a' mellyet bé-is vőttemek, a' melyben állotok-is, melly által üdvözültök is: mi-képpen predikállottam néktek, ha meg-tártyátok, hanem ha heában hittetek. Mert először előtökbe adtam, a' mit vőttem is: hogy a' Christus meg-holt a' mi bűneinkért az Irások szerént: és hogy el-temettetett, és hogy fel-tamadott harmad napon az Irások-szerént: és hogy meg-jelent Czéfasnak, és az-után a' tizen-egynek: az után meg-jelent egyszer s' mind többnek ötfáz atyafiaknál kik-közzül fókán meg-maradtak mind ez ideig, némelyek pedig el-alurtak: Az-után meg-jelent Jakabnak, az után mind az Apostoloknak. Mindeneknél utólszor pedig, úgy-mint idétlenül szültnek; meg-jelent nékem-is. Mert én leg-kisebb vagyok az Apostolok-közz, ki nem vagyok méltó Apostolnak hivattatni, mert az Isten Anyaszentegyházát üldöztem. Az Isten malasztyából vagyok pedig az, a' mi vagyok, és az ő malasztya én-bennem hívokodó nem vőle.

EVANGELIOM, SZ. MARKNAK 7.
adófében. v. 31.

Az

AZ időben: Ki-menvén JESVS
a' Tirus határiból, jöve Si-
don-által a' Galilæai tengerhez, a'
Dekapolis határi-között. Es hozá-
nak néki egy fiketet és némát, és
kérk vala őtet, hogy reá tenné a'
kezét. Es félre-vívén őtet a' sereg-
ből, annak fülébe bocsátá az újait:
és pökvén, illeté annak nyelvét: és
fel-tekíntvén menybe, fohászko-
dék, és mōnda néki: Effeta, az az,
nyilatkozzál-meg. Es mindgyárt
meg-nyilatkozána a' füléi, és meg-
óldaték az ő nyelvének kötele, és
igazán szoll vala. Es meg-paran-
csolá nekik hogy valakinek meg-
ne mondanák. Menyivel inkább
parancsollya vala pedig nekik, an-
nyival inkább hirdetik vala: és an-

na

nál inkább csodálkoznak vala,
mondván: Mindeneket jól cseleke-
dett: a' fiketeket-is hallókká tōtte,
s' a' némákat-is szóllókká.

PÜNKÖSD UTÁN XII.

Vasárnap. Epistola, 2. Cor. 3. v. 4.

ATyámfiak. Ilyen bizodalunk vagyōn pedig a'
Christus-által az Istenben: nem hogy elégendő
vōlnánk mi-magunktól valamit gondolni, úgy-mint
mi-magunktól: de a' mi elégséges vōltunk az Istēől
vagyōn: Ki minket az új Testamentomnak alkolmatos
szolgaivá-is tōtte; nem a' bōtűvel, hanem a' Lélekkel:
mert a' bōtű meg-ól, a' Lélek pedig meg-elevenit.
Hogy-haa' halálnak hi-szolgálatása, bōtűkkel köve-
re irattatván, dicsőségben vōlt; úgy hogy nem néz-
hetnének az Ifraél fiak a' Moises orcájára, az ő á-
brázattyának dicsőfége miá, melly meg-űresül: mi-
képpen nem lészen inkább a' Léleknek szolgálattya
dicsőfégbē? Mert ha a' kárhozatnak szolgálattása di-
csőfégben vagyōn: sokkal inkább bēvelkōdik dicsőfé-
gel az igazságnak szolgálattya.

EVANGELIUM, SZ. LUKACZNAK 10.
részében. v. 23.

AZ időben: Mōnda JESVS az ōta-
nitványinak: Bōldogok a' sze-
mek,

K

mek, mellyek látták, a' miket ti láttok. Mert mondó néktek, hogy sok proféták és királyok akarták látni, a' miket ti láttok, és nem láttak; és hallani a' miket hallotok, és nem hallották. És imé egy törvény-rúdó fel-kele kísértvén őtet, és mődván: Mester, mit cselekedvén bírható az örök életet? ő pedig moda neki: A' törvényben mi vagyon írva? mint olvasod? Amaz felelvén, mőda: Szeressed a' te Uradat Istenedet, tellyes szivedből, és tellyes lelkedből, és minden erődből, és mind elmédből; és felebarátodat, mint tennen-magadat. És monda neki: Igazán felelél: ezt cselekedgyed és élész. Amaz pedig akarván magát igazítani, monda Jესusnak: S

k

kicsoda az én felebarátom? Felelvén pedig Jესus, monda: Egy ember alá-mégyen vala Jerusalemből Jerikóba, és a' tolvajok közzé akada. kik meg-is foszták őtet; és meg-sebesítvén, holt-elevené hagyván őtet el-menének. Történék pedig hogy egy pap menne-alá azon az úton: és látván őtet, el-méne mellőle. Hasonló képpen egy Lévita-is, midőn a' hely-mellet vólna, és látná őtet, el-méne mellőle. Egy Samaritanus pedig úton járván, melléje mène: és látván őtet, könyörületességre indúlta. És hozzája közelgetvén, beköté az ő sebeit, olajt és bort töltvén azokba, és fel-tévé őtet a' barmára, vivé a' szállásra, és gondgyát

K 2

dgyát viselé. Es másod nap két pénzt vön-elő, és a' gazdának adá, és monda: Viseld gondgyát ennek: és valamit ezen-fellyül költesz, én mikor meg-térek, meg adom néked. E' három-közzül, ki láttatik néked, hogy felebaráttya vólt annak, a' ki a' tolvajok-közibe akadt? Ama pedig monda: A' ki irgalmasságot cselekedett véle. Es monda néki JESVS: Menny-el, te is hasonló-képpen cselekedgyél.

PÜNKÖSD UTAN XIII.

Vasárnap. Epistola, Gal. 3. v. 16.

A Tyámfiak. Abrahámnak mondattak az ígéretek, és az ő magvának. Nem mondgya: Es magvainak, úgy mint sokakban: hanem úgy mint egyben: Es a' te magodnak, ki a' Christus. Ezt mondom pedig, hogy az Isten-től meg-erősítettett testamentom: a' Törvény, melly négy-száz és harmincz esztendő után lőtt, nem téfzi erőtlenné az ígéretnak el-törlése. Mert ha a' törvény-által az öröklég, már nem

az

az ígérlet-által: Abrahámnak pedig ígérlet által aján-dékozta az Isten. Micsoda tehát a' törvény? Az által-hágásokért tétetett, míg el-jőne a' mag, a' melynek i-gérte vala, melly az Angyaloktól rendeltetett a' köz-bé járónak keze-által. A' közben-járó pedig nē edgyé: az Isten pedig egy. A' törvény tehát az Isten ígérlet-ellen-é? Távul légyen. Mert ha törvény adatott vólna, melly meg-eleveníthetne; bizony a' törvény-ből vólna az igazság. De az Irás mindeneket a' bűn-alá rekesztett, hogy az ígérlet a' Jesus Christus hité-által edatnék a' hívőknek.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK

17. részében. V. II.

A Zidóban: Mikor JESVS Jerusa-lembe menne, által-méne Sa-marián és Galilaeán. Es mikor bemenne egy kastélyba, eleibe jövének tiz poklos férfiak, kik távúl meg-állának: és fel-emelék szavokat, mondván: Jesus mester, könyörülly rajtunk. Kiket hogy meg-láta, monda: mennyetek-el, mutassátok-meg magatokat a' papoknak. Es lőn, midőn meñének,

K 3

meg.

meg-tisztulának. Egy pedig köz-
zúlók, hogy látá hogy meg-tisz-
tult, vissza-tére, nagy szóval ma-
gasztalván az Istent, és orczájára
borúla az ő lábai-előtt, hálákat ad-
ván: és ez Samaritanus vala. Fe-
lelvén pedig Jesus, monda: Nem-
de tizen tisztultak-é meg? és a' kí-
lencze hol vagyon? Nem találta-
tott a' ki meg-térne, és dicsőséget
adna az Istennek, hanem csak ez
idegen nemzet. Es monda néki:
Kelly fel, menny-el: mert a' te hi-
ted meg-szabadított téged.

PÜNKÖSD UTAN XIV.

Vasárnap. Epist. Gal. 5. v. 16.

A Tyámiai. Lélek-szerént járjatok, és a' testnek
kivánságát véghez nem viszitek. Mert a' test a'
lélek-ellen kíván: a' lélek pedig a' test-ellen: mert
ezek egy-mással ellenkeznek: hogy nem mind azo

csele-

cselekedgyétek, a' mit akartok. Hogy ha a' lélektől
viseltetők, nem vattok a' törvény alatt. Nyilván-
valók pedig a' testnek cselekedeti, mellyek ezek: Pa-
ráznaság, tisztátalanfág, szemtelenség, bujaság, bál-
ványozás, büvölések, ellenkezések, öszve-veszések,
irégységek, haragok, versengések, viszszavonyások,
párt-ütések, irégység, gyilkosságok, részegségek,
tobzódások, és ezekhez hasonlók, mellyekről mon-
dom néktek, a' mint ez előtt-is mondtam: hogy a'
kik afféléket cselekednek, az Isten országát nem vá-
szik. A' Léleknek gyümölcse pedig ez: Szeretet, ö-
röm, békesség, tűrés, kegyesség, jófág, hosszú-vára-
kozás, szelidség, mértékletesség, maga meg-tartózta-
tása, tisztaság. Effélek-ellen nincs törvény. A' kik
pedig a' Christusé, az ő testeket Meg-felzítették a'
vétkekkel és kívánságokkal.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK 6.
részében. v. 24.

A Zidőben: Monda IESVS az ő ta-
nitványinak: Senki két Urnak
nem szolgálhat: mert vagy eggyi-
két gyűlöli, és a' másikat szereti;
vagy eggyikét el-szenved, és a' má-
sikát meg-veti. Nem szolgálhat-
tok az Isteinek és a' mammonnak.

K 4

Az-

Az-okáért mondom néktek, ne legyetek szorgalmatosok lelketekről, mit egyetek; se testetekről, mibe öltözzetek. Nem jobb-e a lélek az eledelnél; és a test nem jobb-e az öltözetnél? Tekintsétek az égi madarakat, mert nem vetnek, sem aratnak, sem csűrőkbe nem gyűjtenek: és a ti mennyei atyátok táplálja azokat. Nem bocsúlletesbek vattok-e ti azoknál? Kicsoda pedig közzúletek gondolkodván adhat magasságához egy könyöknit? És a ruházatról miért vattok szorgalmatosok? Nézzétek a mezei liliomokat, mint nevedednek: nem munkálkodnak, se nem fonnak. Mondom pedig néktek, hogy Salomon sem volt minden ő dicsőségében.

ségében felöltözve, mint edgy ezek közzúl. Ha pedig a mezei fűvet, melly ma vagyon; és hólnap a kemenczébe vettetik, az Isten így ruházza: menyivel inkább titeket kicsiny hitűek? Ne legyetek azért szorgalmatosok, mondván: Mit eszünk, vagy mit iszunk, vagy mivel ruháztatunk? mert mindezeket a pogányok keresik. Mert tudgya a ti atyátok, hogy ezek nélkül mind szűkölködtek. Keressétek azért először az Isten országát, és az igazságát: és mind hozzá adatnak néktek ezek.

PÜNKÖSD UTAN XV.

Vasárnap. Epistola, Gal. 5. v. 25.

A Tyámfiat: Ha lélek-szerént élünk, lélek-szerént járjunk is. Ne legyünk heában való dicsőségnek kívánoi, egy-mást ingerlők, egy-másra irégykedők.

(cap. 6.) Ha az ember hirtelen valami bűnben találtatik is, ti, kik lelkiek vattok, az olyant oktatjátok a' szelidségnek lelkével; meg-gondolván magadat, hogy te se kifergettesd meg. Egy-más terheteket viseljétek, és úgy teljesítitek-bé a' Christus törvényét. Mert ha valaki magát valaminek alítja lenni, halott semmi; ő-maga csallja-meg magát. A' maga cselekedetét pedig próbálja-meg ki-ki, és úgy csak önmaga-magában léfzen dicsősége, és né másban. Mert ki-ki a' maga terhét viseli. Közöllye pedig minden javait az, a' ki taníttatik az igével, azzal a' ki őtet taníttya. Meg ne csalatkozzatok: az Isten meg nem csufoltatik. Mert a' miket az ember vetend, azokat arattya is. Mert a' ki az ő testében vét, a' testből arattya a' veszedelmet is: a' ki pedig a' lélekben vét, a' lélekből arattya az örök életet. Jót cselekedvén pedig, meg ne szűnnyünk: mert idejekor aratunk, meg nem szűnvn. Azért a' míg időnk vagyon, minde-
nekkel jót cselekedgyünk, fő-képpen pedig a' hitnek eselédivel.

EVANGELIUM, SZ. LUKASCNAK

7. részében. v. 11.

AZ időben: Mégyen vala JESVS a' városba, melly Naimnak hívatatik: és mennek vala vele a' tanítványi, és sokaságos sereg. Mikor pedig a' város kapujához közelge-

zelgetne, ímé egy halott vitetik vala-ki, edgyetlen egy fia az anyjának: és ez özvegy vala: és a' városnak sok serege ő-vele. Kit mikor látott volna az Ur, könyörülvén rajta, monda néki: Ne sírj. Es oda járula, és illette a' koporsót. (Azok pedig a' kik viszik vala, meg-állának.) Es monda: Ifju, néked mondom, kelly-fel. Es fel-üle a' ki meg-holt vala, és szóllani kezd. Es adá őtet az ő anyjának. El-fogá pedig minnyájokat a' félelem: és magasztallják vala az Istent, mondván: Hogy nagy proféta támadott közöttünk, és hogy az Isten meg-látogatta az ő népét.

PÜNKÖSD UTÁN XVI.
Vasárnap. Epistola, Ephes. 3 v. 13.

Atyám.

A Tyámfiai. Kérlek hogy meg ne fogyatkozzatok az érettetek-való háboruságimért: melly a' ti dicsőségtek. E' dolog kedvéért hajtom-meg térdeimet a' mi Urunk Jesus Christusnak atya-előtt, kitől minden atyafág neveztetik mennyekben, és a' földön, hogy néktek az ő dicsőségének gazdagfága-szerént adgya, hogy hatalmasan meg-erősödgyetek az ő Lelke-által a' belső emberben, hogy Christus a' hit által a' ti szíveitekben lakjék: a' szeretetből meg-győ-kereztvén, és fundamentomot vetvén, hogy meg-foghassátok mind ő Szentekkel, mellyik legyen a' szélesség, és a' hosszúság, és a' magasság, és a' mélység, és hogy tudgyátok a' Christusnak minden tudomány-felyül-halladó szeretetét, hogy bé-teljesedgyetek a' Istennek minden tellyes-voltával. Annak pedig, a' ki hatalmas mindeneket bévfégesben meg-cselekedik, hogy sem mi kérjük, vagy értyük, az erő-szerént, melly mi bennünk munkálkodik: Dicsőség anuak az Anyaszentegyházban, és a' Christus Jesusban, minden időben örökkön örökké. Amen.

EVANGELIOM, SZ. LUKASNAK 14. részében, v. 1.

A Z időben: Midőn bé mennek Jesus egy Farisæusok fejedelmé házába szombaton kenyeret enni, és ők reá vigyáznak vala. Es imé egy viz-kórslágos ember vala előtt.

te. Es felelvén Jesus, monda a' törvény-tudóknak és Farisæusoknak, mondván: Ha szabad-é szombaton gyógyítani? Azok pedig hálgatának: ő pedig fogván őtet meg-gyógyítá, és el-bocsátá. Es felelvén nékik, monda: Kinek közzületek számára vagy őkre esik a' kútba, és nem mindgyárt ki-vőnya-é azt szombat napon? Es nem felelhetének ezekre neki. Monda pedig a' hivatalosoknak-is példabeszédet, nézvén mi-képpen válogatnák az első üléseket, mondván nékik: Mikor menyegzőre hívatatol, ne ülly az első helyre, hogy valami-képpen bocsúlletesb náladnál hivattatott ne legyen attól; és az el-jöven a' ki téged és azt hitta, mon-

modgya néked: Adgy helyt ennek: és akkor kezdgyed pírulással az utólsó helyt tartani. De mikor hivattatol, eredgy; úgy az utólsó helyre: hogy midőn el-jövend a' ki téged hívott, mondgya néked: Barátó, mennyi fellyebb. Akkor lészé dicsőséged a' veled egygút le-telepedtek-előtt. Mert minden a' ki magát fel-magasztallja, meg-aláztatik; és a' ki magát meg-alázza, fel-magasztaltatik.

PÚNKÓSD UTAN XVII.

Vasárnap. Epistola, Ephes. 4. v. I.

A Tyámfi. Kérlek titeket én fogoly az Urban, hogy méltán járjatok a' hivatal-szerént; mellyel hivattattatok, minden alázatosággal, és szelidséggel, békeséges tűréssel, el-szenvedvén egy-mást szeretettel, szorgalmatosok léven meg-tartani a' Léleknek egygéségét a' békeségnek kötelében. Egy test, és egy Lélek, a' mint a' ti hivatalotoknak egy reményében hivattattatok. Egy az Úr, egy a' hit, egy a' keresz-

kereszt

kereszttség. Egy az Isten és mindenknek Attya, ki mindenek-fölött vagyon, és mindenen, és minnyájunkban. ki áldott örökkön örökké. Amen.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK 22.

részében. v. 35.

AZ időben: Járulának JESVSHOZ a' Farisæusok: és kérdé őtet egy törvény-tudó doktor közzülők, kísértvén őtet: Mester, mellyik a' nagy parancsolat a' törvényben? Monda néki Jesus: Szeressed a' te Uradat Istenedet tellyes szivedből, és tellyes lelkedből, és tellyes elmédből. Ez a' leg nagyobb, és első parancsolat. A' másik pedig hasonló chez: Szeressed felebarátodat mint tennen-magadat. E' két parancsolatban függ az egész törvény, és a' proféták. Őszve-gyűjtven pedig a' Farisæusokat, kérdé őket Jesus, mondván: Mit alítotok ti a' Chri-

stus

stus-felől? ki fia? Mondának néki: Dávidé. Monda nékik: Mi-keppé híja tehát Dávid őtet lelkében Urának, mondván: Monda az Ur az én Uramnak: úgy az én jobbomra, míg az ellenségedet számolgya télszem a te lábaidnak? Ha azért őtet Dávid Urának híja, mi-módó ő fia? Es senki egy igét sem felelhet néki: se nem meré őtet senki a naptól-fogva többször kérdeni.

P Ú N K Ó S D U T A N XVIII.
Vasárnap. Epistola, 1. Cor. I. v. 4.

A Tyámfiak. Hálákat adok az én Istenemnek mindenkor éretteket az Isten malasztjáiért, melly néktek adatott a' Christus Jესusban: hogy mindenekben gazdagok lőtteket ő-benne, minden igében, és minden tudományban. a' mint a' Christus bizonyfág-elete meg-erősítettet tő-benneteket: úgy hogy semmi-mélt malaszt hával ne legyetek, várván a' mi Urunk Jესus Christusnak meg-jelenését, a' ki meg-is erősít eiteket mind végig vétek-nélkül, a' mi Urunk Jესus Christusnak el-jövele napján.

EVAN-

AZ időben: Bé-menvén Jესus a' hajótskába, által- kele a' tengeren, és jőve az ő várasába. Es imé hozának néki egy ágyba-fekűvő ina-szakattat. Es látván Jესus azoknak hitit, monda az ina-szakatnak: Bízzál fiam, meg-bocsáttatnak néked a' te bűneid. Es imé némelyek az Irás-tudók között mondának magokban; Ez káromkodik. Es mikor látta volna Jესus az ő gondolattyokat, monda; Miért gondoltok gonoszokat szivetekbő? Micsoda könnyebb; mondani-é: Meg-bocsáttatnak néked bűneid; vagy mondani: Kelly-fel, és járj? Hogy pedig tudgyátok, hogy az ember fiának hatalma vagyon a'

L

fől-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

földön a' bűnők meg-bocsátására, akkor monda az ina-szakatnak: Kelly-fel, vedd-fel az ágyadat, és menny a' házádba. Es fel-kele, és haza méne. Látván pedig a' seregek meg-félemlének, és dicsőíték az Istent, ki ilyen hatalmat adott az embereknek.

P Ű N K Ő S D U T A N XIX.

Vasárnap. Epist. Ephes. 4. v. 23.

A Tyámfiat. Ujálljatok-meg a' ti elméteknek lelkében, és öltözzetek új emberbe, a' ki Isten-szerént teremtetett az igazságban, és az igazságnak szentségében. Az-okaért le-tévén a' hazugságot, ki-ki igazságot szőllyon felebaráttjával: mert egy-másnak tagjai vagyunk. Haragudgyatok, és ne vétkezzetek: a' nap el ne enyészszék a' ti haragotokon. Ne adgyatok helyt az ördögnek: a' ki lop vala, már ne lopjon: hanem inkább munkálkodgyék, kezeivel dolgozván a mi jó, hogy legyen honnét adni a' szűlkől-ködőnek.

EVANGELIOM, SZ. MATENAK

22. részében. v. 2.

AZ időben: Szólla Iesus a' papi-
feje.

fejedelmeknek és Farisæusoknak példa beszédekben, mondván: Hasonlóvá lótt mennyeknek országa egy ember királyhoz, ki menyegzőt szerze a' fiának. Es el-küldé a' szolgait, hogy el-hínák a' hivatalosokat a' menyegzőre, és nem akarnak vala el-jöni. Ismég más szolgákat küldé, mondván: Mongyátok meg a' hivatalosoknak: Imé elkészítettem az ebédemet, tulkaim és hizlalt állatim meg-őlettettek, és mindenek készek: jöjjetek a' menyegzőre. Azok pedig el-múlaták: és el-menének, némelly a' majorjába, némelly pedig a' kereskedésére: a' többi pedig meg-fogák az ő szolgait, és boszszuságokkal illetvén meg-ölék. A' király pedig midőn

L 2

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308. is. j. /

dön hallotta volna, meg-haraguvék; és el-küldvén az ő hadait, elveszté azokat a' gyilkosokat, és azok városát fel-gyújtá. Akkor monda a' szolgainak: A' menyegző kész ugyan, de a' hivatalosok nem voltak méltók. Mennyetek azért az utak végeire, és valakiket találtok, híjátok a' menyegzőre. Es ki menvén a' szolgai az útakra, őszve gyűjték mind a' kiket találának, gonoszokat és jókat: és bé-telék a' menyegző a' le-telepedtekkel. Bé-méne pedig a' király hogy látná a' le-telepedteket, és láta ott egy embert nem menyegzős ruhába öltöztet. Es monda néki: Barátom, mint jöttél ide-bé menyegzős ruhád nem lévén? Amaz pedig el-némú-

némúla. Akkor monda a' király a' szolgáknak: Meg-kötözvén kezeit és lábait, vessétek őket a' külső sötétségre: ott leszzen sirás, és fogak csikorgatása. Mert sokan vannak a' hivatalosok, de kevesen a' választottak.

P Ü N K Ó S D U T A N XX.

Vasárnap. Epistola, Ephes. 5. v. 15.

A Tyámfiat. Meg-láffátok mint járjatok óva: nem úgy mint esztelenek, hanem mint bölcssek: megváltván az időt, mert a' napok gonoszok. Az-okaért ne legyetek esztelenek, hanem meg-értsetek mi legyen az Isten akarattya. Es meg ne részegedgyetek borral, melyben bujasság vagyon: hanem tellyesedgyetek bé Szent Lélekkel, szólván magatok között zoltárokkal és dicséretekkel, és lelki énekekkel, énekelvén és dicséretet mondván a' ti íziveitekben az Ulnak, hálákat adván mindenkör mindenkéért, a' mi Urunk Jesus Christusnak nevében; az Istennek s' az Atyának. Engedvén egy másnak a Christus félelmében.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOSNAK

4. részében. v. 46.

AZ időben: Egy királyi-ember
L3 - vala,

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

vala, kinek fia beteg vala Kafarnaumban. Ez midőn hallotta volna, hogy JESVS Judæából Galilæába jőne, hozzája méne, és kéré őtet hogy alá méne, és meg-gyógyítaná az ő fiát: mert meg kezd vala halni. Monda azért JESVS néki: Ha jeleket és csodákat nem láttok, né hisztek. Monda néki a' királyi-ember: Uram, jőj-alá ininek előtte meg-hallyon a' fiam. Monda néki JESVS: Menny-el, a' te fiad él. Hűn az ember a' beszédnek, mellyet Jesus monda néki, és mégyen vala. Már pedig ő alá-menvén, a' szolgák eleibe jövének és hírt tőnek, meg-mondván; hogy az ő fia élne. Meg-kérdé azért az órát tőlők, a' melyben meg-kúnnyebbedett volna.

na.

na. Es meg-mondák néki: Hogy tegnap hét óra-kor hatta-el őtet az hideg-lélés. Eszébe vevé azért az atya, hogy az az óra volt, a' melyben mondotta néki JESVS: A' te fiad él; és hűn ő, és az egész háza.

PÜNKÖSD UTÁN XXI.

Vasárnap. Epistola, Ephes. 6. v. 10.

ATyámfiat. Erőssödgyetek-meg az Urban, és az ő erejének hatalmosságában. Eöltözzetek-fel az Isten fegyverébe, hogy az ördög lefelkedésének ellene-álhassatok. mert nincsen mi-nékünk tufakodásunk a' test s' a' vér-ellen, hanem a' fejedelmek és hatalmások-ellen, ezeknek a' világi sötétségeknek vezéri-ellen, a' lelki gonoszságok-ellen, a' mennyekben. Az-okáért vegyétek-fel az Isten fegyverét, hogy ellent álhassatok a' gonosz napon, és mindenekben tekkelltetlen meg-maradgyatok. Altyatok azért fel-övedzvé a' ti ágyékitokat valófaggat, és fel-öltöztvé az igazság pánczéllába, és sarut vonván lábaitokra a' békesség Evangéliomának készületivel: mindenek-bé fel-vévén a' hitnek paizát, melyben az igen gonosznak minden tüzes nyilait meg-ólthassátok: és az ördöflegnek áfakját vegyétek-fel; és a' léleknek kard-gyát, melly az Isten igéje.

L 4

EVANG.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

AZidőben: Monda Iesus az ő tanítványinak e példa beszédet. Hasonlítottatott mennyeknek országa egy ember-királyhoz, ki számot akara vetni az ő szolgálival. Es mikor számot kezdett volna vetni, e-leibe viteték egy, ki tiz ezer talentommal tartozik vala néki. Mikor pedig nem volna honnét megfizetné, paranczoló az Ura, hogy eladattatnék ő, és a' felesége, és a' fiai, és mindene a' mie vala, és megfizettetnék. Le-borúlván pedig az a' szolga, kéri vala őtet, mondván: Légy békével hozzám, és mindeneket megfizetek néked. Könyörülvén pedig az Ur azon a' szolgál, el-bocsátá őtet, és az adósságot ^{meg-}

meg-engedé néki. Ki-menvén pedig az a' szolga, találta edgyet a' szolga-társai-közzül, ki száz pénzel tartozik vala néki: és meg-fogván fogattya vala őtet, mondván: Fizeld-meg-a' mivel tartozol. Es le-borúlván a' szolga-tárfa, kéri vala őtet, mondván: Légy békével hozzám, és mindeneket megfizetek néked. Amaz pedig nem akará: hanem el-méne, és veté őtet a' tömlőczbe, míg nem megfizetné az adósságot. Látván pedig annak szolgál-társai a' mik történnek vala, igen meg-szomorodának: és eljövének, és meg-beszéllék az ő Uroknak mind, a' mik lőttek vala. Akkor hívá őtet az Ura, és monda néki: Alnok szolga, minden adósságot

got meg-engedtem néked, mivel-
 hogy kértél engem: azért nem kel-
 let volna-é néked-is könyörülnöd
 a' szolga-társodon, a' mint-én-is könyörültem rajtad? Es meg-haraguván az Ura, a' hóhéroknek adá útet, míg nem meg-fizetne mindē adósságot. Így cselekeszik az én mennyei Atyám-is veletek, ha meg nem bocsátotok ki-ki az ő atyafiának a' ti szívetekből.

PÚNKÓSD UTAN XXII.
 Vasárnap. Epistola, Philippen. i. v. 6

A Tyámfiat. Bizunk a' Jēsus Christusbán, hogy a' ki kezdette bennetek a' jó dolgot, el végezi a' Christus Jēsus napjáig, a' mint méltó nekem azt itélmem minnyágotok-felől: azért hogy szívemben tartlak titeket, és az én foglágomban, és az Evangéliom őltalmazásában és erősfítésében, hogy minnyájan társaim legyetek az én örömömben. Mert bizonyságom az Isten, mint kívánnyalak minnyágotokat a' Jēsus Christusnak szeretetiben. Es azért imádkozom hogy

a' ti

a' ti szeretetetek inkább s' inkább bévelkődgyék a' tudományban, és minden értelemben: hogy a' jelesbket javallyátok, hogy legyetek tiszták, és botránkozás-nélkül a' Christus napjára, tellyesek lévén az igazság gyümölcsével a' Jēsus Christus-által, az Istennek dicsőségére és dicséretire.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK 22.
 részében. v. 15.

AZ időben: El-menvén a' Fari-
 sœusok, tanátsot tartának hogy
 meg-fognák Jēst beszédében. Es hozzája küldék az ő tanítványokat a' Herodiánusokkal, mondván: Mester, tudgyuk hogy igaz vagy, és az Isten útát igazságban tanítod, és nincs néked gondod valakire; mert nem-nézed az emberek szemelyét: mond-meg azért nekünk, mit állítasz; Szabad-é adót adni a' Császárnak, vagy nem? Ertvén pedig Jēsus az ő álnokságokat, monda: Mit kísértetek engem kép-mutatók?

Mu-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
 /308. i. e. j. /

Mutassátok meg nékem az adópénzt. Azok pedig elő-hozának neki egy pénzt. Es monda nekik Jêsus: Kiè ez a' kép, és a' felyülvaló irás? Mondának neki: A' Császáré. Akkor monda nekik: Adgyátok-meg tehát a' mia' Császáré, a' Császárnak; és a' mi az Istenè, az Istennek.

PÚNKÓSD UTAN XXIII.
Vasárnap. Epist. Phil. 3. v. 17.

A Tyámfiak: Legyetek én követőim, és vegyétek észetekbe azokat a' kik úgy járnak, a' mint a' mi példánk nálatok vagy. Mert sokan járnak, kiket gyakorta mondtam néktek (most pedig sirva-is mondom) a' Christus keresztenek ellenségei, kiknek végek a' veszedelem; kiknek Istenek a' has: és dicsőségök az ő gyalázattokban vagy, kik a' földieket kedvellik. A' mi nyájaskodásunk pedig mennyekben vagy: a' honnét várjuk az üdvözítőt-is a' mi Urük Jêsus Christust, a' ki meg-újítja a' mi alázatos testünket, hasonlónak tévén az ő dicsőséges testéhez, a' eszelekedet szerént, mellyel mindeneket is magaalá vethet. (cap. 4.) Az-okaért szerelmes és kíváncs atyám.

atyámfiak, én örömem, és én koronám: így álljatok az Urban, szerelmeim. Evódiát kérem, és Sintikefnek könyörgök, hogy egyet értsenek az Urban. Kérlek téged-is igaz társom, segítsd-meg azokat, a' kik én-velem munkálkodtak az Evangéliomban Kelemen-nel, és az én több segítőimmel, a' kiknek nevök az élet könyvében vannak.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK

9. részében. v. 13.

AZ időben: Szólván Jêsus a' szeregeknek, Imé egy fejedelem járúla-elő, és imádá őtet, mondván: Uram, a' leányom most holt-meg: de jere, tedd reá a' kezedet, és megéled. Es fel-kelvén Jêsus, követi vala őtet, és az ő tanítványi. Es imé egy aszszony, ki vér-folyást szenved vala tizen-két esztendeig, hátul járúla, és illeté az ő ruházattya perémét. Mert modgya vala magában: Ha csak a' ruházattya illetem-is, meg-gyógyúlok. Jêsus pedig fordúlván, és látván őtet,

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
1308. ig. j. /

monda: Bízzál leányom, a' te hited meg-gyógyított téged. Es meggyógyula az aszfzony azon órábá. Es midőn Iesus a' fejedelem házába jött volna, és látta volna a' sifokokat és a' tolyongó sereget, móda: Távozzatok-el: mert nem holt-meg a' leányzó, hanem aluszik. Es csúfollyák vala őtet. Es midőn kivetterett volna a' sereg, bé-méne, és a' kezét fogá. Es fel-kele a' leányzó. Es e' hír ki-mené egész a' földre.

PÜNKÖSD UTAN XXIV.

Vasárnap. Epistola, Colos. 1. §. 9.

A Tyámfiat. Meg nem szűnünk érettetek imádkozni, és könyörgeni hogy bé-töltessetek az ő akarattyának isméréstével, minden bölcseséggel és lelki értelemmel; hogy járjatok méltán az Istennek mindenekben kedveskedvén: minden jó cselekedetben gyümölcsözvén, és nevedvén az Isteni tudomány-

ban:

ban: minden erővel meg-erősítettvén az ő dicsőféges hatalma-szerént, minden békeféges szenvedésben, és hoszfű-tűrésben örömmel, hálákat adván az Atya Istennek, ki méltókká tőtt minket a' Szentek örökségének részesülésére a' világosság-által: ki meg-szabadított minket a' sötétség hatalmából, és által-vite az ő szerelmes fiának országába, kiből váltáságunk vagyon az ő vére-által, a' bűneinknek bocsánattya.

EVANGELIOM, SZ. MATE NAK 24.
részében. v. 15.

Az időben: Monda JESVS az ő tanítványinak: Midőn láttyátok a' pusztaság utálatosságát, melly meg-mondatott Daniel profétától, álván-a' szent helyen: a' ki olvassa, értse: akkor a' kik Judæában vannak, fussanak a' hegyekre: és a' kia' héjazaton, le ne szálljon valamit el-vinni a' házából: és a' kia' mezőn, viszfza ne térjen ruháját el-vinni. Jaj pedig a' nehézkeseknek és a' szoptatóknak azokban a' napokban.
Imád-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

Imádkozzatok pedig, hogy ne legyen a' ti futástok télben, vagy szében. mert nagy háborúfág leszé akkor, minémű nem vólt Világkezdetről fogva eddig, nem is leszén. Es ha meg nem rövidítették vólna azok a' napok, egy ember sem szabadúlna meg: de a' választottakért meg-rövidítettnek azok a' napok. Akkor ha kinéktek módgya: Imé itt vagyon a' Christus, vagy amott: ne hidgyétek. Mert támadnak hamis-Christusok, és hamis-proféták: és nagy jeleket és csodákat téfsznek, úgy hogy révelygésbe vitéssenek (ha lehet) még a' választottak-is. Imé eléve meg-mondottam néktek. Ha azért mondgyák néktek: Imé a' pusztá-

sztában vagyon, ki ne mennyetek; imé a' reitek helyekben, ne hidgyétek. Mert a' mint a' villámás kimegyen Nap-keletről, és fel-tetszik Nap-nyúgatig: úgy leszén az ember Fiának el-jövele-is. Valahol a' test leszén, oda gyűlnek a' sasok-is.

EGYHAZ NAPIAN.

Epistola, Apoc. 21. §. 2.

A Napokban, Látám a' szent várost az új Jerusalemet, melly az Istentől szálla-alá menyből, felkőszölve, mint a' fel ékesített meny-afzónyt az ő főjének. Es hallék nagy szózatott a' királyi szék-ből mondani: Imé az Isten hajlóka az emberekkel, és vélek fog-lakni. Es ők ő népe lesznek, és az Isten ő vélek ő Istenek leszén: és el-őről az Isten minden könyhúlatást az ő szemekről: és a' halál többé nem leszén, se jagatás, se kiáltás, se fájdalom nem leszén többé, mert az előbbiek el-múltak. Es monda a' ki a' királyi székben ül vala: Imé mindeneket meg-újítok.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK
19. részében. v. 1.

AZ időben: Bé-menvén JESVS
M Jeri-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.3./

Jerikòbā jár vala. Es imé egy Zakæus névű férfit, és ez a publikánusok fejedelme vala, és gazdag: és kívánnya vala látni Jesust, ki volna: és nem láthattya vala a se-regtől, mert kisdéd termetű vala. Eselő-futván fel-hága egy vad fűge fára, hogy látná őtet: mert azon mégyen vala által. Es midőn a helyre jutott volna, fel-tekintvén Jesus, látá őtet, és monda neki: Zakæé, sietve szállj-alá, mert ma a te házában kell maradnom. Es sietvén le-szálla, és örömmel fogadá őtet. Es mikoron minnyájan látnák, morgolódnak vala, mondván, hogy bűnös emberhez tért volna bé. Meg-álván pedig Zakæus, monda az Urnak: Uram, imé felet

felet az én javaimnak a szegényeknek adom; és ha valamiben valakit meg-csáltam, négy annyit adok viszsa. Monda neki Jesus: Hogy ma lótt üdvössége e háznak: mivel-hogy ő-is az Ábrahám fia. Mert az ember Fia azt jött keresni és üdvözíteni, a mi elveszett vala.

A' SZENTEK

Innepin-valo

EVANGELIOMOK

ES EPISTOLAK.

SZ. ANDRAS APOSTOL

napián. Epist. Rom. 10. v. 10.

A Tyámfiai. Szívvel hiszünk az igazságra: szájjal
léfzen pedig a' vallás-tétel az üdvösségre. Mert az
írás

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

Írás azt mondgya: Minden, a' ki ő-benne hiszen, meg nem szégyenítettik. Mert nincs külömbözés a' Zido és a' Görög között: mert ugyan azon egy Ura minnyájoknak, ki gazdag minnyájokhoz a' kik őtet segétségül hívják. Mert minden, a' ki segétségül hívja az Ur nevét, üdvözl. Hogy hívják azért segétségül a' kiben nem hittek? A' vagy mint hisznek annak, a' kit nem hallottak? Hogy predikálnak pedig ha nem küldetnek? a' mint írva vagyon: Melly ékessek a' békefég-hirdetők lábai, a' kik jókat hirdetnek. De ná minnyájan engednek az Evangeliomnak. Mert Itaias azt mondgya: Uram, ki hitt a' mi hallomásunknak? Azért a' hit a' hallásból vagyon, a' hallás pedig a' Christus igéje által. De mondom: Nem hallották-e? Sőt minden földre ki-mene az ő zengések, és a' föld kerekfégenek hatáirira az ő igéjek.

EVANGELIUM, SZ. MATEWAK

4. részében. v. 18.

AZ időben: Járván Jesus a' Galilæa tengere-mellet, láta két atyafiát, Simont, ki Péternek hivatztatik, és az atyafiát Andrást, hálót vetvén a' tengerbe, (mert halászok valának,) és monda nékik: Jöjjetek utánnam, és titeket emberek halászivá tészlek. Azok pedig

min.

mindgyárt el-hagyván a' hálókat, követék őtet. Esonnat elébb mévén, láta más két atyafiát, Jakabot a' Zebedæus fiát, és az atyafiát Jánost, a' hajóban Zebedæussal az attyokkal, földozván hálójokat: és hívá őket. Azok pedig mindgyárt el-hagyván a' hálókat s' az attyokat, követék őtet.

SZ. MIKLÓS PÜSPÖK

napján. Epist. Hebr. 13. § 7.

ATyámfiat. Meg-emelekezzetek a' ti elöttetek-járókról, a' kik néktek az Isten igéjét hirdették: kiknek látván magok-viselésének végét, köveffétek hitőket. A' Jesus Kristus tegnap, és ma: ugyan aző mind örökké is. Külömböző és idegen tudományoktól el ne viteffetek. Mert igen jó a' malasztal meg-erősíteni a' szívet, nem étkekkel: mellyek nem használtak azoknak a' kik azok - után jártak. Vagyon óítárunk, mellyről nem szabad csniek a' sátorhoz szolgálóknak. Mert a' melly állatoknak vére bé-vitetik a' bűnért a' Fő pap által a' Szent helyre, azok testeit meg-égettetik a' táboron-kivül. Az-okáért Jesus is, hogy meg-szentelné a' népet az ő vére által.

M 3

a' ma.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

a' kapun kívül szenvedett. Mennyünk ki azért őhozája a' tábor-kívül, az ő gyalázattját hordozván. Mert nincs itt maradandó várasunk, hanem a' jövődőt kereszük. ő általa azért szüntelen bé-mutassuk az Istennek a' dicséretnek áldozattját; az az, az ő nevére való vallás tévő ajakoknak gyömsőlesét. A' jó-teteménnyről pedig, és az alamiznánkodásról el ne felejtkeztek: mert efféle áldozatokkal engeszteltetik meg az Isten. Engedgyetek a' ti elöttetek-járóknak, és birtokok alatt legyetek. Mert ők vigyáznak, úgy, mint kik számot adnak a' ti lekeitekért.

EVANGELIOM, SZ. MATE NAK 25.
részében. v. 14.

AZidóban: Mondá Iesus az ő tanítványinak-é pelda-beszédet. Egy ember meszszire menván, elő-hívá a' szolgait, és kezekbe adá az ő javait. Es egynek őt talentomot ada, másnak pedig kettőt, másnak pedig egyet, mindeniknek tulaidon ereje szerent, és el-indúla mingyárt. El-méne pedig a' ki őt talentomott vőtt vala, és kereskedék

dék azokkal, és más őtöt nyere. Hasonló-képpen az a' ki kettőt vőtt vala-is, más kettőt nyere. A' ki pedig egyet vőtt vala, el-menvén a' földbe ása, és el-rejté az Ura pénzét. Sok idő-után pedig meg-jöve azoknak a' szolgáknak az Urok, és számot véte vélek. Es el-jövén a' ki őt talentomot vőtt vala, más őt talentomot hozza, mődván: Urá, őt talentomot adtál nekem, imé más őtöt nyertem a' fölött. Monda néki az Ura: örülly jó és hiv szolgálám, miért-hogy a' kevésben hiv vőltál, sokat bízok reád, menybé az Urad örömébe. El-jöve pedig a' ki két talentomot vőtt vala-is, és monda: Uram, két talentomot adtál nekem, imé más kettőt

nyertem. Monda néki az Ura: örülly jó és hív szolgám, miért, hogy a' kevésben hív voltál, sokat bízok reád, menny-bé az Urad örömébe. El-jövéen pedig a' ki egy talentomot vött vala-is, monda: Uram, tudom hogy kemény ember vagy, aratsz a' hol nem vetettél, és gyűjtész a' hol nem hintettél: és félven el-mentem, és a' te talentomodat a földbe rejtettem: ihon meg-vagyona' tied. Felelvén pedig az Ura, monda néki: Gonosz és rest szolga, tudod vala hogy aratok a' hol nem vetek, és gyűjtök a' hol nem hintettem: azért kell vala néked az én pénzem a' pénz-váltóknak adnod, és én meg-jövéen uzorával vöttem volna meg az enyimet. Vegyétek-
el

el azért tőle a' talentomot, és adgyátok annak a' kinek tíz talentoma vagyon. mert mindennek, a' kinek vagyon, adatik, és bévelkedik: attól pedig a' kinek nincsen, a' mie láttatik-is lenni, el-véretik tőle. Es a' haszontalan szolgát vessétek a' külső fetétségre: ott lesz en sírás és fogak csikorgatása.

BOLDOG ASZSZONY
fogantatása napján. Epíst. Prov.
8. v. 22.

A Tyámfiái. Az Ur bírt engem az 8 útának kezdetiben, minek-előtte valamit teremtene kezdetül fogva. Öröktől-fogva el-rendeltettem, és régtől-fogva minek-előtte a' föld lenno. Még nem voltak a' mélységek, és én már fogantattam vala: még a' vizek kútai ki nem fakadtak vala; még a' hegyek meg nem állapodtak vala nehézséggel; a' halmoknak-előtte szűkítetttem vala én: még a' földet nem teremtettem vala, és a' folyó vizeket, és a' föld kerékfége farkait. Mikor az egeket készíti vala, jelen voltam: mikor bizonyos móddal és kerítéssel körülvésti vala a' mély-
fögo-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

fégeket; mikor az egeket ott-fen meg-erősíti vala, és meg-méri vala a' vizek kútait; minden környül felveti vala a' tenger határát, és törvenyt ad vala a' vizeknek, hogy által ne mennének az ő határok: mikor a' földnek fundamentumit veti vala. ő véle voltam mindeneket el rendelvén; és gyönyörködöm vala naponként, játtzodozván előtte minden időben; játtzodozván a' föld kerekfégén: és az én gyönyörűségem az emberek fiaival lenni. Most azért fiaim, halgassatok engem: Bódogok, a' kik őrizik az én útaimat. Halgassatok az oktatást, és tegyetek bölcsesek, és ne vessétek-el azt. Bódog ember a' ki engem halgat; és a' ki vigyáz az ajtóimnál naponként, és vára-kozik az ajtómnak mellyékinél. A' ki engem megtalál, életet talál, és ádvösséget merít az Urtól.

EVANGELIUM, SZ. MATEUSZÉ. I. részében. V. I.

A' Jესus Christus, ki Davidnak az Abraham fiának fia, nemzetsé-gének könyve. Abraham nemzé Isáákat. Isáák pedig nemzé Jáko-bot. Jákob pedig nemzé Judát, és annak atyafiait. Júdas pedig nézé Fáraest, és Zarámot Támártól. Fares pedig nemzé Efront. Efron pedig

pedig nemzé Arámot. Aram pe-dig nemzé Aminadabot. Aminadab pedig nemzé Naassont. Naasson pedig nemzé Salmont. Salmon pedig nemzé Bóozt Rahab-tól. Bóoz pedig nemzé Obedet Ruttól. Obed pedig nemzé Jessét. Jesse pedig nemzé Dávid Királyt. Dávid Király pedig nemzé Salomont, attól a' ki Uriásé volt. Salomon pedig nemzé Roboámot. Roboam pedig nemzé Abiást. Abiás pedig nemzé Asat. Asa pedig né-zé Josafátot. Josafat pedig nemzé Jorámot. Jóram pedig nemzé Oziaszt. Ozias pedig nemzé Joatá-mot. Jóatam pedig nemzé Akaszt. Akaz pedig nemzé Ezekiaszt. Ezekias pedig nemzé Manassest. Manasse

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
1308.ig. j.

nassés pedig nemzé Amont. Amő
pedig nemzé Josiást. Josias pedig
nemzé Jekoníást, és annak atya-
fiat a' Babilóniába-való költözés-
ben. Es a' Babiloniába-való köl-
tözés-után; Jekonias nemzé Salá-
tielt. Salátíel pedig nemzé Zoró-
babelt. Zoróbabel pedig nemzé
Abiúdot. Abiud pedig nemzé E-
liáczímot. Eliáczim pedig nemzé
Azort. Azor pedig nemzé Sádó-
kot. Sádok pedig nemzé Akimot.
Akim pedig nemzé Eliúdot. Eliud
pedig nemzé Eléazart. Eléazar pe-
dig nemzé Mátant. Mátan pedig
nemzé Jákobot. Jákób pedig nézé
Jósefet a' Mária férjét, kitől szü-
lettetett a' Jesus, ki Christusnak hi-
vattatik.

SZ.

SZ. TAMAS APOST.

napján. Epist. Ephes. 2. v. 19.

A Tyámfiat. Már nem vattok vendégek, és jöve-
vények, hanem a' Szentek polgár-társai vattok,
és az Isté háza népei: fel-építettetve az Apostolok és
a' Proféták fundamentomára, a' fő szeglet-kő ő-maga
a' Christus Jesus lévén: melyre az egész épület fel-
rakattatván nevedik az Urnak szent templomává:
melyre ti-is együtt építettők-fel az Istennek lakó-
helyévé a' Lélek által.

EVANGELIUM, SZ. JANOSNAK

20. részében. v. 24.

AZ időben: Tamás pedig egy a'
tizen-kettő-közzül, ki kettősnek
mondatik, nem vala vèlek mikor
el-jöve Jesus. Mondának azért néki
a' több tanítványok: Láttuk az U-
rat. Ő pedig monda nekik: Hané-
ha látom az ő kezeiben a' szeglek
liggatását, és az újomat a' szeglek he-
lyére bocsátom, és a' kezemet az
ő oldalába bocsátom, nem hiszem.

Es

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

Es nyolcznap után, ismég ben valának az ő tanítványi; és Tamás övélek. El-jöve Jesus ajrók bétéve, és meg-áll a közepben, és monda: Békefég néktek. Az-után mōda Tamásnak: Erezd ide-bé az újodat, és lássad az én kezeimet; és hozd ide a' kezedet, és bocfásd az én oldalamba: és ne légy hitlen, hanem hiv. Felele Tamás, és mōda néki: En Uram, és én Istenem. Monda néki Jesus: Mivel hogy látál engem Tamás, hittél: bōldogok a' kik nem láttak és hittek:

SZ. PAL FORDVLASA
napján. Epist. Act. 9. v. 1.

A Zokban a' napokban. Saulus még-is dől-fülván fenyegetésekkel, és öldökléssel az Ur tanítványi-ellen, a' Papi-fejedelemhez méne, és levelet kére tőle Damaskusba a' synagógákhoz; hogy-ha valakiket ta-

lálma

lálma e' járat-béli férfiakat, és aszszonny-állatokat, meg-kötözve hozná Jerusalembé. Es midőn az úton menne, történék hogy Damaskushoz közelgetne: és hirtelen világosságg vevé őtet környül az égből. Es le-efvén a' földre szózatot halla, melly mōda néki: Saule, Saule, miért üldözz engem? Ki monda: Ki vagy Urā? Es amazi: En vagyok a' Jesus, a' kit te üldözzsz. nehēz néked az őszton-ellen rügőldoznod. Es reszketvén, és álmélkodván monda: Uram, mit akarssz hogy cselekedgyem? Es az Ur ő néki: Kelly-fel, és menny bō a' várasba, és ott meg-modgyák néked mit kellyen cselekedned. Azok pedig a' férfiak, a' kik késérik vala őtet, állanak vala álmélkodván, halván ugyan a' szózatot, de senkit nem látván. Fel kele pedig Saulus a' földről, és fel-nyitott szemekkel semmit nem lát vala. Kézen-fogva vonyván pedig őtet, bé vivék Damaskusba. Es ott vala három napig nem látván, és nem évék, se nem ivék. Damaskusban pedig egy Ananias-névű tanítvány vala: és monda néki látásban az Ur: Anania. Eő pedig monda: Ihol én Uram, Es az Ur ő-néki: Kelly-fel, és menny az útczába, melly Egyenesnek hivattatik: és keresz a' Júdás házábā egy Tarsusi Saulus névűt: mert imé imádkozik. (Es láta egy Ananias-névű férfiat, hogy bé-menne, és kezeit reá-tenné hogy ismég látna.) Felele pedig Ananias: Uram, sokaktúl hallottam e' ferfiu-felől, menyi gonoszokat cselekedett a' te szenteidnek Jerusalemben: és itten hatalma vagy on a' Papi-fejedelmektől, hogy meg-kötözzé mind, a' kik segítségül hívják a' te nevedet. Monda pedig néki az Ur: Mennyet, mert nekem választott edényem ez, hogy hordoz-

za az

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

22 az én nevemet a' Pogányoknak, fejedelmeknek, és az Izraél fiainak előtt. Mert én meg mutatom néki, menyit kelleffék néki az én nevemért szenvedni. Es el-méne Ananias, és bé-méne a' házba: és reá tévém kezeit, monda: Saule atiamfia, az Ur Iesus küldötte engem, a' ki meg-jelent néked az úton a' mellyen jössz vala, hogy lásd, és bé-teljesedgyél Szent Lélekkel. Es mindgyárt le-esőnek az ő szemeiről mint valami hal-héjak, és meg jöve szeme-világa: és fel-kelvén meg-kerecszteték. Es mikor őtt vólna, meg-erősödék. Lőn pedig a' tanítványokkal, kik Damaskusban válnak, egynehány napig. Es leg-ottan a' Sinagógákban predikállya vala a' Iesust, hogy ez az Isten fia. Almélkodnak vala pedig minnyájan a' kik hallják vala, és mondahak: Nem ez-é, a' ki üldözi vala Ierusalembe azokat, a' kik segétségül híják vala ezt a' nevet: és ide azért jött, hogy kötözve vigye azokat a' Papi-fejedelmekhez? Saulus pedig fokkal inkább meg-erősödik vala, és meg-szegyeníti vala a' Zidókat, kik Damaskusban laknak vala, bizonyítván hogy ez a' Christus.

EVANGELIOM, SZ. MATENAK

19. részében. v. 27.

Az időben: Monda Simon Péter Iesusnak: Imé mi mindeneket el-hattunk, és téged követünk: mi lészen tehát nekünk? Iesus pedig monda nekik: Bizony mondom

néktek

néktek, hogy ti, kik engem követetek, az új születésben, mikor az ember fia az ő földségének székibe ül, ti-istizen-két széken ültök, itélvén Israelnek tizen-két nemzetséget. Es minden a' ki el-hadgya házát, vagy attyafiait, vagy nényeit, vagy attyát, vagy anyyát, vagy feleségét, vagy fiait, vagy szántó-földeit, az én nevemért, száz annyi vesz, és az örök életet bírja.

GERTYA SZENTELŐ

Bóldog Ászszony napián.

Epist. Malach. 3. v. 1.

EZeket mondgya az Ur Isten: Imé én el-küldöm az én angyalomat, és el-készíti az utat az én orczám-előtte. Es mingyárt el-jő az ő templomába az Uralkodó, a' kit ti kerestök; és a' testamentomnak Angyala, a' kit ti kívántok. Imé el-jő, úgy mond a' seregek Ura: és ki gondolhattya-meg az ő el-jövétlének napját, és ki marad-meg hogy őtet lássa? Mert ő mint az olvasztó tűz, és mint a' ruha-festők fűve: és

N

Álul

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

ülni-fog olvasztván, és tisztítván az ezüstöt, és meg-tisztította a' Lévi fiait, és meg-szári őket mint az aranyat, és mint az ezüstöt, és az Urnak áldozatokat áldoznak igazsággal. És tetőzni fog az Urnak a' lúda és Jerusalemben áldozattya mint az előbbi napokban, és mint a' régi esztendőekben, úgy mond a' mindenható Ur.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁSZNAK 2.
részében. V. 22.

AZ időben: Minek-utánna bé-telének az ő meg-tisztulásának napjai, a' Moises törvénye-szerént, vivék őtet Jerusalembé, hogy bé-mutatnák őtet az Urnak, a' mint meg-iratott az Ur törvényében: Hogy minden férfit, a' ki az anyja méhét meg-nyitotta, az Urnak szenteltnek hivattatik: és hogy áldozatot adnának a' szerént a' mint meg-mondatott az Ur törvényében, egy bokor gerliczét, vagy két galamb-fiat. Es imé egy ember vala

Jeru-

Jerusalemben, kinek Simeon vala neve, és ez ember igaz, és Isten-félő vala, várván Iraelnek vigasztalását, és a' Szent-Lélek vala ő-bé-ne. Es feleletet vőtt vala a' Szent-Lélektől, hogy halált nem látna, míg nem előbb meg-látná az Ur Christusát: Es a' Lélek általa templomba méne. Es mikor bé-vinnék a' gyermek Jésust az ő szülői, hogy a' törvény szokása-szerént cselekednének ő érette; ő-is őlébe véve őtet, és áldá az Istent, és monda: Most bocsátod-el Uram a' te szolgádat, a' te igéd szerént békefégbé: Mert látták az én szemeim a' te üdvözítődöt, kit szerzettél minden népek színe eleibe; Világossággul a' pogányoknak meg-világosítására,

és

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

es dicsőfégül a' te népédnek Israel-
nek.

SZ. MATYÁS APOSTOL
napján. Epist. Act. I. v. 15.

A Zokban a' napokban, Felkelvén Péter az atya-
fiak között, monda; (vala pedig a' fereg minde-
nektől, közel száz húsz ember:) Atyámfiai férfiak,
bè kell tellyesüdni az Írásnak, mellyet meg-jövendölt
a' Szent-Lélek a' Dávid szája által Judáfról, ki vezére
völt azoknak, kik meg-fogták Jesust: ki közinkbe
számlaltatott vala; és részes völt ebben a' szolgálata-
ban. Es ez mezőt bírt ugyan a' hamisságnak jutal-
mából, és fel-akasztván magát ketté hasáda; és min-
den béli ki-omlék. Es tudokra lőtt mind a' Jerusa-
lemben-lakóknak, úgy hogy az a' mező az ő nyelve-
ken, Hakeldamának nevezetnék: az-az; Vér meze-
jének. Mert meg vagyon írva a' Zoltarok könyvéb:
Légyen pusztá az ő lakó helyek, és ne légyen a' ki
abban lakjék: és az ő páspókfégét más vegye-el. Szük-
ség azért e' férfiak-közzül, a' kik velünk egybe-gyű-
leköztének minden időben, melyben ki s' bé járt mi-
közöttünk az Ur Iesus, el-kezdvén a' Iános kereszta-
fégéről mind a' napig a' mellyen fel-vétetett mi-
tőlünk; hogy tanúja légyen az ő fel-támadásának mi-
velünk, egy ezek-közzül. Es előállatának kettőt,
Iósefet, ki Barsabásnak hivattatik váfa, kinek veze-
ték neve Igáz völt; és Mátyást. Es imádkozván, mő-
dának: Te Uram, ki mindeneknek szívöket tudod,

mutasd.

mutasd meg, mellyikét választottad e' kettő közzül,
hogy el-vegye e' szolgálatnak és Apostolságnak he-
lyét, melyből vétkeért ki-eset Iúdás, hogy az ő he-
lyére menne. Es sorfokat adának nekik, és a' fors
Mátyásra esék, és a' tizen-egy Apostol-közibe szám-
laltaték.

EVANGELIUM, SZ. MATYÁK II.
részében. v. . 25

A Z időben felelvén Iesus, mőda:
Hálát adok néked Atyá, meny-
nek és földnek Ura, hogy el-rej-
tetted ezeket a' bölcsektől, és az o-
kosoktól, és meg-jelentetted azo-
kat a' kisdedeknek. Ugy Atyám:
mert így völt kellemetes előtted.
Mindenek nekem adattak az a-
tyámtól. Es senki nem isméri a'
Fiat, hanem az Atya; az Atyát sem
isméri senki, hanem a' Fiu, és a' ki-
nek a' Fiu meg-akarja jelenteni. Iő-
jetek hozzám minnyájan, a' kik
munkálkodtok, és terhelve vartok,

N4

és

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.16.j./

és én meg-nyúgotlak titeket. Vegyètek-reátok az én igámat, és tanulmányatok tőlem, mert szelíd vagyok, és alázatos-szívű: és nyugodalmat találtok lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.

GYŰMÖLCS OLTO
Bóldogaszszony napján. Epistola,
Ila. 7. v. 11.

A' Napokban: szólla az Ur Akáznak, mondván: Kérj jels magadnak a' te Uradtól Istenedtől a' pokol mélységében, vagy fenn a' magasságban. Es monda Akáz: Nem kérek, és nem kísértem az Urat. Es monda: Halljátok-meg azért Dávidnak háza: Késés-é néktek, hogy az embereknek bántására vattok, hanem az én Istenemnek is bántására vattok. Azokáért az Ur ő maga ad jelt néktek. Imé egy szűz, méhében fogad, és fiat szül, és a' neve Emmanuelnek hivastatik. Vajár, és mézet észik, hogy tudgya a' gonoszt meg-vetni, és a' jót választani.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK
II. részében. v. 26.

AZ

AZ időben: Küldeték Gabriel Angyal az Istentől Galilaeának váralába, melynek Názaret néve, egy szűzhöz, ki férfiúnak vala eljegyeztetve, kinek neve vala József, a' Dávid házából, és a' szűznek neve Mária. Es bemenvén az Angyal hozzája, monda: üdvöz-légy malasztal tellyes: az Vr te veled: áldott vagy te az aszszony állatok-között. Ki mikor hallotta volna, meg-háborodék az ő beszédén, és gondolkodik vala, minémű volna ez a' kőszöntés. Es monda az Angyal neki: Ne féllj Mária, mert kedvet találtál az Istennél; imé méhedben fogadsz, és fiat szülsz, és az ő nevét Jესusnak hívod, ez nagy létszen, és a' Magasság-béli Fiának hi-

N 5

vate

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

vattatik, és neki adgya az Ur Isten
 Dávidnak az ő attyának székét: és
 országol a' Jákób házában örökké,
 és az ő országának nem lesz vége.
 Monda pedig Mária az Angyalnak:
 Mint leszén ez? mert férfiat nem
 ismerek. Es felelvén az Angyal,
 monda neki: A' Szent-Lélek száll
 te-reád, és a' Magasság-belinek ereje
 meg árnyékoz téged. Es azért a'
 Szent-is, melly tőled születterik,
 Isten Fiának hivattatik. Es ímé
 Erzébet a' te rokonod, ő-is fiat fo-
 gadot venségében; és ez hatodik
 hólnapja annak, a' ki mag-talannak
 hivattatik: mert nem leszén lehe-
 retlen az Istennél semmi ige. Monda
 pedig Mária: Imé az Ur szolgáló-
 já, legyen neké a' te ígéd-szerént.

SZ.

SZ. ALBERT PÜSPÖK

és Mátyr napján. Epíst. 2.

Tim. 2. v. 8.

Szerelmem. Meg-emlekezzél hogy az Ur Jesus
 Christus fel-tamadott halottaiból, a' David mag-
 vából, az én Evangeliumom-szerént: mellyért mint
 egy gonosz tévő munkálkodom a' foglágig: de az I-
 sten ígéje meg nem kötöttetett. Az-okaért minde-
 neket el-szenvedek a' válsztottakért, hogy ők-is el-
 vegyék az ádvösséget, melly a' Christus Iesus által
 vagyon, a' mennyei dicsőséggel. (2. Tim. 3. v. 10) Te
 pedig meg-értetted az én tudományomat, oktatáso-
 mat, igyekezetemet, hitemet, hosszúra-tűrésemet,
 szeretetemet, békefűges szenvedésemet, áldozásimet,
 szenvedésimet, mellyek rajtam történtek Antiokiá-
 ban, Ikoniumban, és Listrában: mi-némű áldozése-
 ket szenvedtem, és mindenekből ki-szabadított engé
 az Ur. Es minnyájan, a' kik a' te tetoson akarnak élni
 a' Christus Iesusban, áldozást szenvednek.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOSNAK

15. részében. v. 1.

AZ időben: Monda Jesus az ő
 tanítványinak: En vagyok az
 igaz szőlő-tő; és az én Atyám a'
 szőlő-mives. Minden szőlő-vesz-

N 5

szot

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
 /308.ig.j./

szót, a' melly én bennem gyűmölcsöt nem hoz, el-mettfzen; és min-dent, a' melly gyűmölcsöt hoz, meg-tisztit, hogy több gyűmölcsöt hozzon. Már ti tiszták vattok a' beszédért, mellyet néktek szólnottam. Maradgyatok én bennem; és én ti-bennetek. Mi-képpen a' szőlő-veszsző nem hozhat gyűmölcsöt ő-magától, ha meg nem marad a' szőlő töben: e'képpen ti sem, ha én-benné nem maradtok. En vagyok a' szőlő-tő, ti a' szőlő-veszszők: a' ki én-bennem marad, és én ő-benne, az sok gyűmölcsöt hoz: mert nálam-nélkül semmit nem cselekedhettők. Ha ki én-bennem nem marad, ki-vetterik mint a' szőlő-veszsző, és meg-szarád,

rad, és őszve-szedik azt, és a' tűzbe vetik, és el-ég. Ha én bennem maradtok, és az én igéim ti-bennetek maradnak; valamit akartok kérjete, és meg-lészen néktek:

SZ. GYÖRGY MARTYR napján azon Epistola és Evangelió olvastatik, melly a' Sz. Albert napján. lásd fol. 201.

SZ. FILEP ES SZ. JAKAB Apostol napján. Epistola, Sap. 5. v. 1.

Azaz az igazak nagy áthatatósággal szok ellen kik őket nyomorgatták, és a' kik el-vőttek az ő munkájokat. Azt látván, meg-háborodnak iszonyu félelemmel, és csodálkoznak a' véletlen szabadulá-suk hirtelenfégén, mondván magokban, bánkodván, és a' lélek-szorongatása miatt fohászkodván: Ezek a' kiket valaha csúfnak tartottunk, és szidalom hasonlatosságának. Mi balgatagok, az ő életüket bolond-ságnak alítottuk vala, és az ő végeket tisztélet-nélkül: Imé mint számláltattak az Isten fiai-közzé, és a' Szent-ek-közzé az ő férfiak.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOSNAK 14. részében. v. 1.

Ac

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

AZ időben: Monda JESVS az őtanítványinak: meg ne háborodgyék a' ízivetek. Hisztek az Istenbē, én bennem-is hidgyetek. Az Atyám házában sok lakó-helyek vannak: ha külömben volna, megmondottam volna néktek: Mert helyt készíteni megyek néktek. Es ha el-megyek, és helyt készítek nektek; ismég el-jövök, és magamhoz vészlek titeket, hogy a' hol én vagyok, tí-is ott legyetek. Es a' hová én megyek, tudgyátok; s' az útát-is tudgyátok. Monda néki Tamás: Uram, nem tudgyuk hová megy; s' mint tudhattyuk az útát? Monda néki JESVS: En vagyok az út, és az igazság, és az élet: senki az Atyához nem megyen, hanem csak én-

én-általam. Ha engem ismértetek volna, az Atyámat-is ismértétek volna ugyan: és mostantól-fogva meg-ismérítek őtet, és láttátok őtet. Monda néki Filep: Uram, mutasd-meg-nékünk az Atyát, és elég nékünk. Monda néki JESVS: Ennyi ideig vagyok veletek, és nem ismértetek-e engem? Filep, a' ki engem lát, láttya az Atyát-is. Mi-képpē mondod te: Mutasd-meg nékünk az Atyát? Nem hiszitek-é, hogy én az Atyában, és az Atya én-bennem vagyon? Az igéket, mellyeket én néktek szöllok, magamtól nem szóllom. Az Atya pedig én bennē lakván, ő cselekeszi a' cselekedeteket. Nem hiszitek-é, hogy én az Atyában, és az Atya én-bennem

va-

vagyon? Ha külföldben nem, a' cselekedetekért hidgyetek. Bizony, bizony mondom néktek: a' ki én bennem hiszen, a' melly cselekedeteket én cselekeszem, ő-is cselekeszi, s' nagyobbakat-is cselekeszik ezeknél; mert én az Atyához megyek. Es valamit az Atyától az én nevemben kértök, azt cselekeszem.

SZ. KERESZT MEG-TALÁLÁSA napján. Epist. Phil. 2. 5.

A Tyámfiai: Azt éreztétek magatokban, a' mit a' Christus Jesusban-is: ki mikor az Isten formájában volna, nem alította ragadományának, magát az Istennel egyentőnek lenni: hanem ő-magát ki-űresztette, szolgai formát vevén fel, az emberekhez hasonlónak lőtt, és külső ábrázatában úgy találtatott mint ember. Meg-alázta önmagát, engedelmes lévén mind a' halálig, a' keresztnek haláláig pedig. Azokáért az Isten-is fel-magasztalta őtet, és nevet ajándékozott néki, melly minden név-főltt vagyon: hogy a' Jesus nevére minden mennyeieknék, földieknék, és föld-

föld-alatt-valóknak térdek meg hajollyon; és minden nyelv vallást végyen, hogy az Ur Jesus Christus az Atya Istennek diadalmában vagyon.

EVANGELIUM, SZ. IANOSNAK
3. részében. v. 1.

A zidóban: Vala egy Nikodémus-névű ember a' Fariszeusok-közül, Zidók fejedelme: Ez Jesus-hoz jöve éjjel, és monda néki: Rabbi, tudgyuk hogy Istentől jöttél mesterül: mert senki e' jeleket nem cselekedheti, a' mellyeket te cselekeszel, hanem ha az Isten létszé véle. Felele Jesus, és monda néki: Bizony, bizony mondom néked, ha ki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. Monda néki Nikodemus: Mi módon születhetik az ember, mikor vén? vallyon bé-mehet-e ismét az a' anya méhéb-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
1308.ig. j. /

méhébe, és újonnan születhetik-é? Felele Jesus: Bizony, bizony módó néked, ha ki újonnan nem születik vizből és Szent-Lélekből, nem mehet-bé az Isten országába. A' mi a' test-ről született, test az; és a' mi a' lelektől született, lélek az. Ne csodáld, hogy azt mondtam néked: Szükség néktek újonnan születnetek. A' szél a' hol akarja, ott fúj; és a' szavát hallod, de nem tudod honnét jőjön, a' vagy hová megyen: így vagyon minden, a' ki a' lelektől született. Felele Nikodémus, és monda néki: Mi-képpen lehetnek ezek? Felele Jesus, és monda néki: Te mester vagy Izraélbē, és nem tudod ezeket? Bizony, bizony mondom néked, hogy a' mi tudunk,

tudunk, azt mondgyuk; és a' mi láttunk, azt bizonyítottuk, és a' mi bizonyosságunkat bé nem vesszitek. Ha földieket mondtam néktek, és nem hiszitek: mint hiszitek, ha mennyieket mondok néktek? Es senki fel nem ment menybe, hanem csak az a' ki le-szállott menyből, az ember Fia, ki menyben vagyon. Es a' mint Moises fel-magasztalta a' kigyót a' pusztában, úgy kell fel-magasztaltatni az ember Fiának: hogy minden a' ki ő benne hiszen, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

KERESZTELŐ SZ. JANOS

napján. Epist. Isaia 49. v. 1.

HAllyátok szigetek, és figyelmezzetek távúl-való népek: Az Ur az anyám méhétől-fogva hívott engem, mikor az anyám méhében vólnék meg-emle-

kezete nevemről. Es tőtre az én szímat mint az éles kardot: az ő keze árnyékával fűdözött-bé engém, és edtt engem mint a' választott nyilat: az ő tegzébe rejtett-el engem. Es monda nékem: En szolgám vagy te Izraél, mert benned dicskedem. Es mondek én: Heában munkálkodtam, ok-nélkül, és hívágofton eméltettem meg erőmet: az okáért az én ítéletem az Úrral, és az én munkám az én Istenemmel. Es most azt mondgya az Ur, az anyám méhétől-fogva szolgál magának formálván engem, hogy viszsza hozzam Iákobot ő hozzája, és Izraél egybe nem gyűjtetik: és meg dicsőítettem az Ur szemei előtt, és az én Istenem előtt én erőfőgem. Es monda: Kevés neké hogy szolgám légy a' Jákob nemzetiségének fel-állatására, és az Izraél főprejének meg-térítésére: Imé világosságu adtalak téged a' Pogányoknak, hogy üdvözítőm légy a' földnek végű határáig. Ezeket mondgya az Ur az Izraél meg-váltója, az ő szente, a' meg-vetett léleknek, a' meg-útaltatott nemzetiségnek, az Urak szolgájának: Meg látnak a' királyok, és fel-kelnek a' fejedelmek, és imádnak az Urért, mert hív; és az Izraél szentéért, a' ki téged választott.

EVANGELIOM, SZ. LUKÁCSNAK I.
részében. v. 57.

ERzébet szülésének ideje pedig el-telék, és fiat szüle. Es meghallák a' szőszédi és rokoni, hogy felmagasztalta az Ur az ő irgalmasságát

gát ő-véle, és őrvédeznék vala neki. Es lón nyölczad napon, el-jóvének hogy környül-metélnék a' gyermeket, és hiják vala azt az arya nevére Zakariásnak. Es felelvén az annya, monda: Semini-képpen né, hanem Jánosnak hivattatik. Es mondának neki: Lám senki nincs a' te rokonlágodban, a' ki e' névvel hivattassék. Intének pedig az attyának, kinek akarná hivattatni őtet. Es jedző táblát kérvén íra, mondván: János az ő neve. Es csodálkozásának minnyájan. Meg-nyílek pedig mindgyárt a' szája, és a' nyelve, és szólla áldván az Istent. Es félelem lón minden ő szomszédin: és Judáának minden hegyes tartományábā ki-hirdettetének mind

ez igék: és szívókbé vevék minnyá-
jan a' kik hallották vala, modván:
Véled-è, ki lészene' gyermek? Mert
az Ur keze vala ó-véle. Es Zaka-
riás az ó attya bé-telék Szent-Lé-
lekkel: és profétála, mondván: Al-
dott az Ur Israëlnek Istene, mert
meg-látogatta, és meg-váltotta az
ó népét.

SZ. LASLO KIRALY
NAPIAN. Epistola, Eccl. 31. v. 8.

A Tyámfai. Bóldog a' gazdag, a' ki makula-nél-
kül találtatott: és a' ki az arany-után nem járt,
se nem bizott a' pénzben és a' kincsekben. Kicsoda
az, és dicsérjék őtet? mert csoda dolgokat cselekedett
életében. A' ki meg-probáltatott abban, és tekél-
letes, örök dicsőfége lészzen annak: a' ki vétkezhetett,
és nem vétkezett; gonoszt cselekedhetett, és nem cse-
lekedett: az-okáért meg-erősítették az ó javai az
Urbán, és az ó alamiznait beszéli a' Szenteknek és
Gyűlekedzete.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK 24.
részében. v. 43.

Az

AZ időben: Monda JESVS az ó
tanítványinak: Vigyázzatok,
mert nem tudgyátok melly órábā
jő-el a' tí Vratok. Azt pedig értse-
tek, hogy ha tudná a' cselédes em-
ber, melly órában volna el-jöven-
dő a' lopò, vigyázna ugyan, és nē
hagyná meg álni az ó házát. Az-
okáért ti-is legyetek készek: mert
a' melly órában nem tudgyátok, el-
jövendő az ember Fia. Véled-è,
kicsoda a' hiv és okos szolga, kit az
Ura az ó háza-népére rendelt, hogy
azoknak eledelt adgyon ideje. ko-
rán? Bóldog az a' szolga, kit mikor
el-jövend az Ura, úgy talál csele-
kedni. bizony mondom néktek,
hogy minden javaira rendeli őtet.
Ha pedig ama gonosz szolga az
ó

Öz

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
1308.ig. j. /

ő szivében mondgya: Késik el-jöni az Uram: és verni kezdi a' szolgatársait, egyék pedig és igyék a' részegekkel: el-jő annak a' szolgának az Ura, a' napon mellyen nem reméli, és az órán mellyen nem tudgya; és el-választja őtet, és az ő réizét a' kép-mutatòkkal téfzi: ott léfzen sírás, és fogak csikorgatása.

SZ. PETER, ES SZ. PAL
Apostol napján. Epist. Act. 12. V. I.

A Napokban. Heródes király ki-nyújtá kezét, hogy meg-sanyargatna némelyleket az Anyaszentegyházból. Meg-ölé pedig Jakabot a' János bátyát kardal. Látvā pedig hogy tetfzenék a' Zidóknak, el-tekellé hogy meg-fogná Pétert-is. Valának pedig a' Kovásztalanok napjai. Kit midőn meg-fogott-vólna, a' tömlöczbe tévé, advā őtet négy negyedes vitézeknek hogy őriznék, Húsvét-után ki-akarván őtet hozni a' népnek. Es Péter a' tömlöczben tartatik vala ugyan. Az Anyaszentegyháztól pedig szüntelen imádság léfzen vala az Istenhez ő-értette. Midőn pe-
dig

dig ki hozandó vólna őtet Heródes, azon éjjel Péter két vitéz-között hál vala, két lánczal meg-kötöztetvén: és az őrzők az ajtó-elött őrzik vala a' tömlöczöt. Es ímé az Ur Angyala melléje álla: és világosság tündöklék a' házban: és meg-űtvén a' Péter oldalát, fel-költé őtet, mondvā: Kelly-fel gyorsan! Es le-esének a' lánczok az ő kezeiről. Monda pedig az Angyal neki: Ővedzödgyél-fel, és vond-fel a' te sárudat. Es úgy cselekedék. Es monda neki: Vedd reád a' ruházatodat, és kövefs engem. Es ki-menvén követi vala őtet, és nem tudgya vala hogy valóságos, a' mi az Angyal-által léfzen vala: alittya vala pedig hogy látást látna. Altal-menvén pedig az első és második őrizeten, jutának a' vas-kapuhoz, melly a' városra viszen: melly magától meg-nyílék nekik. Es ki-menvén által-menének egy útozán: és mingyárt el-méne tőle az Angyal. Es Péter ő-magához térvén, monda: Most tudom bizonynyal, hogy el-küldötte az Ur az Angyalát, és ki-mentett engő a' Heródes kezéből, és a' Zidó népnek minden várakozásából.

EVANGELIV M, SZ. MATENAK 16.
részében. V. 13.

A Zidóban: Jöve JESVS Filep Czesaræájának részeire: és kérdé a' tanítványit, mōdvān: Kinek mongyák lenni az emberek ez Ember Fiát? Ők pedig mondának: Né-

mellyek Keresztelő Jánosnak, né-
 mellyek pedig Illyésnek, nemel-
 lyek pedig Jeremiásnak, a' vagy egy-
 nek a' proféták-közzül. Monda
 nékik Jésus: Tí pedig kinek mon-
 dotok engem lenni? Felelvén Simő
 Péter, monda: Te vagy a' Christus,
 az elő Isten fia. Felelvé pedig Jésus,
 monda néki: Bóldog vagy Simon
 Jónas fia: mert a' test és vér nem
 jelentette néked, hanem az Atyám,
 ki mennyekben vagyon. En-is
 mondó néked, hogy te Péter vagy,
 és e' kő-szálon fogom építeni az én
 Anyaszentegyházamat, és a' pokol
 kapui erőt nem vésznek rajta. Es
 néked adom a' mennyeknek orszá-
 ga kulcsait. Es valamit meg-kö-
 tőzsz a' földön, meg leszzen kötözve
 men-

mennyekben-is: és valamit meg-
 öldösz a' földön, meg-leszen öl-
 dozva mennyekben-is.

BOLDOG ASZONY
 látogatása napján. Epist. Cāt. 2. v. 8.

IMé ő jó ugrálván a' hegyeken, által-ugordvána' hal-
 mokat: hasonló az én szerelmesem a' vad kecské-
 hez, és a' szarvasok fiához. Imé ő a' mi falunk-me-
 gett áll, nézven az ablakok-által, nézdegelvén a' ro-
 stélyok-által. Imé az én szerelmesem szól nékem:
 Kelly-fel, siess én szeretőm, én galambom, én szépé,
 és jőj-el. Mert már a' tél el-múlt, a' zápor-első el-
 ment, és el-távozott. Virágok láttattanak a' mi föld-
 dünkön, a' szőlő-metszésnek ideje el-jött: a' gerlicze
 szava hallattatott a' mi földünkön: a' füge-fa el-hozta
 első gyümölcsit: a' virágozó szőlők ki-eresztették
 illatnyokat. Kelly-fel, én szeretőm, én szépem, és
 jőj-el: én galambom a' kő-szikla iyikaiban, a' gyep-
 hasadékjában, mutatd-meg-nékem az orcsádat, zeng-
 jen a' te szózatod a' füleimben: mert a' te szózatod
 édes, és az orcsád ékes.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK

1. részében. v. 39.

AZ időben: Fel-kelvén pedig
 Mária azokban a napokban

O s

el.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
 /308.ig.j./

él-méne az hegyes tartományba
fietséggel a' Júda várasába: Es
bé-méne a' Zakariás házába, és
köszönté Erzébetet: és lón hogy
hallá Ersébet a' Mária köszönté-
set, röpőse a' magzat az ő méhében:
és bételék Erzébet Szent Lélekkel:
és nagy szóval fel-kiálta, és mon-
da: Aldott vagy te az aszszony
állatok-között, és áldott a' te mē-
hednek gyümölcse. Es honnét
vayon ez nékem, hogy az én Urā
annya én-hozzám jőjön? Mert imē
hogy a' te köszöntésed szava lón az
én fűleimben, örömmel röpőse a'
magzat az én méhemben. és bōl-
dog vagy a' ki hittél, mert bétel-
lyesednek azok, mellyek néked
mondattak az Urtól. Es monda

Maria

Mária: Magasztallya az én lelkem
az Urat: és örvendezett az én lel-
kem az én üdvözítő Istenemben.

SZ. MARIA MAGDOLNA
aszszony napján. Epist. Cant. 3. v. 2.

El-kelek, és meg-kerülöm a' várašt: a' szorossa-
kon és útzákon kerestem a' kit szeret az én lelkē:
kerestem őtet, és nem találtam. Reám találának az
örizők, kik a' várašt őrizik: Láttatok-e a' kit szeret
az én lelkem? Egy kevesfé midőn meg-halladtam
vólna őket, meg-találám a' kit szeret az én lelkem-
meg-fogám őtet: el sem bossátom, míg nem-bé-vā-
szem őtet az anyám házába, és a' szűlém kamarájába.
Kényszeritek titeket Jerusálé leányi, a' vad-kecské-
re és a' mezzi szarvasokra, hogy fel ne serkentsetek
az én szeretőmet, míg maga nem akarja. (Cant 3.
v. 6.) Tégy engem mint pecsétet a' szívedre, mint
pecsétet a' karodra: mert erős mint a' halál a' sze-
retet, kemény mint a' pokol a' buzgó szerelem: an-
nak lámpási, tűzes és langos lámpások. A' fok vizek
nem ölthették meg a' szeretetet, sem a' folyó-vizek
nem burították azt: ha ember az ő házának min-
den marháját adná-is a' szeretetért, mint a' semmit
egy meg-utállyá azt.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁSNAK 7.
részében. v. 36.

Az

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.3./

AZ időben: Kéri vala Jესust né-
 melly a' Farisæusok - közzül,
 hogy véle ennék. Es bé-menvén a'
 Farisæus házába, le-telepedék. Es
 ímé egy aszsznoy állat, ki a' váras-
 ban bűnös vala, hogy meg-érté
 hogy le-telepedett volna a' Farisæus
 házában, hoza alabastrumot kenet-
 tel: és meg-álván hátul a' lábainál,
 köny-húllatásokkal kezdé öntözni
 a' lábait, és fejének haj szálaival tör-
 li vala, és csókolgattya vala a' lá-
 bait, és a' kenettel keni vala. Lát-
 ván pedig a' Farisæus, a' ki őtet
 hitta vala, szólla ő-magában, mód-
 ván: Ez ha proféta volna, tudná
 bizonynal, kicsoda, és minémű-
 aszszony-állat, a' ki őtet illeti; mert
 bűnös. Es felelvén Jესus, monda
 néki:

néki: Simon, vagyon valami mon-
 dásom néked. Az pedig monda:
 Mester, mond-el. Két adóssa vala
 egy kölcsön-adónak, edgyik öt-
 száz pénzel tartozik vala, és a' má-
 sik ötvennel. Nem lévén azoknak
 a' honnét meg-adnák, meg-engede-
 mind a' kettőnek. Azért kicsoda
 szereti őtet inkább? Felelvén Si-
 mon, monda: Vélem hogy az, a'
 kinek többet engedett. Ő pedig
 monda néki: Igazán itéléd. Es
 fordulván az aszszony állathoz,
 monda Simonnak: Látod-e ez
 aszszony állatot? Bé-jöttem a' há-
 zadba, vizet a' lábaimnak nem ad-
 tal: ez pedig köny-húllatásokkal
 öntözte a' lábaimat, és haj-szálai-
 val töröltte-meg. Csókot nekem
 nem

nem adtál: ez pedig mióta bé-jött
meg nem szűnt csókolgatni a' lá-
baimat. Olajjal a' fejemet meg-
nem kentéd: ez pedig kenettel ké-
te-meg a' lábaimat. Az-okáért
mondom néked: Meg-bocsáttat-
nak néki sok bűnei, mert igen sze-
retett. A' kinek pedig kevesebb
bocsáttatik-meg, kevesbé szereti.
Monda pedig annak: Meg-bocsát-
tatnak néked bűneid. És a' kik egy-
gyütt le-telepedtek vala, kezdének
mondani ő magokban: Kicsoda ez
a' ki még a' bűnőket-is meg-bocsát-
tya? Monda pedig az afzszony ál-
latnak: A' te hited meg-szabadított
tèged: menny-el békével.

SZ JAKAB APOSTOL
napján. Epist. 1. Cor. 4. 9.

Atyám

A Tyámfiat. Vélem hogy az Isten minket leg-ú-
tolsó Apostoloknak mutatott, úgy-mint halálra-
valókat: mert csodája lőttünk a' Világnak, és az An-
gyaloknak, és az embereknek. Mi bolódok vagjuk a'
Christusért, ti pedig okosok a' Christusban: mi eszt-
lenek, ti pedig erősek: ti nemessék, mi pedig nem-
telenek. Mind ez óráig éhezünk, és szomjúhozunk,
és mezitelenek vagyunk, és arczúl verettettünk, és ide-
tova hújdofunk, és munkálkodunk kezeinkel dol-
gozván: átkoztatunk, és áldunk: üldözést szenvedünk,
és el-tűnjük: káromlattatunk, és könyörgünk: mint e'
Világnak szemeti lőrtünk, mindenek mosléki mind ez
ideig. Nem irom ezeket, hogy meg-szégyenittse-
tek titeket, hanem úgy-mint szerelmes fiaimat íntlek.
Mert ha tiz ezer tanítótok vagyon-is a' Christusban,
de nem sok atyátok. Mert a' Christus Jesusban az
Evangelium által én szűltelek titeket.

EVANGELIUM, SZ. MATEUS 20.
részében. v. 20.

AZ időben: Járula Jesushoz a'
Zebedæus fiainak anyja a' fiai-
val, imádvá és kérvén valamit tőle.
Ki monda néki: Mit akarsz? Mon-
da néki: Mődgyad hogy üllyőnez
én két fiam, edgyik a' te jobbodra,
és edgyik a' balodra a' te országod-
ban.

Régi nyomtatványok, Metica Slov., Martin:
/308.ig.j./

ban. Felelvén pedig Jésus, monda: Nem tudgyátok mit kértek. Megihattjátok-é a' pohárt, mellyet én meg-iszom? Mondának néki; megihattjuk. Monda nekik: Az én poháromat meg-iszszátok ugyan az én jobbomra ülni pedig vagy balomra, nem enyim hogy néktek adgyam, hanem a' kiknek készítette az én Atyámtól.

UR SZINE VALTOZASA
napján. Epist. 2. Pet. 1. §. 16.

Szerelmesim. Nem mesterfészes meséket követvén, adtuk néktek tudtotoakra a' mi Urunk Jésus Christusnak erejét és jelé-létét: hanem látói lévén az ő fölséges-voltának. Mert az Atya Istentől tiszteltetvött és dicsőséget, ilyen szózat jövé-alá hozzája a' nagyságos dicsőségtől: Ez az én szerelmes Fiam, ki-ben nékem kedvem tölt, őtet halgassátok. Es ezt az őgből adatott szózatotmi hallottuk, mikor ő-véle voltunk a' szent hegyen. Es a' profétáknak erős beszéde-vagyón nálunk: mellyre figyelmeztvén jól eseltek, mint a' homályos helyen világoskodó szó-vét.

vétnekre, míg a' nap meg-világosodgyék, és a' hajnal-ésillag fel-támadgyon a' ti sziveitekben.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK

17. részében. v. 1.

AZ időben: Melléje vévé Jésus Pétert, &c. láld fol. 58.

SZ. LŐRINCZ MARTIR
napján. Epist. 2. Cor. 9. §. 6.

A Tyámfiat. A' ki szűkőn vét, szűkőn is arat: és a' ki áldásokkal vét, áldásokkal is arat. Ki-ké mind a' mint el-tekéllete szivén, nem szomorúságból, vagy kételenségből: mert jó kedvű adakozót szeret az Isten. Hatalmas pedig az Isten minden malasztot meg-béviteni ti bennetek: hogy mindenekben mindenkor minden elégfégtek lévén, bévelkődgyetek minden jó-téteményre, a' mint írva vagyon: Öfztogatot, a' szegényeknek adott: az ő igazsága meg-marad örökkön örökké. A' ki pedig magot ad a' vetőnek; kenyeret-is ad az eledelre, és meg-fokafttya a' timagotokat, és meg-őregbíti a' ti igazságtok veteményinek nevékedéit.

EVANGELIUM, SZ. JANOSNAK

13. részében. v. 24.

AZ időben: Monda Jésus az ő tanítványinak: Bizony, bizony
P mon-

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

mondom néktek, ha a' búza mag földbe esvén, meg nem hal, csak maga marad: ha pedig meg-hal, sok gyümölcsöt hoz. A' ki a' lelké szereti, el-veszti azt; és a' ki a' lelké gyűlöli e' Világon, az örök életre meg-őrizi azt. Ha ki nékem szolgál, engem kövessen: és a' hol én vagyok, ott lesz az én szolgám is. Ha ki nékem szolgál, meg-tiszteli azt az én Atyám.

NAGY BOLDOG ASZSZONY napján. Epist. Eccli. 24. v. II.

MIndéneken nyugodalmat kerestem, és az Ur örökiségében lakom. Akkor parancsola, és monda nékem a' Mindeneknek-teremtője: és a' ki engem teremtett, meg-nyugovék hajlókomban, és monda nékem: Jákobbá lakjál, és Izráelben bírij örök séget, és az én választottim-között verj gyökeret. Kezdetől fogva, és az idők-eltől teremtettem, és mind a' jö-

vén

endő Világig meg nem szűnöm, és a' szent lakó-helyben előtte szolgáltam. Es így Sionbā meg-erősítettem, és a' meg-szentelt városban hasonló-képpen meg-nyugodtam, és Jerusalemben az én hatalmom. Es meg-gyökereztem a' bősülletes nép-között, és az én Isteneim részében az ő örök sége, és a' Szenteknek tellyes vóltában az én lakásom. Mint a' czedrus a' Libanuson fel-magasztaltattam, és mint a' czipros a' Sion hegyén: Mint a' palma fel-magasztaltattam Kadesben, és mint a' rósa plántálása Jerikóban: Mint a' szép olaj-fa a' mezőkön, és mint a' platanus-fa fel-magasztaltattam a' víz mellett az úttzakon, Mint a' fa-hej s' a' szépen illatozó balsamum illatoztam; mint a' válogatott mirra adtam a' jó illatnak györűségét.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK

10. részében. v. 38.

AZidőben: Bé-méne Jesus egy kastélyba: és egy Márta-nevű asszony állat bé-fogadá őtet az ő házába, és ennek egy Mária-nevű öttse vala, ki az Urnak lábainál ül-vén halgattya vala-is az ő igéjét. Márta pedig szorgalmatoskodik vala a' gyakor szolgálatban: ki meg állta, és monda: Uram, nem gondol

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

dolgoz-évéle, hogy az ötfém egye-
dül hagyott engemet szolgálni.
mondgyad azért neki, hogy segéte-
sen engem. Es felelvén, monda
néki az Ur: Márta, Márta, szorga-
lamos vagy, és sokakban törődöl.
De egy a' szükséges. Mária leg-
jobb részt választott, melly el nem
vétetik tőle.

SZ. ISTVAN KIRALY
napján. Epist. Phil. 3. v. 7.

A Tyánfiai. A' mik nékem nyereségek voltak,
azok az a' Christust károknak alítottam. Sőt
mindeneket kárnak alítok lenni az én Uram Jesus
Christusnak méltóságos ismérétiért: kiért mindene-
ket kárnak tartottam, és úgy alítom mint a' ganéjt,
hogy a' Christust meg-nyerjé, és találtaffam ő benne,
nem lévén törvénybéli igazságom, hanem a' melly a'
Christus Jesusnak hitből-való: melly az Istentől-
való igazság a' hit-által, hogy őtet meg ismérjem, és
az ő szenvedésének társaságát: hasonló léven az ő
halálához: ha valaminek a' halottak-közzül-való fel-
támadásra juthatok. nem hogy már el-vőttem volna,
vagy már tevékenes volnék: hanem követem, ha va-
laminek

lamin meg-foghatom azt a' mire meg-fogattattam a'
Christus Jéstól.

EVANGELIUM, SZ. LUKACSNAK 19.
részében. v. 12.

AZ időben: Monda Jesus az ő
tanítványinak e' példa-beszédet.
Egy nemes ember megszíze-
tartományba méne, hogy magának
országot venne, és vissza-térne.
Elő-híván pedig az ő tíz szolgait,
tíz girátada nékik, és monda nékik:
Kereskedgyetek míg meg-jövök.
Az ő polgári pedig gyűlölik vala-
őtet, és követtséget küldének után-
na, mondván: Nem akarjuk ezt
rajtunk uralkodni. Es lőn, hogy
meg-vévén az országot, meg-térne.
és előhagyá hívattatnia a' szolgákat,
a' kiknek a' pénzt adta vala, hogy
meg-tudná, ki-ki mennyit kereske-
dett

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
1308.ig. j. /

dett volna. El-jöve pedig az első ván a' mit nem vetettem; s' miért mondván: Uram, a' te girád ténem adtad tehát az én pénzemet girát nyert. Es Monda néki: Ó a' pénz-váltó asztalra, hogy én el-rúllj jó szolgám, mivelhogy a' ke-jövén, uzorákkal vőttem volna ki vésen hiv vőtál, hatalmad léstetett? Es az ott-állóknak monda: tíz várafon. A' második-is el-jöve. Vegyétek-el tőle a' girát, és adgyá-mondván: Uram, a' te girád ottok annak a' kinek tíz girája vagyō. girát nyert. Ennek-is monda: Te. Es mondának néki: Urá, tíz girája is légy őt várafon. Más-is el-jöve, vagyō. Mondō pedig néktek, hogy mondván: Uram, ihon a' te girád, mindeñek a' kinek vagyon, adatik, melly nálam el-tétetve vólt a' kez- és bé-velkődik: attól pedig a' ki-kenőben: mert féltem tőled, hogy nek nincsen, a' mie vagyon-is el-ím kemény ember vagy: el-vészed vétetik tőle. Mindazáltal, amaz én a' mit le nem tőttem, és meg-aratod ellenfégimet, a' kik nē akarták hogy a' mit nem vetettél. Monda néki: én rajtok uralkodgyam, hozzátok A' te szádból itéllek-meg téged go-ide, és őllyétek-meg előttem. nosz szolga. tudod vala hogy én SZ. BERTALAN APOSTOL kemény ember vagyok, el-vévén napján. Epist. 1. Cor. 12. v. 27. a' mit le nem tőttem, és meg arat-ván

A Tyámfiat. A' Christus teste vattok, és tagból-
való tagok. Es némellyeket helyhez tetett ugyan

az Isten az Anyaszentegyházban először Apostolokat, másodszor Profétákat, harmadszor Doctöröket, azután erőket, az-után a' gyógyításoknak ajándékait, se gétsegeket, vezérléseket, a' nyelveknek külömbfégit a' beszédeknek magyarázásit. Vallyon minnyájan Apostolok-é? vallyon minnyájan Proféták-é? vallyon minnyájan Doktörök-é? vallyon minnyájan erők-é? vallyon minnyájoknak vagyon-é gyógyításokra- val ajándékja? vallyon minnyájan magyarázók-é? Igyekezettek pedig jobb ajándékokra.

EVANGELIUM, SZ. LUKASZNAK 6
részében. v. 12.

AZ időben: Ki-méne JESVS a' hegyre imádkozni, és egész étszaka az Isteni imádságban marada. Es midőn meg-virradott volna, hívá a' tanítványit; és választa tizen-kettőt közzülök (kiket Apostoloknak-is nevezte:) Simont, kit Péternek nevezte, és András, annak bátyját, Jakabot, és János, Filepet, és Bertalant, Mátét, és Tamást, Jakabot az Alfæus fiát, és

és Simont ki Zelótesnek hivattatik, és Júdást a' Jakab attyafiát, és Júdas Iskariótest, ki áruló vólt. Es alá-jóven vélek, meg-állá a' mezős helyen, és az ő tanítványinak serege, és bévséges sokasága a' népnek egész Judæából, és Jerusalemból, és a' tenger mellől, és Tirusból, és Sidonból, a' kik jöttek vala hogy halgarnák őtet, és meg-gyógyíttatnának az ő betegségekéből. Es a' kik gyötrettetnek vala a' tisztátalállekektől, meg-gyógyíttatnak vala. Es az egész sereg keresi vala őtet, illetni; mert erő mégyen vala ki ő-belőle, és meg-gyógyít vala mindeneket.

BOLDOG ASZSZONY
születése napján. Epist. Prov. 8.
v. 22. Lásd fol. 185.

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
1308.ig. j. /

EVANGELIUM, SZ. MATENAK 2.
részében. v. 1. Lásd folio 136.

SZ. KERESZT FEL-MAGA-
sztalása napján. Epistola, Phil. 2.
v. 5. Lásd fol. 206.

EVANGELIUM, SZ. IANOSNAK
12. részében v. 31.

AZ időben: Monda Jesus a' Zi-
dók sereginek. Most vagyon a'
Világ itéleti: most e' Világ fejedel-
me ki-vettetik. Es én ha fel-ma-
gasztaltatom a' földtől, mindeneket
magamhoz vonszok. (ezt pedig
mondgya vala, jelentvén minemű
halállal halna-meg.) Felele néki a'
sereg: Mi azt hallottuk a' törvény-
ből, hogy a' Christus meg-marad
örökké: és mint mondod te; Szűk-
ség fel-magasztaltatni az ember
fianak? Kicsoda ez az embernek

Fia!

Fia? Monda azért nékik Jesus:
Még egy kevesse, a' világosság ti
veletek vagyon. Járjatok míg vilá-
gosságtok vagyon, hogy a' sötétség
titeket el ne lepjen: és a' ki a' sötét-
ben jár, nem tudgya hová megye.
A' míg világosságtok vagyon, hid-
gyetek a' világosságban, hogy a'
világosság fiai legyetek.

SZ. MATE APOSTOL
és Evang. napján. Ezech. 1. v. 10.

A' Négy lelkes állatok ábrázattyának hasonlatos-
sága; emberi orca, és oroszlány orca a' négy-
nek jobja-felől; ökör orca pedig a' negynek balja-fel-
ől, és sas orca a' négy-felől. Az ő orcájok, és szár-
nyok ki terjesztve fellyűl: mindeniknek két szárnyok
egy-mást érik vala, és kettei bé-fűdözi vala az ő
testöket: és mindenik közzűlők eleibe mégyen vala
arczal. a' hova a' lélek indulattya vala, oda mennek
vala, és meg nem fordúlnak vala midőn járnának. Es
a' lelkes állatok színe, az ő tekintetek, mint az égő
tűzes színek, és mint a' lámpásoknak tekintete. Ez
vala a' látás, futósván a' lelkes állatok-között a' tűz-
nek fényessége, és a' tűzből ki-menő villámás.

Evang

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
1308.ig. j. /

AZ időben: Látta Jézus egy Má-
té-nevű embert a vámon úlni.
Es monda neki: Kövess engem.
Es fel-kelvén, követé őtet. Es lőn,
le-telepedvén ő a házban, ímé sok
publikánusok és bűnösök jövé,
le-telepedének Jézussal, és az ő ta-
nitványival. Es látván a Fariszeu-
sok, mondának az ő tanitványi-
nak: Miért észik a publikánusok-
kal és a bűnösökkel a ti Mestere-
tek? Jézus pedig halván, monda:
Nem szükség az egészségeseknek az
orvos, hanem a betegeknek. El-
menvén pedig tanulmányátok meg-
mi legyen: Irgalmaffágot akarok,
és nem áldozatot. Mert nem jöt-
tem az igazakat híni, hanem a bű-
nösöket.

SZ. MI.

SZ. MIHALY ARKANGYAL
napján. Epistola, Apoc. I. v. 1.

A Napokban: Meg-jelenté Isten a' mellyeknek ha-
mar meg-kell lenni, szólván az ő Angyala-által
az ő szolgájának Jánosnak, ki bizonyfágot tőtt az I-
sten igéjéről, és bizonyfágot a' Jézus Christusról, min-
denekről a' miket látott. Bóldog, a' ki olvassa és hal-
lya e' profétalásának igéit: és meg tartya azokat, mel-
lyek abban meg-irattattak: mert az idő közel vagyō.
Iános a' hét Anyaszetegyháznak, mellyek Ásiában
vannak: Malaszt néktek es békesség attól, a' ki vagyō,
és a' ki vala, és a' ki el-jövendō; és a' hét lelkektől,
kik az ő királyi-székének színe-előtt vannak: és a'
Jézus Christustól, a' ki hív tanú, első szőlött a' ha-
lottak-közzől, és e' föld királyinak fejedelme: a' ki
minket szeretett, és meg-mosott minket a' mi bűne-
inkből az ő vére-által.

EVANGELIUM, SZ. MATEUS 18.
részében, v. 1.

AZ időben: Iárulának a' tanitvá-
nyok Jézushoz, mondván: Kie-
vélsz nagyobnak lenni meñyeknek
országában? Es hozzá híván Jézus
egy kisdedet, közikbe állatá őtet,
és

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
1308.ig. 3. /

és monda: Bizony mondó néktek, ha meg nem tértek, és nem léstetek mint a' kisdedek, nem mentek-bé mennyeknek országába. Valaki azért magát meg-alázza mint e' kisded, az nagyobb mennyeknek országában. Es a' ki bé-fogad egy ilyen kisdedet én nevemben, engem fogad-bé: a' ki pedig meg-botráncóztat edgyet e' kisdedek-közzül, kik én-bennem hisznek, hasznosb annak hogy egy malom-kő kötteffék a' nyakára, és a' tenger mélységébe el-meritteffék. Jaj e' Világnak a' botráncózásokért. Mert szükség hogy botráncózások jöjjenek: mindazáltal jaj annak az embernek, a' ki által botráncózás jő. Ha pedig a' kezéd, vagy lábad

meg-

meg-botráncóztat téd; vágd-el azt, és vedd-el tőled: jobb néked az életre bé-menned bennán, vagy sántán; hogy-sem két kezéd, vagy két lábad lévén az örök tűzre vetetned. Es ha a' szemed meg-botráncóztat téd, vágd-ki azt, és vedd-el-tőled: jobb néked egy szem az életre bé-menned, hogy-sem két szemed lévén a' gehenna tűzébe vettedned. Meg-láffátok hogy meg ne utálljatok edgyet e' kisdedek-közzül: mert mondom néktek, hogy ezeknek Angyali mennyekben mindenkor láttják az Atyám orcáját, ki mennyekben vagyon.

SZ. SIMON ES SZ. JUDAS
Apostol napján. Epist. Ephes. 4. v. 7.

Kinek

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
1308.ig. j. /

Kinek-kinek közölünk malaszt adatott, a' Christus ajándékozásának mértéke-szerént. Az-okáért mondgya: Fel menvén a' magasságba, fogva vitta a' fogfágot: ajándékokat adott az embereknek. Hogy pedig fel-ment, micsoda, hanem hogy le-is szállott előbb a' földnek alsó részeire? A' ki le-szállott, ő a' ki fel-is ment minden egék-fölibe, hogy mindeneket bé töltsen. Es ő adott némellyeket ugyan Apostolokat, némellyeket pedig Profétákat, némellyeket pedig Evangelistákat, némellyeket pedig pásztrokat és Doktorokat, a' Szenteknek tellyes vótokra a' szolgálatnak munkájára, a' Christus testének épülésére: míg minnyájan el-jussunk a' hitnek és az Isten ismeretnek edgyességére, hogy tekéletes férfiak legyünk a' Christus meg-állapodott idejének mértéke-szerént.

EVANGELIUM, SZ. IANOSNAK 13.
részében. v. 17.

AZ időben: Monda Jesus az ő tanítványinak. Ezeket parancsolom néktek, hogy szeressétek egy-mást. Ha a' Világ titeket gyűlöl, tudgyátok hogy engem előbb gyűlölt nálatoknál. Ha e' Világból-valók lóttetek volna, a' Világ a' mi ő

vé

vé volna szeretnéje: mivelhogy pedig e' Világból-valók nem vattok, hanem én választottalak titeket e' Világból, azért gyűlöl titeket e' Világ. Meg emlekezzetek az én beszédemről, melyet én mondtam néktek: Nem nagyobb a' szolgá az ő Uránál. Ha engem üldöztek, titeket-is üldöznek: ha az én beszédemet meg-tartották, a' tiéket-is meg-tartják. De ezeket mind az én nevemért cselekeszik néktek: mert nem tudgyák azt a' ki engem küldött. Ha el nem jötté volna, és nékik nem szóllottam volna; bűnők nem volna: most pedig mértégek nincs az ő bűnokról. A' ki engem gyűlöl, az Atyát is gyűlöl. Ha a' cselekedete-
ket

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.ig.j./

ket nem cselekedtem volna közöt-
tők, mellyeket senki más nem cse-
lekedett, bűnők nem volna: most
pedig láttak-is, és gyűlöltek-is,
engem-is s' az Atyámat-is. De
hogy bé-tellyesedgyék a' beszéd,
melly az ő törvényekben meg-
íratott; Hogy ok-nélkül gyűlöltek
engem.

MIND SZ. NAPIAN.

Epistola, Apoc. 7. v. 2.

A' Napokban. Imé én látnos láték más Angyal
fel-jöni Nap-keletről, nála lévén az élő Istennek
jele: és nagy szóval kiálta a' négy Angyalnak, a' kik-
nek adatott hogy ártfának a' földnek, és a' tengernek,
mondván: Ne ártfátok a' földnek, és a' tengernek, se
a' termő faknak, míg meg-jegyezzük a' mi Istenünk
szolgait az ő homlokokon. És hallám a' meg-jegyez-
ettek számát, száz negyven-négy ezeren valának
meg-jegyezve, az Jsraél fiainak minden nemzetiből.
A' Iúda nemzetéből tizenkét ezer jegyeztetett: A'
Rúben nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett: A'
Gad nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett: Az A-

set

ser nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett, A' Nef-
tali nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett: A' Ma-
nasses nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett: A' Si-
meon nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett: A' Lévi
nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett: Az Issakar
nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett: A' Zabulon
nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett: A' Iósef
nemzetéből tizenkét ezer jegyeztetett. A' Benjamin
nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett. Ezek-után lá-
tók nagy sereget, mellyet senki meg nem számálhat
vala, minden nemzetekből, és nemzetségekből, és
nyelvekből: álván a' királyi szék előtt, és a' Bárány
színe-előtt, fehér hofszu ruhákba öltözve, és pálmák
a' kezökben: és kiáltnak vala nagy szóval, mondva:
Üdvözlég a' mi Istenünknek, ki a' királyi széken ül,
és a' Báránynak. És az Angyalok minnyájan a' ki-
rályi-szék, és a' vének, és a' négy lelkes állatok-kö-
rül, állanak vala: és a' királyi-szék előtt orczájokra
borulának, és imádnak az Istent, mondván, Amē. Aldás,
és fényesség, és bölcsesség, és háláadás, tisztelet, és
erő, és erőtlég a' mi Istenünknek, örökkön örökké.
Amen.

EVANGELIUM, SZ. MATENAK 5.
részében. v. 1.

AZ időben: Látván Jésus a' se-
regeket, fel-méne a' hegyre, és
midőn le-ült volna, hozzája járu-
lának az ő tanítványi, és meg-nyit-
ván

Q₂

Régi nyomtatványok, Matica Slov., Martin:
/308.18.3./

ván a' száját taníttya vala őket,
mődván: Bóldogok a' lelki szegé-
nyek: mert ők mennyeknek or-
szága. Bóldogok a' szelídek: mert
ők bírják a' földet. Bóldogok, a'
kik sírnak: mert ők meg-vigasz-
taltatnak. Bóldogok, a' kik éhezik
és szomjuhozzák az igazságot: mert
ők meg-elégíttetnek. Bóldogok
az irgalmasok: mert ők irgalmas-
ságot nyernek. Bóldogok a' tiszta
szívűek: mert ők meg-látták az
Istent. Bóldogok a' békéségesek:
mert Isten fiainak hívattatnak. Ból-
dogok, a' kik üldözést szenvednek
az igazságért: mert ők men-
nyeknek országa. Bóldogok vat-
tok midőn szidalmaznak titeket,
és üldöznek titeket, és hazudván
min-

minden gonoszt mondanak elle-
netek, én érettem: örülletek, és vi-
gadgyatok, mert a' ti jutalmatok
bévleges mennyekben.

HALOTTAK NAPIAN.

Epistola, 1. Cor. 15. v. 51.

A Tyámfiak. Imé titeket mondok néktek: Minnyá-
jan fel-támadunk ugyan, de nem minnyájan vál-
toztatunk el: Egy pontban, egy szem. pillantásban,
az utolsó trombitára: mert szól a' trombita, és a' hól-
tak fel-támadnak rothadatlanok: és mi el. változta-
tunk. Mert e' rothadandónak rothadatlanfágba kell
öltözni: és e' halandónak halhatatlanfágba kell öl-
tözni. Mikor pedig ez a' halandó a' halhatatlanfág-
ba öltözik, akkor léssen-meg a' beszéd, melly irva
vagyon: El-nyelettetett a' halál a' győzedelemtől.
Hol vagyon halál a' te győzedelmed? hol vagyon
halál a' te ősztonód? A' halál ősztone pedig a' bűn:
a' bűnnek ereje pedig a' törvény. Az Istennek pedig
hálá legyen, ki nekünk győzedelmet adott a' mi Urunk
Jesús Christus-által.

EVANGELIUM, SZ. JÁNOSNAK 5.
részében. v. 25.

AZ időben: Monda JEsus a' Zi-
dók

Q3

dók sereginek: Bizony, bizony mondom néktek, hogy el-jő az óra, és most vagyon, midőn a' halottak meg-hallják az Isten Fiának szavát; és a' kik hallják, élnek. Mert mi-képpen az Atyának élete vagyon ő-magában: azon-képpē adta a' Fiúnak-is, hogy élete légyē ő-magában: és hatalmat adott neki hogy ítéletet tégyen, mert embernek Fia. Ne csodálljátok ezt, mert el-jő az óra, melyben minnyájan, a' kik a' koporsókban vannak, meg-hallják az Isten fia szavát: és elő-jőnek a' kik jókat cselekedtek, az életnek fel-támadására: a' kik pedig gonoszokat cselekedtek, az ítéletnek fel-támadására.

SZ. IMRE HERCZEG

napján.

napján. Epistola, Phil. 3. v. 7.

Lásd fol. 228.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK 12.
részében. v. 35.

AZ időben: Monda Jesus az ő tanítványinak: legyenek fel-ővedzve a' ti ágyékitok, és égő gyertyák kezeitekben, és ti hasonlók az ő Urokat váró emberekhez mikor térjen-meg a' menyegzőből: hogy midőn meg-jő, és zörget, mindgyárt meg nyissák neki. Bóldogok azok a' szolgák, kiket midőn meg-jő az Ur, vigyázva talál: bizony mondom néktek, hogy fel-ővedzi magát, és azokat le-telepíti, és által-menvén szolgál nekik. Es ha a' második vigyázáskor jő, és ha a' harmadik vigyázáskor jő, és úgy talál.

Q4

talállya, bődög szolgák azok. Azt pedig tudgyátok, hogy ha a' cselédes ember tudná, melly órában jőne-el a' lopó, vigyázna általánfogva, és nem hadná meg-ásni az ő házát. Tí-is legyetek készek: mert a' melly órában nem vélitek, el-jő az embernek Fia.

SZ. MARTON PÜSPÖK
napján. Epist. Heb. 7. v. 23.

A Tyámfiak. Egyebek között ugyan többen lőtek papokká, mivelhogy a' halál-miatt meg nem maradhatnának: ennek pedig, mivelhogy örökké megmarad, örök papsága vagyon: Az-okáért üdvözítheti-is örökké azokat, a' kik ő-általa az Istenhez járulnak: mindenkor élven hogy mi-érettünk esedezzek. Mert illett hogy ilyen Főpapunk lenne nekünk, szét, ártatlan, szeplő-nékül-való, a' bűnösöktől el-választott, és a' ki az egeknél magasabb lőtt: a' kinek nem szükség minden nap, mint a' papoknak, először a' maga vétkejért áldozatokat tenni, az-után a' népe-ért: mert egyszer cselekedte ezt, ánnón-magát meg-áldozván.

EVANGELIUM, SZ. LUKÁCSNAK II.
részében. v. 22.

A Z időben: Monda JESVS az ő tanítványinak. Senki gyertyát nem gyújt s' a' rejtekbe teszi, sem a' véka-alá, hanem a' gyertya tartóra, hogy a' kik bé-mennek, lássák a' világosságot. A' te testednek gyertyája a' te szemed. Ha a' szemed együgyű lész, az egész tested világos lész: ha pedig álnok lész, a' te tested-is sötétes lész. Meg-lássad azért, hogy a' világosság, melly benned vagyon, sötétség ne legyen. Ha azért a' te egész tested világos lész, nem lévén benne valami sötétségnek része; világos lész egészlen, és mint a' fényességnek gyertyája meg-világosít téged.

SZ. ERSEBET ASZSZONY
napján. Epist. 1. Tim. 5. v. 3.

Szerelmeseim. Az özvegyeket tisztellyed, a' kik igazán özvegyek. Ha melly özvegynék pedig fiaai vagy unokái vannak; tanullya-meg-először a' háza népét igazgatni, és visszontag-való szolgálattal legyen a' szűleihez: mert az kedves dolog az isten előtt. A' ki pedig igazán özveggy, és el-hagyattatott: Isténben bízzék, és foglalatoss legyen a' könyörgésekben és imádságokban éjjel és nappal. Mert a' melly jó lakásban él, élven meg-hólt. Ezt-is parancsollyad, hogy fedhetetlenek legyenek. Ha ki pedig az övéire és fő-képpen háza-népére gondolt nem visel, a' hitet meg-tagadta, és a' hitetlennél alább-való. Az özveggy ne válassza ki kisebb hatvan esztendősnél, ki egy férfinak volt felesége, a' jó cselekedetekben bizony-sága lévén, ha fiaikat nevelt, ha szállást adott, ha a' szentek lábait mosá, ha a' háborúság szenvedőknek segétséggel volt, ha minden jó cselekedetet követett.

EVANGELIUM, SZMATEKNAK

13. részében. v. 41.

AZ időben: Monda Jესus az őtanítványinak. Hasonló mennyeknek országa a' szántó-földön el-rejtetett kincshez: mellyet a' melly ember meg-talált, el-rejti, és azon való örömében el-mégyé, és el-adgya mind a' mie vagyon, és

meg.

meg vészi azt a' szántó-földet. Ismét hasonló mennyeknek országa a' kereskedő emberhez, a' ki jó gyöngyöket keres. Találván pedig egy drága gyöngyöt, el-méne, és el-adá mind a' mie vólt, és meg-vévé azt. Ismét hasonló mennyeknek országa a' tengerbe vettetett, és minden-féle halakat őszve-gyűjtő varfához; mellyet, midőn meg-tölt vólna, ki-vonván, és a' part-mellett le-ülván, ki-választották a' jókat az edényekbe, a' gonoszokat pedig ki-vetették. Jgy léljen a' Világ végétin: ki-mennek az Angyalok, és ki-választyák a' gonoszokat az igazak-közzül, és a' tűzes kemenczé-be vetik őket: ott léljen sírás és fők csikorgarása.

SZ.

SZŰZ SZ. KATALIN

napján. Epistola, Eccli. 51. v. 1.

Hálát adok néked Uram királyom, és dicsérlek
tèged én meg-szabadító Istenemet. Hálát adok
a' te nevednek: mert segédöm és óltalmazóm lőtél
nékem, és meg-szabadítottad testemet a' veszedelem-
től, a' hamis nyelvtől törétől, és a' hazugság-szer-
zők ajakaitól, és az ellenem-állók színe-előtt segédöm
lőtél nékem. Es meg-szabadítottál engem a' te ne-
ved irgalmaságának sokasága szerént az ételre ké-
szült ordítóktól, az én lelkem-keresők kezéből, és
a' háborúság kapuitól mellyek környül-vőttek engé:
a' láng szorongatásából melly környül-vött engem,
és a' tűz-közepett meg nem égtem: a' pokol hasának
mélységéből és a' meg-fergettetett nyelvtől, és a'
hazug ígétől, a' hamis királytól, és az álnok nyelvtől:
mind halálig dicséri a' lelkem az Urat: mert ki men-
ted Uram a' te reád várakozókat, és ki-szabadított
őket a' nemzetiségek kezéből

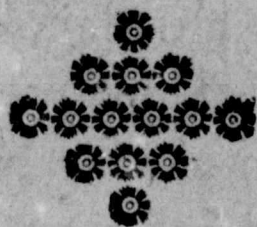
EVANGELIUM, SZ. MATENAK 25.
részében. v. 1.

AZ időben: Monda JESVS az ő
tanítványinak e' példa-beszé-
det. Hasonló mennyeknek orszá-
ga a' tiz szűzhöz: kik az ő lámpá-
sokat

sokat vévén, eleibe menének a' vő-
legénynek és a' meny-aszszonynak.
Őt pedig azok közzül esztelen va-
la, és őt eszes: de az őt esztelenek,
vévén a' lámpásokat nē vőnek olajt
magokkal: az eszesek pedig olajt
vőnek az ő edényekben a' lámpá-
sokkal. Késvén pedig a' vő-legény,
szunnyadozának minnyájan és el-
aluvának. Ej-félkor pedig kiáltás
lőn: Imè a' vő-legény jó, mennye-
tek eleibe. Akkor mind fel-kelének
azok a' szűzek és fel-ékesíték az ő
lámpásokat. Az esztelenek pedig
mondának az eszeseknek: Adgya-
tok nekünk a' ti olajtokból, mert
a' lámpásink el-alusznak. Felelének
az eszesek, mondvan: Ne-talám nē
leñe elég nekünk és néktek; meny-
tek

tek inkább az árofsokhoz, és vegye-
tek magatoknak. Midőn pedig
venni mennének, el jöve a' vő-le-
gény: és a' kik készek valának, bé-
menének véle a' menyegzőre, és bé-
téteték az ajtó. Végtere pedig el-
jövénnek a' több szűzek-is, mondván:
Uram, Uram, nyisd-meg-nékünk.
Ő pedig felelvén, monda: Bizony
mondom néktek, nem ismerlek
titeket. Vigyázzatok azért,
mert nem tudgyátok
a' napot, sem az
órát.

V E . G E .

A. M. D. G.

B. V. SS. q; H.
PRE.

PREDIKACZIO UTAN

Könyörgés.

Szerelmes Mennyei Sz. Atyánk, ő-
rök Mindenható Isten, hálá légye
néked, hogy minket szent igéd-
del méltóztattál tanítani, Lelkünk-
et vigasztalni, homályos értelmün-
ket világosítani, a' te szent akara-
todnak, és a' mi kötelességünknek
meg-értésére. Kérünk azért, Te-
remtő Sz. Istenünk, az mi őriző Sz.
Angyalink által, őiztesd beűnk
ezen szent magodat; hogy a' sok
Világi kísértetek között éppen meg-
maradván, örök boldogságra való
gyűmölcsöt teremtsen Lelkeinkb-
e, és lelki testi ügyeinkben gyámolít-
son: a' te szerelmes Sz. Fiadnak a'
mi meg-váltó Jésus Christusunk-
nak érdemeért; ki te-veled, és a'
Sz.

258
Sz. Lélekkel egyetemben él, és
uralkodik mind örökké. Amen.

M A S J M A D S A G,
Predikáczió után.

Menynek, Földnek Ura Istene,
Lelki szent Táplálónk, légy
örökké áldot, az mi száraz szive-
inkben bocsáttatott Isteni harma-
toztásidért: alázatos szível kérünk
Sz. Istenünk, a' csalárd Világnak, az
ocsmány testnek, az Pokolbéli fá-
tánnak Lelkünket fonnyasztó tű-
zeit el-kergetőllünk; hogya' meg-
értett igazságodat hivē meg-tartvā,
lelki testi áldásodat bőven vegyűk,
és minden féle szükséginkben az te
sz. irgalmasságodat hálá-adó szível
tapasztallyuk: az mi meg-váltó Je-
sus Christusunk által, ki Te veled,
és a' Sz. Lélekkel egyetemben él, és
uralkodik mind örökké. Amen.